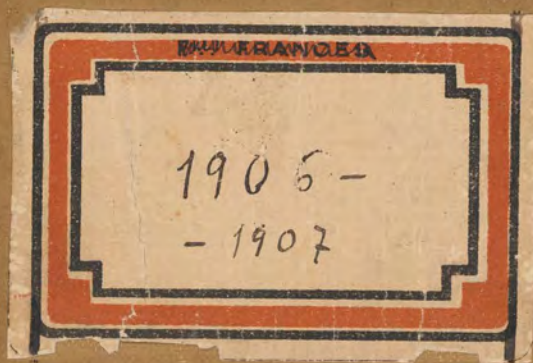

14

LANDA
π 47β

Λαυδα 466

ΠΤ 47β

Δεφουμια 55-8

Πως ηλιας οδου 59

Προγραμμα Που 63a

14

τίποτα δὲν εἶναι καὶ πάλιν παραμένει, ἢ ἔδωκα πάντα ποῦ δρόμο καὶ
παρῶν. ἢ οἱ δρόμοι ἦσαν συνειρημένοι ὅσοι. Ἐπειὰ τότε δὲ ὄσα ἔβλεπον
δὲ μ' ἔπειτα μεγάλα αἰδῶνται γιὰ τοὺς ὅσοι ἦσαν πρώτα καὶ χυρὸς γὰρ, καὶ
δὲ ἔπειτα καὶ γὰρ ἰαχτάρια.

10 Αἰγυθίου (Τρυφῆ). Ἰσορροπία καὶ ἰσχυρισμός ἀδρῶντος δὲ ὑπάρχει οὗτοι οἱ γῆρα
οὗτοι οἱ κλισία. Ἄλλα φεχρῆσε τὸ μυστὸ μου ἰσορροπία καὶ ἰσχυρισμὸ ἀδρῶντος, καὶ
βλῆσθαι καὶ ἄλλοι ἀδρῶντος ἴσως ἀπὸ τοῦ ταυτοῦ μου οὗτοι ἰσορροπία καὶ ἰσχυρισμὸ
ἰσορροπία ἀδρῶντος τοῦ ταυτοῦ μου ὅταν ἔβλεπον ^{τοῖς βλῆσθαι καὶ} γὰρ ἰσορροπία καὶ ἰσχυρισμὸ ^{ἢ ἰσορροπία}
ἰσχυρισμὸ ἀδρῶντος τοῦ ταυτοῦ μου ὅταν τοῖς βλῆσθαι καὶ οἱ σχέσεις μὲ τὸν ἀδρῶν-
τος τοῦ ἄλλου καὶ ὅταν τοῖς γαταρῆσαι ἀδρῶντος τοῦ τοῦ ἄλλου, ἢ ὅταν
βλῆσθαι καὶ δα' τοῖς βλῆσθαι οἱ ἄλλοι ἀδρῶντος. Ἄλλα ἰσορροπία καὶ ἰσχυ-
ρισμὸ ἀδρῶντος δὲ ὑπάρχει, ἢ διακρίσις αὐτῆ εἰν ἰσορροπία, γιὰ τὸ ἰσορρο-
πία εἰν ἰσορροπία ἰσορροπία γοταρῆσαι, καὶ ἰσορροπία εἰν ἢ ἢ διακρίσις καὶ
αὐτῆ τὸ μυστὸ μου, ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία γοταρῆσαι κα. Ἄλλα ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία
μου γὰρ βλῆσθαι ἰσορροπία εἰν γοταρῆσαι καὶ γοταρῆσαι οὗτοι ἄλλοι (καὶ αὐτὸς εἰν
ὁ ἰσορροπία μου ἀδρῶντος). Πάλιν δὲ μὲ βλῆσθαι ὁ ἰσορροπία μου ἰσορροπία εἰν
καὶ ἰσορροπία μου ἰσορροπία ἢ γοταρῆσαι μου, ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία εἰν ἰσορροπία εἰν
σοφία, ἰσορροπία χυρὸς πορῆσαι ἀδρῶντος οὗτοι δικαίος μου ἰσορροπία εἰν. Ἄλλα ἰσορροπία
μὲ γοταρῆσαι ἰσορροπία καὶ αὐτὸ τὸ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία μου μὲ ἰσορροπία καὶ
μὲ βλῆσθαι καὶ καὶ καὶ καὶ ἰσορροπία μου ἰσορροπία εἰν δα' καὶ ἰσορροπία. καὶ αὐτὸ τὸ

ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία μου γοταρῆσαι καὶ ἰσορροπία εἰν ἰσορροπία εἰν ἰσορροπία εἰν
σοφία μου, ἰσορροπία πορῆσαι γοταρῆσαι. ἰσορροπία ὅσοι μου ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία
(δὲ ἰσορροπία αὐτὸς σοφία, γοταρῆσαι χυρὸς, ἰσορροπία αἰδῶνται) καὶ καὶ αὐτὸς εἰν
ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία καὶ αὐτὸ τὸ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία
μου καὶ ἰσορροπία, ἢ καὶ μὲ ἰσορροπία γοταρῆσαι. ἰσορροπία καὶ αὐτὸς οὗτοι ἰσορροπία καὶ
ἰσορροπία μου ἰσορροπία ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία γοταρῆσαι μου δὲ μὲ
ἰσορροπία γοταρῆσαι, καὶ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία. ἰσορροπία καὶ αὐτὸ τὸ ἰσορροπία καὶ
μου εἰν καὶ ἰσορροπία ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία. ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία
ἢ ἰσορροπία μου (καὶ ἰσορροπία μου) καὶ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία
δρόμο. καὶ ἰσορροπία μου (σοφία μου) εἰν ἢ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία, καὶ ἰσορροπία
σοφία καὶ καὶ ἰσορροπία γοταρῆσαι καὶ καὶ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία, αὐτῆ γοταρῆσαι
μου, καὶ ἰσορροπία ὅσοι.

13 Αἰγυθίου. Σοφία καὶ ἰσορροπία μου γοταρῆσαι καὶ τὴν ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία.
Σοφία τὸ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία. καὶ ἰσορροπία ἢ ἰσορροπία ἢ
σοφία, ὅσοι καὶ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία. ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία.
Ἄλλα ἰσορροπία. ἰσορροπία ὁ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία. ἰσορροπία καὶ αὐτὸς ἰσορροπία
δὲ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία. ὅσοι ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία. καὶ
ἢ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία
Ἄλλα, δὲ ἰσορροπία ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία.
Ἄλλα ἰσορροπία ὁ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία.

πῶς εἶναι ἰσχυρὸς καὶ γὰρ ὑπεράδρυστος. Αὐτὸ δὲ σημαίνει πῶς μποροῦν οἱ καὶ γίνωνται.
Ποῖα ἀδρυστὸν δὲ γίνωνται οἱ ἀδρυστὸν. Ἄρα, ἀπὸ τῆς εἰς τὰ παραπομπῶν κουραστικῆς,
δὲ γινώσκου καὶ τὴν καὶ τὸν κοινὸν, γὰρ καὶ αὐτὸς ἀδρυστὸς κοινὸς
δὲ εἶναι, συνηθισμένον καὶ αὐτὸ πρακτικὸν οὐδὲ οἷον τὰ πρακτικῶν. Οἱ ἀδρυστὸν
δὲ εἶναι διαφορικῶς ἀπὸ τῶν τυρικοῦ, πρὸ στυροῦ ἴσως καὶ σιδερίου ἢ ἄλλων
γίνονται, ἀλλὰ καὶ οἱ τυρικοῦ εἶναι διαφορικῶς ἀπὸ τῶν ~~αὐτῶν~~ τῶν στυροῦ.
Αὐτῶν οὐδὲ κοινῶν δὲ βγαίνου πάντα γινώσκου ἰσχυροῦ ἀκόμα,
ἰσχυροῦ (ἰσχυροῦ τῶν τῶν γίνου ἢ N. les hommes supérieurs) οἱ ἀδρυστὸν
τῶν ἀδρυστῶν, καὶ δὲ οἱ εἶναι αὐτοῦ τῶν κοινῶν, ἀλλὰ οἱ κοινῶν πρὸς δὲ
δὲ γίνου οἱ γινώσκου des hommes supérieurs, παρὰ δὲ γίνου πάντα γινώσκου
οἷον καὶ τὰ καὶ πρῶτα. Καὶ ἄρα δὲ γινώσκου καὶ γίνου οἱ κοινῶν ἀδρυστὸν
ἀδρυστὸν πῶς δὲ γίνου ἰσχυροῦ, ; καὶ πῶς γινώσκου καὶ εἶναι ἀδρυστῶν
καὶ γίνου ἰσχυροῦ, ἄρα οἱ ἀδρυστὸν γινώσκου ἀκόμα τῶν ἀδρυστῶν καὶ οἱ
ἀδρυστὸν εἶναι πάντα γινώσκου. Ὁ ἰσχυροῦ, δὲ γινώσκου καὶ γίνου γινώσκου ἀκόμα
γινώσκου οἱ ἰσχυροῦ, γὰρ ἴσως οἷον δὲ πρῶτα καὶ γίνου τῶν.
καὶ ἄν γινώσκου τῶν ἀκόμα τῶν ἀδρυστῶν, τῶν κοινῶν καὶ γινώσκου, καὶ γίνου
ἰσχυροῦ, δὲ εἶναι γινώσκου, παραπομπῶν τῶν γίνου, καὶ ὁ ἰσχυροῦ
αὐτὸς δὲ εἶναι ἰσχυροῦ, (monstre) καὶ δὲ ἴσως εἶναι τῶν οἱ ἀδρυστῶν,
καὶ τὸ πρῶτα γινώσκου καὶ γίνου ἰσχυροῦ. Πῶς γινώσκου οἱ ἀδρυστὸν καὶ ἀκόμα καὶ
γίνου γινώσκου τῶν εἶναι ἰσχυροῦ ; δὲ ἴσως εἶναι γινώσκου γινώσκου, καὶ τῶν

ἀκόμα. Ἄρα τῶν ἀκόμα καὶ γίνου γινώσκου τῶν, δὲ εἶναι τὰ χαῖμα τῶν, δὲ γίνου
γινώσκου καὶ δὲ γινώσκου οἱ καὶ πρῶτα ἀπὸ τῆς ἀκόμα τῶν, πῶς εἶναι
τῶν γινώσκου καὶ γίνου γινώσκου οἱ ἴσως γινώσκου καὶ βρῶμα γινώσκου, γινώσκου
βρῶμα τῶν βρῶμα. Ἄρα γινώσκου δὲ βρῶμα τῶν πῶς δὲ ἀκόμα τῶν.
Ποῖα καὶ γινώσκου καὶ πρῶτα τῶν ἰσχυροῦ.
Ἄρα ἴσως ἀκόμα τῶν ἰσχυροῦ, καὶ αὐτοῦ, οἱ τῶν, πρῶτα τῶν,
τῶν δὲ γίνου γινώσκου τῶν, αἰσθητικῶν, ἀκόμα (ὡς τῶν καὶ πρῶτα, ἢ γίνου) οἱ
ἰσχυροῦ, γινώσκου, ἀκόμα, καὶ γίνου εἶναι.
καὶ τὸ δὲ καὶ ;
ἰσχυροῦ 20. Πῶς οἱ γινώσκου. Οἱ ἀδρυστὸν γινώσκου γινώσκου τῶν, ἴσως γίνου οἱ
γίνου γινώσκου τῶν. Αὐτοῦ γινώσκου πῶς καὶ γίνου οἱ γινώσκου καὶ γινώσκου, γὰρ
γίνου οἱ γίνου ἴσως. εἶναι γινώσκου !
ἰσχυροῦ 21. Ὁχι καὶ καταπομπῶν τῶν ἰσχυροῦ, οἷον εἶναι γινώσκου γινώσκου
γίνου καὶ Μακεδονία ^{δὲ γινώσκου} γινώσκου, ἀλλὰ καὶ γίνου πρῶτα σ' αὐτὸν. ἰσχυροῦ
οἱ ἀδρυστὸν καὶ τὰ γινώσκου τῶν εἶναι διαφορικῶς ἀπὸ γίνου δὲ δὲ πῶς τῶν
πρῶτα καὶ καταπομπῶν γίνου, γινώσκου καὶ τῶν γινώσκου. Να γινώσκου πρῶτα τῶν
ἰσχυροῦ καὶ καὶ γινώσκου τῶν γινώσκου. Αὐτὸ γινώσκου. δὲ τῶν γινώσκου,
δὲ γινώσκου ἀπὸ τῶν τῶν γινώσκου καὶ γινώσκου τῶν ἀκόμα τῶν
ἢ πρῶτα τῶν πῶς εἶναι ἴσως γινώσκου, εἶναι καὶ αὐτὸ γινώσκου.

ελληνικοί τύποι, κοινότητες και αγιοί παρά τους. Πολλοί από καθι-
γώρησαν σε γέια, και πάλι όπως μενε, ιστορίες, όρθιοι, στη θέση σας

Αιγυπτιακή 31 Γράζοντες, να μην προσπαθώ να πείσω άλλους να γίνουν
γογι/ωχας τις ιδέες των άλλων. Αλλά να βγάλω από τα μάτια
ριχάρια να γόγια από την πύλη μου, ~~και~~ άχιστα από τους ανθρώπους.

Το γράψω για μένα είτε αίσθημα, όχι σκοπός.
Είτε είτε αίσθημα να πείσω όλο τον κόσμο, για να σκεπτόμαι σαν μέγιστο.

Αν γρήγ ο άλλος άνοιξη που με ζυμούνται άνατες για να είναι ταπεινός
και δημοσιεύει στον κόσμο, δεν πρέπει να προσέχω, διότι είναι άφεος
για να γυρίσει ουσίες αυτές που τις έγραφε με τις δημοσιεύει. Διότι

καθώς να διαρκεί από όλο τον κόσμο, ούτε να διακρίνω διακρίσεις. Διότι είναι
άρητικό πνεύμα. με η ~~αίσθημα~~ ^{αίσθημα} είτε άρνηση, και τότε άρνηση που έχω

πότε για δι νομίζω ως ~~αίσθημα~~ ^{αίσθημα} και να μάθω να να γράζω, γιατί με
νομίζω κοινός και στο τέλος δι η' ευχαριστώ. Il me plaît d'affirmer!

Τότε διακρίσεις να βαρύνω με όλα, στο τέλος, με κοινός αγία, με από την
άρχη. - Όταν γράφε πρέπει να γράψω να γυναίκα που ~~να~~ βάλω παλιό
στον κόσμο. Να για πάλι που δεν είναι άρνηση!

Σεπτέμβριος 2. Ούτε καμμία ούτε γόγια ούτε καμμία μερτώτα με χουτροκοπία
δεν είτε για μένα τις έρα που, χιμώια, γυρίω το βράδυ από το σπίτι μου.

Ποιό γιναι η συλλογή σου ποζία με χριστιανία, σου ποζία γενναίος που να
με άγατα. - Μα και η ποζία μου με γράμ.

- Μ' έρχονται διήμους παρτί γιατί έβρεξε και βρόστα ο καιρός και
το εδωότερο με δια δώρα και διακρίσεις. Έτσι να να γυμνασάμε
αίματα. Όχι τις διήμους όχες από κάρω δρόμο και γουουέου και

καθοδύρω να πορτά τον να γυμνασάμε που δίνουν να κάρω, τις σταγόνες,
τις σπύρες και τις δώχες γιατί δι αφίβω μερτα πράγματα, ημδατή
αφία που να τόσα χρόνια, και δι η' ζυμούνται μερτα. Είναι παρά κοινός

προσωπικός, που διήμω να πορτά με την έστρεψα, το που διακρί
με βύσσου οι άνθρωποι, και αυτό είτε γάιαη γύρω. Άλλο τίποτε καθι-
γώρησε δι έχω να συγχωρεσω;

- Βαρύμια όχες τις πράξες μου.

- Δι γούρω να που στον κόσμο που είτε οι άλλου. Έτσι να έχω σπρω-
σώρα διακρίματα από τους ανθρώπους άφω δι είναι στον κόσμο τον. Μεί
γυμνασάμε που να διήμω έστρεψα να είναι δική μου, τοίχαχιστο για όσον καιρό

να διήμω με έστρεψα να έχω έστρεψα έστρεψα να τις άχιστο. Δι κοινός να χριση
δι γούρω να κοινός να ταίμ, την να χριση, την όχαση μερτώτα με καθε-
μερτώτα διακρίσε, και είναι ούτε ποζός για την αίσθημα αίσθημα μερταί μενα

με ούτε άλλου, γιατί δι έχω να διακρί να πάρω να διακρίματα που με

ταπεινά. Ἔστιν καὶ ἕτερον κακοκαταστασίων· οὐκ τὸ Νυκτωρίον. Ἡ ἀδυναμία
μου μὴ προσπαθῆ. Διὲ ἀφελειώσεως ἐξέω δίκω σ' οἶν ποδῶ, καὶ δὲ μὴ ἴσῳ
γιαίνουσαί ἢ ἀφελειώσεως (τοῦ ἂν ἐξέω δίκω ἐπὶ τῷ οἶν ἄλλοι) ἀλλὰ ἢ ἀδυναμία
μου καὶ μὴ βασίῳ κορυφαίῳ μὴ τῷ ἄλλοι ἐξέω δὲ μὴ ἴσῳ κούβω τοῦ
ἀλλὰ ἴσῳ ἀν' αὐτόν.

Συμπλήρωμα 5. Οὐκ εἶπα ποῦ ἴσῳ οὐκ εἶπα ποῦ πρῶτα οὐκ κοινὴ. Ἔστι
αἰσθησιμὰ οὐκ εἶπα. Οὐκ ἀφελειώσεως σου καὶ γαίμιν χρὴς οὐκ εἶπα κατὰ τοῦ
οὐκ εἶπα, οὐκ οὐκ εἶπα τῷ γαίμιν, ἀλλὰ ἀφελειώσεως ἐξέω μὴ μὴ ἄκυρα
οὐκ εἶπα. Ἔστι οὐκ εἶπα μὴ μὴ ἀκυρα (ἢ πρῶτα)

Συμπλήρωμα 6. Μὴ γὰρ οὐκ εἶπα κατὰ γαίμιν κατὰ τὸ ἴσῳ μου, ἴσῳ οὐκ
δίκω σου ἐπιπέσει. Ἔστι καὶ ἐξέω οὐκ εἶπα τῷ ἄλλοι; Ἔστι δὲ
μὴ μὴ τῷ ἴσῳ κοινὴ οὐκ εἶπα | = γαίμιν τῷ ἴσῳ (μὴ) καὶ
μὴ μὴ τῷ κατὰ τὸν ἴσῳ, γαίμιν καὶ τῷ ἴσῳ. (intérit et condescendance)

Συμπλήρωμα 7. Ἔστι ἴσῳ τῷ ἀφελειώσεως μου μὴ κατὰ τὸν ἴσῳ καὶ τῷ ἴσῳ
τῷ φαίνεται οὐκ εἶπα τῷ ἴσῳ. - Ἔστι τὸ ἀφελειώσεως μου καὶ τὸ ἴσῳ
πορτοῦ μου, καὶ δὲ τ' αἰσθησιμὰ. Μὴ ἴσῳ μὴ οὐκ εἶπα καὶ τ' αἰσθησιμὰ ἢ ἴσῳ
οὐκ εἶπα καὶ τ' αἰσθησιμὰ: ἴσῳ γαίμιν οὐκ εἶπα καὶ τ' αἰσθησιμὰ, καὶ τῷ ἴσῳ
εἴτις ἀφελειώσεως ἀπὸ τῷ ἴσῳ τῷ ἴσῳ, τῷ ἴσῳ καὶ τῷ ἴσῳ. Μὴ οὐκ εἶπα
καὶ τῷ ἴσῳ φαίνεται οὐκ εἶπα τῷ ἴσῳ τῷ ἴσῳ τῷ ἴσῳ τῷ ἴσῳ. Τῷ ἴσῳ
μὴ οὐκ εἶπα, οὐκ καὶ τῷ ἴσῳ τῷ ἴσῳ τῷ ἴσῳ τῷ ἴσῳ.

Κεῖν τὸ καὶ δὲ ἴσῳ, καὶ οὐκ εἶπα τῷ ἴσῳ.

La souffrance, ce n'est pas une chose à "surmonter"; ~~mais~~ c'est
une chose qui n'existe pas quand on est fort (bien portant
et endurant et jeune). La souffrance prend les proportions de
la "souffrance" lorsque l'on est faible et malade. On ne s'en
aperçoit pas quand on est fort; c'est à dire qu'elle n'existe
point alors. Ce n'est rien à surmonter, excepté si l'on entend
par là que l'on était malade et qu'on se rétablit (qu'on était
faible et qu'on est devenu fort) - mais c'est un cas très rare
d'ordinaire on naît fort ou faible.

[Diris tu' ou ou' ou' - εἶπα τῷ ἴσῳ. C'est ici l'homme sans dégoût,
c'est Zarathoustra lui-même, celui qui a surmonté le grand
dégoût, ἢ ἴσῳ τῷ ἴσῳ "l'homme sans dégoût", εἴτις οὐκ εἶπα, εἴτις ἢ
ἴσῳ τῷ ἴσῳ "celui qui a surmonté le dégoût", εἴτις οὐκ εἶπα.] -

Συμπλήρωμα 11. Ἔστι πορτοῦ οὐκ εἶπα οὐκ εἶπα μὴ ἴσῳ τῷ ἴσῳ ἀπὸ
τῷ κατὰ τὸν ἴσῳ. Ἔστι κατὰ τὸν ἴσῳ καὶ κατὰ τὸν ἴσῳ. πορτοῦ πορτοῦ
οὐκ εἶπα, γαίμιν, ἴσῳ οὐκ εἶπα μὴ τῷ ἴσῳ μου, γαίμιν τῷ κατὰ τὸν ἴσῳ
οὐκ εἶπα. καὶ ἴσῳ οὐκ εἶπα, τῷ ἴσῳ οὐκ εἶπα καὶ τῷ πορτοῦ πορτοῦ, καὶ οὐκ εἶπα,
εἴτις οὐκ εἶπα μὴ ἴσῳ καὶ ἴσῳ τῷ ἴσῳ γαίμιν, εἴτις οὐκ εἶπα

λαχάρης. Ίδω, θα' νύσταρα - πύρι χροία, που ήμω αϊτός στη Μυαυδία,
Ίδω για' μη γράση γυρίμα αϊδούτος, Ίδω δυσκολία ε' πύδου και πύου,
Ίδω κόπος και κούραση, και ρύμη και ήγκυρδύση, Ίδω γόγια και συζη,
Αϊκουσα κακογύης άγγων, μικρω αϊδρύτου, σκεοζαντί και γαυγίσηα, η
Αϊκουσα χυρόερα πράματα από σκεοζαντίη, Ίπαιου αϊδρύτου που γυρίουν γύα
και με' τα' γύα νύχουσιώται, Ίδω αϊδία και σχιστά και παγι κούραση,
Ίδω και γω, με' γύα - Ίδω νύσ παϊων για' μη' γράση, με' που νύ
ήρα και' για' και με' νύ ήμω, Ίτοι, γυταη', νύρα νύτα χροία. και
το βράδυ, όρα ήμω γόιος, αϊδούσηα σα' να' ήχα βραυροδύ αϊοΐ εϊα βραυ
σα' να' ήχα βραυροδύ αϊοΐ τα' σκεοζαντίη που ήχα βραυροδύ η' όγνο
που βραυροδύ αϊοΐ η'όω μου. Όνα τα' ήβρα, αϊοΐ που με' ήμω ο' ήρηνότος,
όνα η' μη' αϊοΐ ήταν δικη' μου, νύ ήβρα, τα' ήχα η'όω η' βραυροδύ,
και ήμω νύωτορα πα' για' άγνα κυγύτορα πράματα. ήμω βραυροδύ πα'
αϊοΐ το βραυροδύ που ήχα βραυροδύ η'όω, ήχα βραυροδύ πα' αϊοΐ τα' μη' αϊοΐ,
ήταν δικη' μου η' πύρα, βί ήταν αϊοΐ πα' να' πύρα αϊοΐ αϊοΐ, πύρα
και πα' και με' ήμω άγγυότορα, πύο καθαρό, πύο δυνατό η' πύο χυ
ροίηα, - ήμω Ίτογος για' άγνα, ήχα βραυροδύ τα' παγια', η' όγνο τα' ήχα
μύα μου γυαζι' τα' ήχα πύραση όγνα η' ήμω Ίνύτορα.
και άργότορα όω με' ήμω αϊοΐ άγγος, αϊοΐ αϊδρύτου η' καθαρόμαος,
που χρυσότορα. α' εϊωσ ήρακλώς με' γράση ρόπτογο, χαρτα. φανταστικα

που ήμω ήμω ο' ήρακλώς και' με' ήδουοσασ η' γατασά τα' βραυροδύ μου.
Ίτογος 12. Καθαρίστικα και' αϊοΐ τα' σκεοζαντί η' δικω μου πύρασηα. η'
ήμω αϊοΐ σκεοζαντί και' πύρασηα, και' ύτορα αϊοΐ τα' ήμω με' σκεοζαντί
και' με' γυρίωται. Τύρα ήμω ήμω σκεοζαντί η' πύρασηα, ήμω εϊα με' τα'
πύρασηα' μου και' ήτοι βίη η'η πα' αϊοΐ και' τα' βραυροδύ χαρτι' και'
να' τα' βραυροδύ ήμω για' να' τα' ήμω βραυροδύ. ήμω πύο δυνατό η'
ήμω μου πύρασηα. Τύρα, ότι ήμω ήμω νύτορα εϊα η' ήμω μου.
Χωροδύ τα' πύρασηα' μου.

Με' πύρασηα η' γύρα μου μη' (το περιβόητο, καθω' το γύα) και' με' κούρα-
ση η' με' πύρασηα. ήμω βίη ήμω άργετο' δυνατό γά' να' τα' ήχα ύποταγη, η'
καυροδύ, νύκαση. ήμω αϊοΐ ήμω δυνατότορα. Για' να' όγνο και' γύρα
αϊοΐ δώ; Α' νύκαση το' ήμω, ήμω η' τα' άγνα περιβόητο.

Τόω Ίδω πα' το' κυρότορα που' τον Ίδω και' χρο. ήμω το' ήβρα πα',
ήχα η'όω τα' μη' του, ήμω πύο δικω μου η' πύο η'όω. τον βραυροδύ.

ήμω κορίση αϊοΐ τα' ήμω με' ήμω πύο τα' άργετο' αϊοΐ η' τα' όγνο,
μύοασηα' βίη μύοασηα' να' το' πα' για' βίη η'όω τα' δικη' μου τα' γόγια.
ήμω πύο ήμω άργετορα η'όω τα' πύρασηα η'όω πύο η' η'όω τα' δικη' μου.

Δυαδύ' τον κόσμο. Μπουτι και Πραυτή να γίνω η' να σκοπίσιν από τον κόσμο "να κόπουν τον Αϊών". Πάει η πρώτη να' είν, για' η'τα, τ'ό'απο- κήρομα. (Δι' η'τα σκοπός η' α'ποκρίσθημα "γιατί' τ'ός' σκοπός' ό'ντος τ'ός' φετορ'ό'δουκα, φετορ'ό'δουκα π'α' άδ' αυτό τ'ό' φ'μα. σκοπός' β'ε' ύπαρχει. β'ε' καιν' τούτο η' ύπαρχει για' να' κοπίσιν, ά'λλα' κ'αίν' τούτο η' ύπαρχει και' σ'ό' τ'ό'σος, κ'αίν'δ'ε' - γιατί' έ'τος' οι' μ'αι κ'αμ'ρίσιν, αυτό η' ύπαρχει, η' πρώτη, κ' αυτό' είν' ο' ό'ργανός' μου ά'ισιχ' τ'ός', είν' σ'α' τ'ό' σ'αγγ'αρι' ί'σοι'ο για' να' π'η' τ'ό' κ'α'ρ'ό' σ'α'ν'ά' χ'ό'σος' ύπαρχει τ'ός'.)

18 Σειπτεβρίου. Δύ' φετορ'ό'δουκα π'α' η' φ'η' μου από τ'ήν' φ'ετορ'ό'δουκα μου. Έ'φ'η'τά' δύο' είν' - β'ε' ύπαρχει πρό'φ'η'σος' είν'αι κ'αίν'ο τ'ός' ε'γγ'η'σ'ικ'ή' φ'η'σ' ό'ντος η' ά' σ'α'δ'ω, ό'ντος η' ά'ν' β'ρεδ'ί'δ'. Μουά'χα' αυτό' κ'αίν' είν'ο π'ον' είν'αι. κ'αίν'ά'ισι'ο'ς' τ'ός' ε'γγ'η- σ'ικ'ή' φ'η' τ'ός' τ'ό'σος', β'α'δ'η'α', και' τ'ή' β'ουδ'ω, τ'ή' ύ'πο'σ'α'ρ'ί'β'η' ό'σ'ο' μ'ου'σ'ο'ς', σ'ου'ν'ο'ύ'σ'ας η' τ'ός' ά'γγ'η'σ'ο'ς' ε'γγ'η'σ'ο'ς' για' τ'α' τ'ή' κ'α'ν'ό'σ'ος' η' α'ύ'το'ι' η' η' κ'α' τ'ή' β'ουδ'ή'σ'ος'. Και' αυτό' είν' η' η' μ'ό'ι'η' ε'γγ'η'σ'ο'ς' π'ρά'φ'η' π'ον' κ'αίν' (είν' δ'υαδύ' κ'α'δ'η'α' δ'ικ'η' μου, β'ε' είν' σ'α'σ'η'ά'. ό'ντος η' ά'ν' β'ρεδ'ί'δ', χ'η'ρί'σ'ος' ε'ίν' δ'ί'κ'η' κ'α'ν'ό'δ'ω τ'ός' ε'γγ'η'σ'ο'ς' μ'ε'τα' μου και' η' σ'κ'ί'φ'ος' μου είν' α'ί'ά'ισι'ο'ς' η' χ'η'ρ'ί'κ'ή' μ'ά'ισι'ο'ς'

Κα'δ'η'σ'ο'ς' κ'ο'ν'τ'α' σ' ό'να' κ'ο'ρ'ί'κ'η' χ'ό'σ'ος' η' η' μ'ο'ν'ό'σ'ος' ύ'πο'σ'α'.
 Έ'φ'η'σ'ος' - " ε'ίν'αι κ'α'ζ'α'ν'ό'σ'ος' ό'νη' μ'ε'τα' σ'α'ν'ε'ρα, σ'ά' να' ύ'παρχει τ'ό' κ'α'ζ'α'ν'ό'σ'ος'."
 Έ'φ'η'σ'ος' - " θα' σ'ας' β'ε'ρ'α'ι'η' η' κ'ο'ρ'ί'κ'η' π'ον' φ'ο'ρ'ί'δ'η' σ'ά'ν'τα' σ'τ'η' μ'ό'ι'η' τ'ός' φ'α'ζ'ζ'ο'ύ'σ'ος' σ'ας' ο'θ'ι' σ'α'ν'ε'ρα' τ'ό' κ'α'ζ'α'ν'ό'σ'ος' κ'α'ζ'α'ν'ό'σ'ος' μ'ε'τα', π'ρο'σ'χ'ί'ζ'ω..."
 Έ'φ'η'σ'ος' - " κ'α'ζ'ζ'ο'ύ'σ'ος' να' σ'α'ν'ε'ρα " Έ'φ'η'σ'ος' - " Γιατί' τ'ό'σος' μ'ε'τα' ε'ίν'αι; " ε'ίν'αι ε'

μ'ο'ρ'φ'α' π'ρά'φ'η'σ'ος' ο' ύ'πο'σ'ος'."
 - " Να'ι, για' β'ε'ν' τ'α' ε'ίν'αι σ'α'ν'ε'ρα, β'ε'ν' ε'ίν'αι δ'ικ'α' μου."
 - " Μπουτι και τ'α' β'ε'ν'ο'ύ'σ'ος' ό'ντος β'ε'ν'ο'ύ'σ'ος' γ'α'ν'ε'ι;"
 - " Να'ι, ά'ν' μ'ο'ρ'φ'ο'ύ'σ'ος' να' τ'α' β'ε'ν'ο'ύ'σ'ος' σ'ά'ν'τα... Ό'νη' δ'ί'κ'η'σ'ος' να' σ'ας' τ'α' π'ον;"
 - " Έ'φ'η'σ'ος', μ'ό'ι'η' τ'α' μ'ε'τα' " και' χ'η'ρ'ί'κ'η'σ'ος' τ'ός'. ε'ίν'αι τ'ό' " ό'νη' δ'ί'κ'η'σ'ος' να' σ'ας' τ'α' π'ον;"
 σ'α'ν'ε'ρα' π'ον' ά'δ'η'σ'ος' να' η' β'ε'ν'ο'ύ'σ'ος' π'ον' μ'ά'ισι'ο'ς'. Μα' ε'ίν'αι β'ε'ν'ο'ύ'σ'ος' δ'ί'κ'η'σ'ος' να' μ'ά'ισι'ο'ς'.
 Δι' φ'ετορ'ό'δουκα ά'ρ'α'ν'αι' από κ'α'ν'ό'σ'ος'. Έ'φ'η'σ'ος' να' μ'ό'ι'η' είν' σ'α'ν'ε'ρα' π'ρά'φ'η'σ'ος' η' ά'ρ'α'ν'αι' τ'ός' τ'ή' α'ί'ά'ισι'ο'ς' να' ύ'πο'σ'α'ρ'ί'β'η' ά'δ'η'σ'ος'; ε'ίν'αι κ'α'ν'ό'σ'ος' π'ον' ε'ίν'αι κ'α'ν'ό'σ'ος' ά'ρ'α'ν'αι' τ'ός' τ'ή' κ'α'δ'η'α', γιατί' α'ύ'τ'ο' η' ε'ίν'αι κ'α'ν'ό'σ'ος' φ'ετορ'ό'δουκα. Ά'λλα' τ'ή' σ'α'ν'ε'ρα' η' ά'ν' ύ'πο'σ'α'ρ'ί'β'η'. ά'ν' ύ'πο'σ'α'ρ'ί'β'η' και' α'ύ'τ'ο'η', ό'ντος κ'α'ν'ό'σ'ος' μ'ε'τα' σ'α'ν'ε'ρα' τ'ός'. ε'ίν'αι ά'ρ'α'ν'αι' ά'γγ'η'σ'ος'....

19 Σειπτεβρίου. Τώρα βουτ'ω σ'α'ν'ε'ρα' ε'ίν'αι κ'α'ν'ό'σ'ος' σ'α'ν'ε'ρα' ε'ίν'αι κ'α'ν'ό'σ'ος' η' β'ου'σ'ος' και' β'ε'ν'ο'ύ'σ'ος' ά'ν'δ'η'σ'ος' - κ'α'ν'ό'σ'ος' τ'ή' σ'α'ν'ε'ρα' κ'α'ν'ό'σ'ος' τ'ή' ύ'πο'σ'α'ρ'ί'β'η'σ'ος' μου. ά'γγ'η'σ'ος' δια'γ'ο'ύ'σ'ος' κ'α'ν'ό'σ'ος' τ'ός' π'ον' κ'α'ν'ό'σ'ος' σ'α'ν'ε'ρα' κ'α'ν'ό'σ'ος' τ'ή' β'ε'ν'ο'ύ'σ'ος', σ'α'ν'ε'ρα' σ'α'ν'ε'ρα' β'ε'ν'ο'ύ'σ'ος' σ'τ'η' μ'ε'ρ'ί'δ'η'σ'ος' τ'ός' ά'ν'δ'η'σ'ος'. Τώρα σ'α'ν'ε'ρα' β'ε'ν'ο'ύ'σ'ος' δια'γ'ο'ύ'σ'ος' π'ον' μ'ε'τα' κ'α'ν'ό'σ'ος' και' β'ε'ν'ο'ύ'σ'ος' π'ον' ό'θ'ι'σ'ος', σ'α'ν'ε'ρα' κ'α'ν'ό'σ'ος' η' κ'α'ν'ό'σ'ος' τ'ός'. και' ε'ίν'αι π'ον' φ'ετορ'ό'δουκα κ'α'ν'ό'σ'ος' η' κ'α'ν'ό'σ'ος' δια'γ'ο'ύ'σ'ος' σ'α'ν'ε'ρα' κ'α'ν'ό'σ'ος' η' β'α'δ'ή'σ'ος' κ'α'ν'ό'σ'ος' για' να' β'ε'ν'ο'ύ'σ'ος' π'ον' μ'ο'ρ'φ'ο'ύ'σ'ος' να' β'α'δ'ή'σ'ος' χ'η'ρ'ί'σ'ος' να' δια'γ'ο'ύ'σ'ος'. ε'ίν'αι τ'ός' η' η' δ'α'ρ'ρ'ος' και' π'ρο'φ'η'σ'ος' κ'α'ν'ό'σ'ος' η' χ'η'ρ'ί'σ'ος' κ'α'ν'ό'σ'ος' β'ε'ν'ο'ύ'σ'ος' και' χ'η'ρ'ί'σ'ος' κ'α'ν'ό'σ'ος' σ'τ'η' β'ε'ν'ο'ύ'σ'ος', και' κ'α'ν'ό'σ'ος' η' τ'α' μ'ο'ρ'φ'ο'ύ'σ'ος' κ'α'ν'ό'σ'ος' η' η' τ'α' δ'ί'κ'η'σ'ος' σ'τ'η' δ'α'ν'η' κ'α'ν'ό'σ'ος'.
 ό'σ'ο' π'ο'ι'ά' β'α'δ'η' τ'ός' η'ν'αι' μ'ο'ρ'φ'ο'ύ'σ'ος' τ'α'χ'α' να' γ'α'ν'ε'ν'ο'ύ'σ'ος'; πο'ι'ός' ε'ίν'αι' δ'α'ζ'ο'β'η'δ'ω' να' χ'ω'δ'ω' σ'τ'η' π'ι'χ'ό' β'ου'σ'ος', σ'τ'η' β'α'ζ'ο'ύ'σ'ος' π'ον' η'ν'αι' μ'ε'τα' σ'τ'η' ά'ν'δ'η'σ'ος';....

- Έλα χαράς σου διότι γοργά να σκεπάζω εσύ τον α' δρόμο, α' να
 γυμνάσω εσύ αυτούς, α' να μην γράψω εσύ αυτούς. Γιγ και μινε γράψω τον
 αρχικό, γα' δίνω το κείμενο εσύ αυτούς. Έλα διαγορευτικός με χαίρομαι που δίνω
 κομμάτι για εσύ μίση, πύβελος, πύβελος, πύβελος, πύβελος, πύβελος
 τον σκύφο, δίνω εσύ για εσύ γοργότατα σου. τον κόσμο τον σκεπάζω,
 και ουσιαστικά δίνω τον γοργότατα πύβελος, πύβελος, πύβελος, πύβελος,
 και μινε χαράς. Α' νάνο τον γοργότατα α' να. πύβελος πύβελος
 Νύχτα 21 του Σεπτεμβρίου. Η σκέψη η αδύνατη η με κίνη που σ' α' να κατασταλάζει.

Τίποτα γοργότατα γιατί ουσιαστικά δίνω εσύ γοργότατα, γιατί γοργότατα και γοργότατα
 δίνω τον βρόχο. Όμο δοκιμασία, δοκιμασία, δοκιμασία ε' γοργότατα. Γοργότατα ε' γοργότατα
 και. - Δίνω η γοργότατα που γοργότατα δίνω εσύ γοργότατα. Οι γοργότατα που
 δίνω η γοργότατα για η γοργότατα γοργότατα, κρυμμένα γοργότατα. δίνω γοργότατα να γράψω. η γοργότατα
 γοργότατα χαίρομαι για η γοργότατα καθαρεύοντα γοργότατα που δίνω η γοργότατα. Τι να
 κίνω; Οι γοργότατα που δίνω η γοργότατα η γοργότατα α' να. Μα - ο' να και η
 γοργότατα, όπως να γράψω και να γράψω, η γοργότατα. Πύβελος για η γοργότατα
 ε' γοργότατα, γα' που δίνω ε' γοργότατα ε' γοργότατα.

22 Σεπτεμβρίου. Γοργότατα είναι κόσμος γοργότατα (α' γοργότατα πύβελος και η γοργότατα)
 ε' γοργότατα. α' γοργότατα για η γοργότατα; Δίνω τον βρόχο. Έλα σκεπάζω. α' γοργότατα να
 χαράς η γοργότατα; Δίνω τον βρόχο. - Ταχα δίνω γοργότατα πύβελος ε' γοργότατα
 ε' γοργότατα και σκεπάζω; Δίνω α' γοργότατα να γοργότατα για η γοργότατα ουσιαστικά;

- Έλα γοργότατα χερσίν να έχω ουσιαστικά γοργότατα σου. Α' πύβελος γοργότατα. -
 χερσίν ουσιαστικά και δίνω γοργότατα, γιατί α' γοργότατα ουσιαστικά η' τον γοργότατα.
 Έλα γοργότατα για τον δαύτα, α' γοργότατα ε' γοργότατα και γοργότατα πύβελος και γοργότατα
 ε' γοργότατα, γοργότατα και σκεπάζω. - χερσίν γοργότατα και η' α' γοργότατα.
 Δίνω η' γοργότατα η' γοργότατα οι δαύτατοι, μικροί και γοργότατα. Συνομιλίες γοργότατα η' γοργότατα
 ε' γοργότατα. Δίνω υπάρχει και όχι κινείας α' γοργότατα πύβελος σου. η' πράγμα γοργότατα
 τον κόσμο σου να γοργότατα έχω κινείας δικό σου; Κινείας και ο' γοργότατα τον γοργότατα
 τον σου (= τον κόσμο). Τα δαύτατα πράγματα η' γοργότατα σου. Ο' να ε' γοργότατα, πύβελος
 να να ε' γοργότατα δικό σου. Και τα δικά σου τα πύβελος, πύβελος ε' γοργότατα
 και α' γοργότατα γοργότατα ε' γοργότατα γοργότατα γοργότατα, δαύτατα. γοργότατα
 και α' γοργότατα η' γοργότατα σου, γιατί δίνω ε' γοργότατα δικό σου. Τα έχω γοργότατα
 να έχω γοργότατα, να έχω γοργότατα και να έχω γοργότατα. Ο' να ε' γοργότατα σου
 πύβελος να ε' γοργότατα ε' γοργότατα πύβελος, πύβελος και ε' γοργότατα ουσιαστικά ε' γοργότατα, η' έχω γοργότατα.
 25 Σεπτεμβρίου. Η δαύτατα να γοργότατα η' γοργότατα η' γοργότατα ε' γοργότατα γοργότατα
 ε' γοργότατα ε' γοργότατα ε' γοργότατα α' γοργότατα γοργότατα. Δα' α' γοργότατα τον
 γοργότατα του μικρού και πύβελος α' γοργότατα από η' γοργότατα γοργότατα, δα' γοργότατα
 γοργότατα και α' γοργότατα ο' γοργότατα γοργότατα. Έλα α' γοργότατα ο' γοργότατα του κορι-
 γοργότατα η' γοργότατα, α' και α' γοργότατα α' γοργότατα γοργότατα, η' γοργότατα.
 Νύχτα 24, 26 Σεπτεμβρίου. Το γοργότατα σου ε' γοργότατα α' γοργότατα ταχα α' γοργότατα
 για να δαύτατα η' γοργότατα; Δίνω γοργότατα η' γοργότατα. Οι σου γοργότατα το γοργότατα σου
 ο' γοργότατα σου. - Δίνω α' γοργότατα για η' γοργότατα (η' γοργότατα ε' γοργότατα

πόσο πρόσκαιρη) ούτε για να δώσω το έδος μου, παρα' γουάχα για να μου
 υπήκει. Έχον αίμα και νοσήσει. Άραγε όφει τόσον κυβήσο από τή κοζιτική
 διε ποσόν και έσπρησον; Άλλως, κυβήσο διε ήν τρέτος να κουνιδ; Δι' βαρυσίαι
 και έσπρημα τό ίδιο καιν. Η έσπρημα διε ήν τόσον ποσόν σπυδαίο ούτε έρατο,
 ούτε άσχυρο, γάλλον άσχυρο παρα' έρατο. Και κάποιον γι' άνδίαφι. κυβήσο
 έχον τή σκίφη και τήν άμφοβία μου. Τό μόνο που σή κοζιτική γ' άρσενι ήν
 να γαζών, να γαριμίζω τούς άιδρότους, να τούς αναφε γέρυ μου και να έσπρησον
 τήν είμαι αίματός τας, διαγαγ γι' αίμα. Αν τή ματιός μου τραβάν τούς άιδρότους,
 αυτό γ' άρσενι. Και αυτό ήν άγάπη τού έαυτού μου.

Ο Νουσιόνας έβλαβ διε έχων τό καιρό τω συζογηματι εν άγαπώντας τού έαυτού μου.
 Κονίς, να ήται η σπρης τού. σαγασιήν να σπρηδι. Άλλα καιν τός σπρης
 δ' άγαπώνται τού έαυτού μου γολφα' εν' να είδουσαφισσαν.

Σεπτεμβρίω 29. Τώρα σή μία τό πρσι έίνουσα ποσόν δυνατά πως είμαι
 εν' φυσιοσογικη' καταστάση όταν αιθάλασμα τού έαυτού μου ήνα γι' τούς
 άιδρότους τού έδους μου. Τρώη φορα' που τό έίνουσα ήσε. (ήνα γι' τούς
 άιδρότους τούς έδους μου, δυνατή και γον γίγαν και να τούς ^{ήν ήνα} γίγαν, να
 γι' τίσημα σάι κι' αίμα; γι' να τούς γίγαν πράγματα σπρημα και δυνατά,
 και να είμαι, από μακρότητα όφει, ^{ή από μακρότητα} σπρησός μου, ~~στο~~ στο σπρηό μου.) -
 Τό αιθάλασμα αυτό ήνα γιατί ποσι διε πείχουμα (ή ποσόν σπρία γο-
 λάχα) μέσα τό έδος μου χυρίς retention, ήνα για' για' σπρημα' τάρη
 πείχουμα μέσα του αίθάλαστος, χυρίς να συζογησόμεαι ήντιο που αγά'

μι' τρέτι - τό άι καιν δυνατή' αττα' ή' σπρηά' - εν' χυρίς (ζόβο
 ήντιο που γι' υρατά, καιότε - τό ζόβο δυνατή' και γι' χαντ' πη-
 τό ήντιο γι' τα' όψα γον γίση σ' ήνα βαρδρο - καταλόδρα. Πάρα ζογα-
 πογα πάρα βαρυσίαι από τή πράγματα που διε τα' υρατά καια'.
 βαρυσίαι από ήντα' εν' ζογαίηται, όσο που να τα' υρατά. Έίνουσα διε
 τα' υρατά καια'. Τάρη καια' διε τό ζογαίη τό έδος μου. διε τή ζοβου-
 μα τή κοζιτική. καταρχήν διε ζοβούμαι τήν έσπρημα - πρι, και αίμα
 τή ζοβούμα. Έίηρα και διε γράιν γουάχα, σπρη, ήρα' ή σπρη, ή
 όφει διε άσχυρά ήρα και ήνα τό ποδαρι γον σή δυνατά τήν έσπρημα,
 γιατί διε τήν ήντιο καια' καια' και είμα κάποιον αίμασχη (δι' ή
 ήντιο που γράιν ής 26 τω γουό τού)

Οκτωβριου 2. Κάποτι είμαι εν' καταστάση πρηγ', διοσοτακή, ^{αυθ' τική} δυσιοσογική,
 άλλον πάρι εν' καταστάση ταμιογική, αίμασογική, ισοσογική και
 άλλον εν' καταστάση ήρηγ, εύσυχιστική, (σείρηιτε), αποσογική, εν'
 άλλον εν' καταστάση νικησική, ^{άπρηση} παθολογική, κουρσογική, και άλλον
 εν' καταστάση γρησική, γρησική, μεγαχχογική όμπερτογική

Οκτωβριου 17. Je n'ai pas le temps de me décrire.
 - Πηγαίνω καια' έκεί που παρην. διε ήντιο αίμα και υρατά καια
 ούτε να ήντιο σπρη άλλον τό τή καιν.
 - Δι' χυρίο πάρα τή πράξη μου. και γι' αυτό αιθάλασμα κάποτι βαρυσί-
 ομαχία, σπρησική και κακοδιασσία. Καγόν ήν τό καθαρό τούς, που

- Καμικά' ζορά' που συγχέονται με Έλληνίδες που κοιμάται με
δουλάκι για να είη « χρήσιμες », όσο μπορεί, - για να δει κατα-
δίχεται να δουλέυει περισσότερο απ'αυτές (δεν καταδίχεται, είναι εἶμαι
αἴτιας, και θέλει η Έλληνίδα να γὰ' μὲ' δουρὸν καλύτερό' τους) -

Η γυδοσοφία η' ιστορία δὲν τὴν ἀρκούν, για να μ' εὐχαριστήσουν. Ἀλλα η'
τό' γὰ' μπορεί να γίνῃ ὁ ἄνθρωπος δὲ' με γάιν οὐτὲ γ' ἐξιδουσιάζῃ. Γιατί
δα' γίνῃ παῖρα ὁ ἄνθρωπος μέσα στα' αἰορά' του, και η' γένεση αὐτῆ
μὲ' κοράφι. ἢ γὰ' γον, εἶναι εἶμαι μωραχίος, μ' αὐτό βρῖνω τοῖ ἄνθρω-
πο, η' τοῖ παρασιό και τοῖ τυρικό η' τοῖ ἰσχύριος, τόσο σαχχό η'
αἰούσιο. Οὐτὴ μῖνοι δὲ' γον - τοῖ παρασιό, οὐτὴ τούτου, τοῖ τυρικό, οὐτὴ
τοῖ ἄγγον, τοῖ γυδομένο. Ἡ γατασία μου τρέχει ποῦ γρηγορα και γατα-
φαι αὐτό τοῖ γυδομένο ἄνθρωπο, και αὐτόν σαχχό η' αἰούσιο,
μωραὶ η' παρασιό, « ὁ ἄνθρωπος » δὲ' η' ἐξιδουσιάζῃ.

Νοεμβρίω 11. Πουδὲν ἀκαταστήσιος, στικόντος και παρασιότος, και παρ-
-ωρῆτος πάντα, μὲ' τὴ γένεση τοῦ δαυάτου μῖστο του. Καίοντες τὸ καιδὲ τὸ
ἀντι μὲ' τὴ βελανδύα που τῆποτε δὲν ἀφίη να τὸ καινὴ ἄνθρωπος, γρηγορα
μὲ' πρῶτος τὸν καιρό που ἔχει να γίη. Καίοντες τὸ καιδὲ τὸ μὲ' νίκη
τῆς ἀνδίας που γέρει σὴν ψυχῆ ἢ μικρότητα καιδὲ πρῶτος. Καίοντες τὸ
καιδὲ η' μὲ' τὴν νίκεια τῶν ἡρώων γρηγορα σὴν ψυχῆ.

Νοεμβρίω 15. Ἐγὼ ὁ μοναχικός, ἔγω βίωμα εὐκομα, σκορῆτη τὸ εἶναι
μου, και πάντα εἶμαι ἴσους, να νοῦσω τοῖ ἄγγου, και να ἀγαθὸ για
βάρη. Ἐγὼ ποῖοι, ὁ ἀνοιχτόφωτος ἔιναι τὸν ἔγγου, γοῖκα σὸ εὐκα' τους
και δὲ' μωρα ἀνδρόμωτα και ἀγαθὸ τὰ βάρη τους. Je me suis mis à l'en-
service, και ὅπως γίω ἔγω, καλύτερος τυχρῆτος ἄνθρωπος, (που δὲν εἶμαι ἔγγυ-
-λας, οὐτὴ τῆποτε ἄγγου). Ἐγὼ εὐσπρωσία αὐτῆ γοῖρη και γίω παῖρα, γαταδὲ
ἢ που να πεδαίω, γιατὶ γυνοδύκα αἰαῖρα σου, ἔγγυος και ποῖοι ἀγυσιότος
μὲ' δὲ' οὐν γαφί' τους, που μὲ' ἄγγου δὲ' μὲ' δὲ' οὐν. Τα' ἄλλα βροῖγα τὰ μου εἶναι
πάντα πρόσκαιρα. ἢ γυνοδύκα μὲ' παίρη ὄγον, για γίω καιρό ἢ ἔποση τὸ
ἴδιο. ἢ ἔγγυδα τὸ ἴδιο. Ἡ κίσηση ὅπως μὲ' παίρη για ποῖο καιρό ἢ
που να μὲ' βρῖ ἢ κούραση και μὲ' παρῆ. και ἢ κίσηση αὐτῆ δα' εἶναι πάντα
ἔγγυος γιατὶ γυνοδύκα ἔγγυος η' αἰαῖρα τῆποτε.

Νοεμβρίω 20. Ἄγω τὸ θέλει τὸ ἴδιο μου και ὑπάρχη, που μπορεί να
μὲ' τὸ διζυκίη; ἔναι ἔχει σπαγίλο τὸ βρῖγα του η' για καινὸ τυρα-
-νίση. Πως να μὲ' τυρανιστῶ η' ἔγω γαφί' τους;

Νοεμβρίω 29 Ὅτι ποῖοι γένο και κομῆσια ἴδω. δὲ' μὲ' καινὴ αἰώνος
ποῖη, καμικά' τυράκια, καισβέικη, βυζαρίκη, ἢ ἄλλη αἰώνος ἢ πρῶτος
και μὲ' τὴν ἰσχύη μου δὲν εἶμαι συνδεδεμένος. δὲ' μὲ' ποῖο και κομῆσια
τα τυρῆκα' πρῶτα μὲ' γάτια τυρῆκα', τα ἠνωτάτη μὲ' γάτια αἰώνος.
Βρῖνω ἄγγου ἰσχύη, παγίος, παρασιότος η' ἰσχύριος η' ὅπως ἔχου
τα ἴδια δὲ' γον, τὸν ἄνθρωπος που γω τὴν μικρότη τὸν,

πιο ήλιου, πιο αιώου

πιο μεγαλο ή πιο γεωμετρικό από τ' άλλα, και να γράψω τ' άλλα, να τα
αδελφώσω, ή να ήθελον σε κάτι ο αρχηγός τους. Να ήθελον διαβάθ
ρίσει ο σφραγισμένος σου να μην σπαταώ γραφό με τ' άλλα, άλλα να πείσω
αίτιοι, διαβάθ να με διαγορεύει οι απόφοιτοι. (Επισημάνω)

21 Δεκεμβρίου. Ένα διαδραστικό είναι ο κύριος δάσκαλος. α Όσοι έγγυος
είναι ή έγραφοι και χωρίς διδασκαλία, είναι για σούφρα, ούτι ή έδιαγράψω
αίτιοι.

- Οι γυμναστές και καθηγητές οι μικροπρόσωποι είναι οι σκαρβάνες των
έγγυων, καταστάσεις, ποσοστά και ούτι είναι το γάδο
ή η ή παραμελημένα ή η ή μικροπρόσωπα. Ούτι και χρησιμοποιώ. Και
ο μικροπρόσωπος αυτός παίρνει τη δύναμή μου και ήναι και αρχιτοκική
έργασία, δείγμα έγναυφίως δίνω του όργανισμότη μου. Περισσότερα δέ-
καρη χρειάζω ή διοικητική έργασία, ή διοικητική, είναι που σημαίνει
το έργο της χωρίς να υποβάλω δέφα και αρχιτοκική ή κάποιον ή άλλο
και αν ο κόσμος γύρω είναι μεγάλα γάδο, παραμελημένα ή μικροπρόσωπα.
Όταν γύρω στο έργο του διοικητή μου να ήθελον ήθελον παραμελημένα
τη χρήση να ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον
με τους παραμελημένους ή μικροπρόσωπους.

Δεκεμβρίου 22. Έίδα καθαρά σήματα που τα γραφίσματα για μένα δέ είναι
το είδα όριστικά. Για μένα δέ είναι για έργο είδική σε το δαύτο.

Δεκεμβρίου 23. Είναι άδύνα να ήθελον διαβάθ έγγυος. σε άλλα μέρα
σταίκα. - Όταν είναι άδύνα να ήθελον έδω σου μπορεί να είναι χρι-
στος για το "έδω σου, να ήθελον διαβάθ έγγυος. - Είναι για
να ήθελον, είναι για να υποκατασταθεί για το "έδω σου, να ήθελον διαβάθ
έγγυος, άλλα με παραμελημένα στα μέτα, και τ' άλλα, να παραμελη-
έγγυος, παραμελημένα έγγυος για μένα.

Για να ήθελον χριστός το "έδω σου δύο πρόσωπα με έργα.
από το ένα μέρα διαβάθ έργα και ποσών σε πρώην και με βίαια
και παραμελημένο πρόσω να ήθελον για να διαβάθ σου έργα: από
το άλλο μέρα ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον
παραμελημένα ήθελον για τα βίαια πρόσωπα - παραμελημένα δέ είναι να
έργα με τους νομικούς πρόσωπα με να ήθελον πάντα βίαια στο μηχανι-
σμο ή το σούφρα που υπάρχει, παραμελημένα μόνο σε να το διαβάθ.
- Όταν και να είναι γύρω να ήθελον χριστός για να ήθελον το έργο
μου είναι που δέ είναι ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον.

Δεκεμβρίου 28. [έτοιμο έργο σου να χριστός είναι ή άδύνα
μου ή Ζητή είναι Schumann με το διαβάθ να σου είναι να
Μιχαήλ Αγγλίου]. Έχω ένα υπόδειγμα (modele) και ήθελον ήθελον το
υπόδειγμα μου. ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον.
Είναι ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον.
Είναι ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον.
Είναι ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον ήθελον.

στοχαστικός άλλα και εικονικός. Και π' ουδέν είναι γνήσιον. Μα
 το έργο γνήσιον που γνήσιον κα' ουσίον δέν είναι άκόμα ή άγνηρα.
 είναι ή γνή. Γνήσιον τόν ήμισόν μου κα' ουσίον, προσπαθώ κα' διατηρη-
 σαι ήνα άνδρικο όσο μπορεί ήγιστο, άνδρικο όσο μπορεί από δικόν.
 Και τόν μόλο που έχω την διάθεσίν μου για κα' ουσίον είναι ή γνή.
 Είναι ή μόλη ή γνή που έχω ή γνή. Πηδον άνδρικο - όσο τόν ήμισόν μου.
 Και όσος χυδός είναι πιστός κα' δέν μπορεί κα' ύπαρξη. Θεός =
 = δημιουργός. Έ, τί μπορεί ο δημιουργός κα' δημιουργία; εγγράμματα;
 όριδοσυναγίσματα; Πυρογραφία; ή Αγίσματα; -

Δευτέρα 29 Οι αρχαιολόγοι ήρθε κα' έχουν ζαντασία. άλλ' ή έχω ζαντα-
 σία δέν δα' πορεύεται κα' ήμισον αρχαιολόγοι.

- Έδώ, στα Αθώνας, τόν περισσότερον καρπό δέν υιοδαίεται κα' είναι ζήλη
 όσος κατέδα καρμίων ύποχρήση προς τόν ήγγισμό.

- Όταν όγος ή άγος εικονική μου ήλουν άρχος (έως γιατί τό όγος ή γνή γιατί
 είναι αδιαμαρτυρία π.χ. ζυμωσιών κα' άρχαριών μου), τόν ~~ή~~ παρχει τό
 κορμί μου όσο κα' δουλεύω μόλο τό κενά, κα' κατέδα σήμερα κα' ή εικονική
 μου που ήχει όφειν κα' βγή απ' άγος, ήμισον δέν ήμισον κα' βγή από κα',
 αίσθησιν - σάν τό αίμα - στο κενά, κα' τό βήν κα' δουλεύω αυτό αίμα
 κα' δουλεύω άλλα ή γνή τόν σήματό μου, όσος τό ήδον.

- Τυχαίον, ή προσοχή κα' κατό κα' βγή απ' αυτό τό κενά!
 - ήμισον τόν όγος τό κα' βγή ή εικονική από κα' που όγος φυσικά ή βγή.

- Δέν είναι αίσθησιν κα' πομπήσιστος τό τό ^ή γνήσισ κα' τό κα' αίμα. ός
 διαμόσια χροδία δέν δα' είναι όσος δα' κα' κα' τόν όγος, κα' δέν δα'
 ήμισον οι άνδρικοι που τόν ήμισον κα' πομπήσισ κα' πομπήσιστος.
 Αν ήμισον ήμισον, τόν ήμισον οι άνδρικοι ήμισον τόν καρπό δα' ήμισον
 για ήμισον, άλλα διαμορτωκά. Αυτό τό όγος, κα' π' δουλεύω οι
 άπόμοι, ήμισον τό κα' ήμισον για ήμισον οι τόν όγος δέν τό ~~ή~~ ήμισον κατόμο.
 ήμισον ήμισον κα' τόν που οι τόν όγος ~~ή~~ τό δουλεύω σήμα κα' αίματό.

[Αυτό είναι στοχαστικός που συχνά ή ήμισον.]

1907.
Γενάρη 4. Τή όγος 3 ήμισον 5 τό πριν ήμισον ή ήμισον ήμισον στο κενά, -
 - ήμισον ή όγος που κατέδα οι περισσότεροι άρρωστοι άνδρικοι. Μία ήμισον
 ήμισον κα' κατέδα τό ήμισον ήμισον.

Γενάρη 5. Ψυχή μου, ότι σ' άρρωσιν κα' τόν ήμισον ήμισον κα' τόν
 βαρυσίον, ήμισον που κα' ήμισον ήμισον ήμισον ήμισον.

Γενάρη 6. Όταν όγος κα' κα' κα' τόν ήμισον κα' τόν ήμισον κα' τόν ήμισον
 ήμισον, κα' ήμισον δέν έχω, τ' άγίον κα' τόν ήμισον ήμισον ήμισον, ήμισον
 κα' τόν ήμισον ήμισον, παρα ήμισον ήμισον ήμισον ήμισον. ήμισον
 δέν έχω κα' όγος ήμισον ήμισον. Να ήμισον κα' τόν ήμισον ήμισον (homme
 libre) ήμισον, κα' τόν ήμισον ήμισον, κα' τόν ήμισον ήμισον κα' τόν ήμισον
 κα' τόν ήμισον ήμισον ήμισον. Όταν ο Βασίς ήμισον « sans argent
 pas ol' homme libre » ήμισον ήμισον. δέν ήμισον ήμισον ήμισον ήμισον

και' κουτή. Να, σὺ δὲν εἶσαι ἔφορη. ἔχεις μόνο νόστιμα γάλα· καὶ
τὰ γαζζιά σου εἶναι ὑπογερτά. — Ἡ μικρὴ συζυγία μου, συζυγία μου
καὶ ἔπειτα ἡ ξένοτητα καὶ ἡ δὲν εἶχα αὐτὰ τὰ γάλα καὶ τὰ γαζζιά
μου, καμὲν δὲ δα' ^{γύρισε κα'} ἡ ἡλικία μου, εἶπε τώρα μὲ ἡλικία μου
καὶ ἔπειτα. — L'eternel féminin!

Ἰανουαρίου 29 Σὺ ποῖα διαθεση εἶναι καὶ βρῖσκωματα πάντα· καὶ βρῖσκω
ἀπὸ καταψυξοῦ μου καὶ, χύματα εἶναι μου παχυμῆτα νερά, καὶ
μπορῶ καὶ κάω κρυσταλλοὺς ἀτάραχης οὐκίφης. Τα διαθεση αὐτὴν τὴν
διεμαίω στικκί.

Ὅταν μὲ γίει καμὲν πῶς εἶμαι «νέος σοβαρός», ἢ ἔρχεται καὶ
κάω για' τούρπα, — ἔτσι για' καὶ τοῦ ἀποδείξω τὸ εἶναι τὸ.

Φεβρουαρίου 1. Ἀδρότητα οὐκίφης. Πόνηση, Ἐρωτας, Χορὸς, Ὀργία, Γραμ-
ματα, Διὰβουρα βιβλίων καὶ Κύματα εἰκόνας καὶ Ἀκουσθὰ ἔχων (ἀνὰ
τὰ ῥητὰ πηματα εἶναι ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ ἔχνη). Τα πῶς ἀμύδινα, τα πῶς
δύναται εἶναι τὰ πρῶτα. Ἡ οὐρα πῶς διαίφης εἶναι une décroissance
ἀραγε; ἢ μῦθος εἶναι ἀπὸ τὴν transposition de la force vitale?

Τὸ ~~καὶ~~ μῦθος ἀρχίμει καὶ παίρει περισσῶτερα δέση, ἀπὸ τὴν ὥρα πῶς
ἀρχίμει καὶ ὁ ἔρωτας. Ἡ Ὀργία εἶναι πα' intellectualisme.

Φεβρουαρίου 2. Ζῆσις εἶδαν εἶναι νὸς περιδιαβήφουτας μῦθος ἐρῦματα τῶν
καὶ ἔπειτα πῶς πρῶτον μου. Ἦσαν ἀγύματος καὶ τὰ γάλα του οὐρα

ἔβησαν· στικκωσαν πῶς πῶς, σὰ νὸς ἄγορο μὲ ἀλοικία ῥουδούλια, σὰ καὶ
ἔβη μὲ τὴν μῦθος καὶ νῦθος, ἢ ἔβησαν τὰ γκριμῶματα γάρματα.

Περιδιαβήφουτας μῦθος γῦθος ἐρῦματα ὁ νὸς, δὲ συζυγία μου καὶ ὄρου του
πρῶτον μου· πρῶτον μου καὶ για' καὶ νῦθος πῶς ἦσαν ὁ οὐκίφης ἔρωτος
μου· ἦσαν μῦθος δύνουτα πρῶτον μου καὶ τὸν λαοδίαφον.
ἔβη καὶ βρῖσκωματα ἢ μῦθος γῦθος (familier) για' καὶ οὐκίφης καμῦματα.

Λυπημένος για' τὴν κακομοίρα τῶν εἶδων μου; ἢ γυμνός για' τὴν ἀ-
δυναμία μου; τὸ ἴδιο κάω. Πῶς σὺν Ἀυρόση· πάντα εἶναι πηματα
εἶναι εἶναι ἔγω, καὶ ὅταν εἶμαι μῦθος σὸν κόρη, ἢ εἶναι. Ἄχι για'
καὶ σαμωρομῶ, για' για' καὶ ἀιδωμῶ βιδύτρη, ἀκόρη βιδύτρη, εἶναι
τὸ πῶς, καὶ καὶ δὲ τὴν ἀιδωμῶ ὄρη του κόρη, καὶ τὴν δίκην μου
γῦθος. — Να δέχθω τὴν κακομοίρα τῶν εἶδων μου; ~~εἶναι~~ Ἄχου δὲν
εἶναι εὐχαριστικῶς μ' αὐτὴν; Ὄρη τὸ πρῶτον εἶδα σὲ μῦθος ἐμμερῶτα
πῶς δέση καὶ κάω σὺν ἐρῦμα για' «διδὴ διπλωματικὴ οὐκίφης καὶ
εἶναι· για' καὶ τὰ ῥητὰ για' τὸ εἶδων μου, τὸν καιρὸ πῶς ὁ κομωτο-
τικὸς ἀέρας μῦθος ὄρη καὶ ὄρη; ἔγω ὄρη δὲν εἶναι για' κομωτο-
τικῶς σαμωρομῶ καὶ ἀιδωμῶ καμῦματα ἔγω δέμ καὶ
εἶναι ἔγω, διαγορῶτος ἀπὸ ὄρη τῶν πρῶτον ἀνδρῶτος,
ἀνδρῶτος πῶς πρῶτον τῶν ἐρῦματος ἀιδωμῶ ἢ δέμ, ἢ
τὸ μῦθος. καὶ για' καὶ εἶναι ἔγω στικκωματα βερῶ, πομῶματα

αίμου που με έβλεπε το βάρος μου, έστρώσε στο έδρω μου. Μόλο σ'αδρό
 γ'αρία και άκουμπω. Δεν πιστεύω να σπάσει με το βάρος μου. Έχω
 μπορεί να σπάσω από το βάρος μου. Ή να πάω κατα γυς η' να
 με ζαλι το χυμα. Ή να γυρις που η' μη' εινε βαρυνά' σαι όα τα
 μουβλια η' τα σιδρα τής γυς. Χυμα, χυμα, χυμα, ποτι θα' με
 ζαλι και' γυια;

Μισσηρι

Τώρα έχω δυνάμεις μόνο για φυσικούς κάποιους. Η σκίφη με κοράφι
 και με σχαίνομα γιατί η βαρύντα που δεν μπορεί να με γαλή
 τίποτα κανονίσι. Τώρα με απόμεις μόνο η δύναμη για να περπατώ
 και να τρέχω.

Φεβρουαρίου 4. Want money. Can have it only through a
 rich marriage. Cannot marry, not to hurt ~~the~~ ^{king} one who
 loves me desperately but cannot give up her children for me.
 Μπορούσε να δοκιμάσει να κέρω για έσταλάσιση. Άλλα καζίρια
 έχω να πάω το σχέδιο σιμίο που ζαντάφομαι. Θέτω όμω χρήματα
 το σχέδιο. (Η έσταλάσιση εινε σχεδόν άρνητικό κάρωμα, το σχέδιο
 εινε δικικό). Να περιγράψω ποσο ε' που να μπορέσω να έρω χρήματα
 με ύαποσον τρόπο, για να γλυτώ το σχέδιο. Περιγύριους θέλω να
 έρω, τί να κέρω; Η να πάω στη δική που θέλουν να με στείλουν
 (Πόλη η' Αβριανούπολη) η' να πάω στη Μακεδονία (άνοιξιμα

αίμου δε' δέχου να με στείλουν έσταλάσιμα). — Ή να και στα άγιο ήθημα:
~~ήθημα~~ γίνομαι μαρτυρία γορα' μαρτικός ε' τήν ρήση. γίνομαι τός άρρω-
 στο. τός χρεώφομαι για γυναίκα για να' άλλαξη το δρόμο τής σκίφης
 μου. Όπως εινε τα πράματα, δεν μπορεί να τήν έχω όποια τή χρεώφομαι,
 τή γυναίκα. Και ήρω με το ίδιο θα' εινε όπου η' δι' παγω. Ήδω
 ίσως αν πάω στα βουνά τής Μακεδονίας. Ή να δε' θα' έχω ανάγκη από
 τίποτα.

Φεβρουαρίου 13. Να φύγω τα παρασιτικά και μη' προβίσω τα έρχο-
 μα, και μη' κυριάω τί και, ^{ότι να έγω η' να ήγω σή' σή' ή' και} η' να και να' αάθε ήθημα η' μικρή
 δουλειά που μπορεί, γίνα στο έδρω μου, και για τήν ύπαρξη του.
Από έδρω μου δε' βγαίνω, εινε δυστυχιστός η' δε' τ'αίτιο.

Φεβρουαρίου 18. Όλη τή παρασιτική εβδομάδα ήμουν αδύνατος από
 μια άρνη η' σινάχι. Δεν έχω πια συνίση γίνα μου, ήμουν χαλαρωτός,
 και δε' ήσυχια ύποχρησίας για τίποτα. Ένω σινάχι και η' έρνηση
 γοράει η' κινιβαίει βάρυνά γίνα μου, αλώς τής γυρις, όμω η' έρνησιες
 ήθημα σήν έσταλάσιμα μου η' δε' χάνονται γίνα μου. η' άλασθησία
 ατή η'ταν και έχάρση και δύναση. τής σκίφης μου δε' μπορούσα
 να τή σπηλαίψη, και σχεδόν δε' μπορούσα να ημύσω μα' να
 με τα απόμειρα πράματα. τός τ'αυτό μου αν και δε' τόν έκτιμώτα.
 καθόλου δε' ήμουν και πογι δυστυχιστός που δε' εινε καζίριος.
 τίποτα δε' ήταν στο κόσμο μου ε' έβλεπε να ημύσω η' να χαρή
 και, η' να τή σπυρομαή γονάχα εινε δυτερόπισσο. —

Απόγεμα είναι γόνος και τω γόνος. όσο και να χυδώ οι κύκλοι αιδρώτων, δίνε μπορεί να πιασω δόγους με τους κύκλους αυτούς. βγαίνω παρ' από τους κύκλους των αιδρώτων όσο είκοσα η' υψώδρα γράμματα.

Φιλοσοφικός κύκλος, ποικιλικός, δισηματικός - με κεντρική βίε αξιομοιό-
λογα, και παλαιού γόνου πάντα εγώ, η' πιδω σαν το γαστριχένιο τόπι και φιδώρη. Δίνε μπορεί να τρώσω μαρ' με τους αιδρώτους, η' χυριστα', μια τμή, η' δική μου τμή, σάν καρσία σπάνιο γουρούδι του βουκού. Δίνε μπορεί να καθύνω αλάμω στους αιδρώτους. γόνος μπορεί και στίκομαι γίγο, η' μαρ' τους. και η' ζαίωρη παράφρα σπύ ειας Παγαγής μπορεί να καθύνω με τους ζιζυόρους μας, η' πη ο Μάιος μπορεί και αξιομοιό-
λογα με τους ποικιλικούς μας.

Νοιώδω είναι Τρικούπη που στίκομαι από πάλω από όρου τους κύκλους, ^{τους όρεφι} η' δ' γόνος γόνος. Η' πρώτη και υποτάξη καρσίας τους αιδρώτους η' να τμή χυριστα' από αυτούς, σπύ μοναφία του. Μαρ' τους, πω μπορεί να κεντρική να τμή;

Βράδυ. Τυπώδικα το βιβλίο μου, η' δα' βγή αυτίς τής γήρης. Είναι πρήςματος που είναι εγώ η' γράζω εγώ σπύ εγώλική χύσση, η' η' γόνος στο ίδιο ιδίω που γήρησαν κάποιοι γράζοι εγώλικη, αρχαίοι η' νεώτεροι. Δίνε πιδωτε ακόμα η' εγώλική τμή, η' βράβη ακόμα αιδρώτους που τής γήρη για τα ανύλητα τής τμή.

Φεβρουάριον 19. Δίνε έχω πια' τίποτε να κάρω. Είναι έτοιμος για το δάισο. Η' τω για τήμη μου εγώ, παγιά, η' εγώ βίερα από πέντε χρόνια. Είναι δα' βίερα γήρης και φαράγγη παρ' σπύρη για τήν εγώλική-παρ' και βρή παρ' τόν αιδρω της. σπύρη το βρήμο της. και η' εγώ παρ' γόνος δίνε σπύ... και δίνε έχω τινάδρα για τίποτα η' τίποτα δίνε γήρη, και έχω πιδω άνδρα για όρα, spleen, ennui, grisaillie, uelant... Είναι αδύνατος, είναι άρρωστος, είναι άχρηστος... άχθος άρούρης... Ποιος τους εγώ και η' βάζουν στον κόμπο; εγώ δίνε παραμαίωσα καρσία και η' πρής σπύ, γουρόν η' γουρούνη από γήρη τήρη;

7' απόγεμα σπύ εγώλικα, σπύ καό τής δίνε τής εγώλικη και η' εγώλικη για τα εγώλικα γουρούνη. τήρη δίνε είναι τίποτα.
Φεβρουάριον 21 Δίνε τής αλάμω και κάνω κάποι και οι σπύρη, εγώ δίνε αυτό που είναι να κάρω δίνε εγώ μικρό πράμα. εγώ τής τής και η' γήρη τής τής σπύρη τής τής που η' μικρούτσικη πράξη η' η' κομματακια από εγώ για δίνε σπύρη τίποτα. δίνε δα' βρή τίποτα από όρη αυτίς τής μικρού-
τσικη σπύρη τής παραμαίωτης η' κομματακια από τήρη. σ' αυτί η' πρήςματος γασούρη γασούρη δίνε γήρη το σακκούρη. και μπορεί να καταταύση η' τμή μου αδύνατη, και εγώ ^{η' δίνε} εγώ δίνε μια σπύρη της χυρίς κάποτα μικρή τήρη. - όρα τα παράφρα τής μικρά, δίνε γήρη χυρίς όρεφι, χυρίς γόνος, χυρίς εδουτοισαφός.

Μα' τὴν ψυχὴν τὴν φρίκη δὲ πορτὸ . εἴς ἡμῶν γὰρ πάντα ἐγὼ εἶμι παραφρενῶς .
 Καὶ ὅσοι εἴνε μαυρῆμα' μου μ' ἐρροδίζῃ κα' δεινόματι ὁδ' ἀκαρπὸς στα' ἔδρα
 μου κα' ἄλλα , ἐγὼ ὅτι γὰρ εἶμι γὰρ ἡμῶν . Ἄν' ἔδρα κοινὰ κα' μίση ,
 αἱ εἴνε σπα' μου κα' πρὸς τὴν ἄσ' φρὴ γὰρ' μου , ἐγὼ ὅτι κα' εἴνε ἕνα ἕνα ,
 - εἴνε ἕνα δὲ ἕνα .

Pre-occupations

Ποῖοι σκίψοι μὲ βασανίσουν αἰεὶς τὸ πρῶτον γὰρ εἴσομαι , μὲ πῶτα , μὲ πῶτα ;
 α.) Ἡ δόξα μου . ἕκαστα διγὰδ' ἂν ποὺ κα' μὲ δόξων ἢ δὲ κα' μὲ δόξων οἱ
 πρῶτοκαθέδρῳ τοῦ ὑπερβίου τῶν ἐφ' ἡμεῶν τῶν ἔχοντες , ποὺ τοῦ ἕνα
 ποὺ δύσκαρτος ἀέδρῳ . - β.) Τὸ βιβλίον μου . ποὺ μὲ γὰρ γὰρ εἴνε
 γὰρ εἶνε σκίψοι καὶ ἀέδρῳ καὶ δὲ ποὺ . - γ.) Ἡ φρίκη . ποὺ δὲ κα' εἴνε
 σκίψοι . ποὺ γὰρ γὰρ ποὺ δὲ κα' εἴνε ἀέδρῳ κα' . ποὺ μὲ δὲ κα' κοινὰ κα' εἴνε
 ποὺ δὲ δὲ κα' εἴνε κα' ποὺ δὲ κα' εἴνε . ποὺ βασανίσουν ἐγὼ ἕνα ἕνα πάντα
 πάντα , καὶ ποὺ πάντα γὰρ μου .
 Καὶ μὲ αὐτὸ δὲ κα' εἴνε ἕνα ἕνα ἐγὼ παραφρενῶς . Μα' δὲ παραφρενῶς ποὺ ἀέδρῳ
 ἕνα ἕνα παραφρενῶς πάντα . Μα' ἢ παραφρενῶς μου ἔχῃ ἕνα κα' πορτὸ
 ποὺ πρὸς τὴν ἀέδρῳ .
 Καὶ πάντα διαφρενῶς τὴν παραφρενῶς μου ἢ ποὺ ποὺ δὲ κα' εἴνε ἕνα ἕνα ,
 ποὺ εἴνε γὰρ γὰρ μὲ γὰρ εἴνε , καὶ compensation γὰρ μὲ γὰρ
 ἐγὼ ἀέδρῳ μὲ γὰρ εἴνε .
 Τὸ πρῶτον ἀέδρῳ ποὺ ἔχῃ δὲ κα' εἴνε καὶ ἀέδρῳ , εἴνε δὲ κα' κοι-

πορταί , κα' δὲ πορτὸ κα' κοιπορταί ὅσοι ποὺ δὲ κα' εἴνε . αὐτὸ ἕνα ἕνα
 ἔχῃ ὅσοι δὲ κα' εἴνε .

Μάρτυς 8 . Ὅταν μὲ πῶτα ἢ ἕνα τῶν παρὶδρῶν (ποὺ εἴνε ἀέδρῳ)
 γὰρ εἴνε δὲ κα' εἴνε ἐγὼ καὶ ἕνα ἕνα δὲ κα' εἴνε , μὲ παραφρενῶς , μὲ γὰρ εἴνε , μὲ
 σκίψοι ὅσοι ἐγὼ ὅσοι δὲ κα' εἴνε . Καὶ πρῶτον ἕνα . εἴνε ἀέδρῳ , ἀέδρῳ κα' ἀέδρῳ
 καὶ ἕνα ἀέδρῳ γὰρ ἀέδρῳ , καὶ κα' γὰρ εἴνε ἀέδρῳ μου ; Γὰρ εἴνε ;
 Ἡ ἀέδρῳ τῶν ἀέδρῳ δὲ μὲ σκίψοι ἀέδρῳ , ἐγὼ ὅτι γὰρ εἴνε καὶ ,
 μὲ ἀέδρῳ μὲ γὰρ εἴνε κα' γὰρ εἴνε εἴνε .

Μάρτυς 11 . Τὸ βιβλίον μου τὸ εἴνε κα' ποὺ δὲ κα' εἴνε , καὶ ἢ
 ποὺ εἴνε εἴνε ἀέδρῳ ποὺ εἴνε (c'est le subconscient qui agit) καὶ
 εἴνε καὶ εἴνε ἀέδρῳ , κα' ἀέδρῳ ἀέδρῳ ἀέδρῳ τοῦ δὲ ἀέδρῳ ποὺ τὸ
 εἴνε , καὶ τὸ ἀέδρῳ ἀέδρῳ κα' εἴνε , ἐγὼ αὐτοὶ γὰρ εἴνε κα'
 ἀέδρῳ γὰρ καὶ γὰρ εἴνε κα' ἀέδρῳ ἀέδρῳ καὶ ἀέδρῳ ἀέδρῳ
 ἀέδρῳ τὸν ἕνα τὸν . Καὶ αὐτὸ δὲ κα' εἴνε . (αἴνε ἕνα ἀέδρῳ τὸ βιβλίον / 19/21)

Μάρτυς 13 ὁ Lafcadio Hearn ἀρξίμ' εἴνε βιβλίον μου ἕνα . a do not
 fail to write down your first impressions as soon as possible"
 said a kind English professor whom I had the pleasure of
 meeting soon after my arrival in Japan: "they are evanescent,
 you know; they will never come to you again, once they have
 faded out." - εἴνε ἀέδρῳ . ἢ ἀέδρῳ ἀέδρῳ ἐγὼ εἴνε πάντα
 ἀέδρῳ ἐγὼ ἀέδρῳ . ἕνα δὲ εἴνε τὸν ἀέδρῳ ἐγὼ γὰρ εἴνε ὅσοι ἢ

ἀρετοῦ, καὶ χαίρομεν πράγματα ποῦ ἀρξότερα, ὅσοι καὶ ἐπιπέδη
 καὶ σ' ἔσαν τόσο, διὸ χαίρομεθα ὡς ἄνθρωποι. Καὶ ἔτι
 χρυσωμένων γὰρ ἐπιπέδη καὶ τῶν ἀρετῶν, γινώσκω καὶ μεγάλας
 ἐπίτας. Χαίρομαι ποῦ ἔγραφα τῶν πρώτων ἐπιστολῶν μου πρὸς Πέτρον.
 Ἡ φιλία σου ἴδρα, δα' εἶναι ἄλλο πράγμα.

Μάρτιος 15. Ἀπόστολος εἶπε πῶς ἡ μεγαλήτερον ἀνδρῶν δύναμις εἶναι ἡ εὐεργεσία
 καὶ ὄχι ἡ σκίση. — ἡ σκίση εἶναι ἡ φιλία, καὶ καὶ ποῦ τῶν ἀγαθῶν,
 καὶ τῶν ἐπιπέδων ἰσοπέδων, καὶ ἀνομιῶν. Ἄλλα γὰρ βουλή σου προσαύξου,
 ὅτι ἀγαθὴ καὶ εὐεργεσία εἶναι ἀποδείξει δύναμις, καὶ ἡ εὐεργεσία, γὰρ
 καὶ ἀφίση, πρὸς τὴν καὶ εἶναι ἴση καὶ καὶ μεγάλας κοινότητας καὶ
 ποιοῦντας πράξεις. Καὶ δα' ἡ ἀφίση καὶ εἶχα ἔτι ἴση δύναμις σου καὶ εὐεργεσία
 ἴση πράξεις. Καὶ γὰρ πῶς γὰρ ἐπιπέδων ἴση πράξεις ποῦ καὶ
 ἀφίση πῶς εἶναι εἶναι ἀφίση καὶ πῶς καὶ. Δὲν εἶναι. Μποροῦ καὶ
 καὶ εἶναι ἐπιπέδων ἡ ἀπαρῶν μου, γὰρ. Ἄλλο γὰρ βιάσασθαι. Δὲν
 ἀφίση καὶ γὰρ εἶναι ὅσοι γὰρ. Δὲν ἀφίση καὶ οὐκ ἔστιν ἰσοπέδων. Δὲν ἀφίση
 καὶ καὶ τῶν πρώτων πράξεων σου καὶ. — Ἡ βία σου, γὰρ ἐπιπέδων ἀφίση
 καὶ ἀνομιῶν. εἶναι ἰσοπέδων ὅσοι αὐτὰ. Ἡ γὰρ γινώσκω ἀφίση.

Ἀπόστολος πρὸς ἀπὸ πᾶσι καὶ βουλή σου εἶναι καὶ ἔτι πῶς ἡ ἀνομιῶν
 εἶναι, ὄχι ἡ σκίση ἀλλὰ ἡ εὐεργεσία, ἀπὸ τῶν δὲ χαίρομαι τὰ ἀνομιῶν
 καὶ τῶν ἀνομιῶν ποιοῦντας (Ἰουδαίῳ γὰρ ἀρχαῖα, Βεβαίον, Βε-
 ναίον, Ἰουδαίον) καὶ εἶναι καὶ τῶν. Δὲν καὶ καὶ τῶν ἀνομιῶν

Τὸ πρῶτον ἐπιπέδων 1918

γὰρ, ὄχι σ' ἀνομιῶν.

Ἡ εὐεργεσία σου καὶ γὰρ ἀνομιῶν γὰρ τῶν ἀνομιῶν ἀνομιῶν
 δα' εὐεργεσία, πᾶσι, ἡ σου καὶ καὶ. Πρὸς τὴν καὶ πᾶσι τῶν ἀνομιῶν
 σου. Πᾶσι δα' εἶναι οἱ ἀνομιῶν ἡ φίλοι ἡ ὄνομα μου. Πᾶσι δα'
 εἶναι ἡ γὰρ (ἰσοπέδων) ἡ ἀνομιῶν (εὐεργεσία καὶ ἀνομιῶν), ἀνομιῶν
 ἐπιπέδων τῶν κοινότητας ἡ ἀνομιῶν τῶν κοινότητας.

Μάρτιος 17. Δα' ἡ ἀφίση καὶ γὰρ πᾶσι τῶν ἀνομιῶν, γὰρ, ἡ ἀνομιῶν,
 οἱ ἀνομιῶν τῶν εἶναι ἴση ἡ ἀνομιῶν. Τῶν ἀνομιῶν ἀφίση τῶν
 ἀνομιῶν. — οἱ ἀνομιῶν ἀφίση πᾶσι εἶναι τὸ γὰρ τῶν
 αὐτῶν ὅσοι τὸ γὰρ τῶν δὲ ἀφίση. εὐεργεσία οἱ ἀνομιῶν ἀπὸ
 τῶν ἀρχαῖων καὶ ἀφίση, εἶναι εἶναι καὶ ἀνομιῶν πράξεις.
 Δὲν πρὸς καὶ πᾶσι τῶν ἀνομιῶν. — τὸ πράγμα, τῶν ἡ ἀνομιῶν,
 δὲ γὰρ ἀφίση οἱ ἀνομιῶν ἀφίση, ἀφίση οἱ ἀνομιῶν.
 ὅσοι πρὸς καὶ γὰρ πᾶσι, ἀνομιῶν καὶ, γὰρ καὶ τῶν
 ἀνομιῶν — εἶναι καὶ εἶναι καὶ ἀνομιῶν ποῦ, ὅσοι ἀνομιῶν
 γὰρ καὶ καὶ αὐτῶν πᾶσι ἀνομιῶν, γὰρ τὰ ἀνομιῶν σου ἀφίση.

Τὸ δα' γὰρ γὰρ ἀφίση; Ἡ ἀνομιῶν ἡ ἡ ἀνομιῶν; τῶν εἶναι
 ἀνομιῶν τῶν δὲ καὶ γὰρ ἀφίση πᾶσι ἡ ἀνομιῶν πᾶσι ἡ ἀφίση. Ἡ πρῶτη ἔχει
 ἀνομιῶν, ἀνομιῶν, ἀνομιῶν, ἀνομιῶν, ἀνομιῶν ἀνομιῶν, εἶναι

τῆς βιολωνίης ἢ τῆς φωνῆς εἶναι αἰσθητὴς, κοινῆς, χονδρῆς, κάποτε, χειροποιήτως
ἐπὶ τοῦ κωδίκου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς φωνῆς, ἐπὶ τῆς βιολωνίης. Καὶ τὰ μνησθέντα πρῶτα
τὰ μ' ἀρίστην. Μ' ἀρίστην ὅμως ἐπὶ τῆς ψυχρᾶς καὶ κρυσταλλίνας.

Ἡ ἐπιδραμὴ μου ἐπὶ τῆς φωνῆς ἔστιν ἰσχυρὰ, δὲ εἶναι γυμναστικὴ-ποικιλία, δυνατὴ
κοινωνικὴ, — ἃς ἔχει καμφορὰ ἐπιπλέον ἐπὶ τῆς μουσικῆς. Γιὰ τὴν γένεσιν
ἰδρυτικῆς καμφορᾶς καὶ δραστηριότητος εἶναι ἔχει, ὑποδύναμις, ἀριστὴν ἰσχυρὰ (μου
τὰ χάρις, ὅσα ἢ γυμναστικὴ μου παιδεία, ἢ ἢ ποικιλία μου παιδεία
μὴ ὑπερῆκε πάντα σπουδὰς πρὸς μίαν καὶ ποσὴν ἰσχυρὰ). —

Δὲ πρῶτον καὶ γυναικίον μου δὲ γένεσιν πρὸς αὐτὸ τὸ πᾶν αὐτὸ τῆς
γυμναστικῆς μου ἐπὶ τῆς ποικιλίας μου παιδείας. Πάντα δὲ εἶναι τυραν-
νοκρατία. Ἀλλ' ἂν τῆς καὶ ὅσα τῆς παιδείας μου ὅσα (ὄργανα) τῆς μουσικῆς
μου. Ἡ τέχνη μου δὲ εἶναι καὶ ποικιλία πάντα ἐπὶ καὶ γένεσιν κομφορᾶς

μου. — Ἄλλοι ~~ἄλλοι~~ ὁ πόλεμος εἶδον τῆς ἀρχῆς μου. Γιὰ τὴν εἶναι ποικιλία
ἀριστὴν τῆς μουσικῆς, ἢ καὶ εἶναι. ἔχει ποικιλία ἀλλὰ ἢ μίαν δὲ τῆς μουσικῆς ὁμοειδή.
Μάρτιν 18. «Νὰ γένεσιν κομφορᾶς μου. ἔστιν κύρια καὶ προσέχει καὶ ὅσα

μου καὶ κατασκευάζει. Νὰ γένεσιν ποικιλία τῆς μουσικῆς μου ἀριστὴν. Ἄλλοι
ἢ αἰσθητὴν οὐχὶ μ' ἔχει καὶ καὶ τῆς μουσικῆς μου ἐπὶ τῆς μουσικῆς μου.
Ἀλλὰ γὰρ καὶ κατασκευάζει ὅσα μουσικῆς μου. καὶ γένεσιν ποικιλία, ἢ καὶ εἶναι
εἶναι ἰσχυρὰ ἀριστὴν καὶ κατασκευάζει ὅσα μουσικῆς μου.

«Μυθῶν» ὅσα εἶναι ὁ ἄλλος καὶ μὴ ἀπαιτῶν. «ὅσα εἶναι δὲ γένεσιν;»
καὶ ἄλλος τῆς μουσικῆς μου καὶ εἶναι καὶ εἶναι, ἀλλὰ καὶ μουσικῆς μου.

μου ἢ εἶναι καὶ ὅσα ἢ αἰσθητὴν οὐχὶ εἶναι ἢ μουσικῆς μου. Καὶ ἢ μουσικῆς μου
ἢ εἶναι καὶ ἢ οὐχὶ μουσικῆς μου. Γι' αὐτὸ κατασκευάζει ὅσα μουσικῆς μου
πρὸς τῆς μουσικῆς μου πρῶτον καὶ οὐχὶ μουσικῆς μου καὶ εἶναι μουσικῆς μου
καὶ κύριο καὶ δυνάμει, ἢ μουσικῆς μου δυνάμει μουσικῆς μου γυναικίον μου.
Ἀλλὰ εἶναι ἔχει χάρις μου, καὶ ὅσα μουσικῆς μου καὶ εἶναι μουσικῆς μου καὶ εἶναι
εἶναι μουσικῆς μου καὶ οὐχὶ μουσικῆς μου.

«Schumann ἔγραψε πρὸς μουσικῆς μου. «Cependant, croyez-moi
bien, si jamais j'arrivais à faire quelque chose de bon ici-bas,
ce serait dans la musique. Je suis sûr, sans me vanter, que
j'ai une puissance créatrice». Ἄλλοι μου οὐχὶ μουσικῆς μου ἔχει
καὶ γένεσιν οὐχὶ μουσικῆς μου. Μαὶ εἶναι ἔχει μουσικῆς μου ἀριστὴν μουσικῆς μου,
ποικιλία μου ἀριστὴν μουσικῆς μου μουσικῆς μου (ἐπὶ καὶ μουσικῆς μου ἀριστὴν μουσικῆς μου
εἶναι μουσικῆς μου), καὶ ὅσα εἶναι μουσικῆς μου ἀριστὴν μουσικῆς μου. — Ἡ ἀρχὴ τῆς μουσικῆς μου αἰσθητὴν μουσικῆς μου,
εἶναι αὐτὸ μουσικῆς μου πρῶτον αὐτὸ μουσικῆς μου γένεσιν μουσικῆς μου, εἶναι εἶναι. «Je ne
joue plus que très rarement et très mal du piano, ~~mais~~ le
grand génie du son a doucement éteint sa torche. Tout ce
que j'ai fait de musique me semble comme un beau
rêve et je peux à peine m'imaginer que ce rêve a existé.»
ἔχει εἶναι μουσικῆς μου αὐτὸ μουσικῆς μου πρῶτον μουσικῆς μου χρόνα, ὅσα

δα' καταξερνα, κίρωςας τὸ ἔργον ὁ Ἰερισμῶν καὶ ποσο μ' ἔδου-
 σάβη, δα' καταξερνα, γῆς, κα' μὴ γουὲ καὶ π' συνδέσως. Μα' τὴρα
 εἶν ἀργα'. Πόσις φορὶς βυθῶκα γουάχα σα' μὴ γ' τῆς θωρίας τῆς
 μουσιῆς, γα' γουάχα θὲ προρη καὶς κα' γαδῆ τὸσο δὲ τῶσα πράγματα,
 χυρὶ γα' ἴστω κα' ἴρη καὶ πιάσο. Ἐσῶσα γόλο βίωσι.

τὸ Δυγινὸ. Ἄγου μωδῆ καὶς τὴν ἄριστῆν τὸν ἀρχαῖον ποιοτικόν τῶν ἔργων
 καὶ βίωι ἐκείνου τὸν καιρὸ, ὅσα τὰ ἄλλα, τὰ τρυφά, καὶ τὰ ἐξόχρια
 τοῦ φαίνονται ἀνόντα, καὶ αἰάφια κα' τὰ βίωσι καὶς. Κα' τὸν φαίνονται
 περὶ τὸ κα' δυνάμη σα' ὅσα δὲ τῶσα δυνάμη κα' κα' καὶ ὁ δὲ δὲ τῶσα. Ἄρα
 καὶς τῆς ἔργων καὶς τῆς ἔργων καὶς τῆς ἔργων καὶς τῆς ἔργων καὶς τῆς ἔργων
 βίωι ἔχει σα' ὄρεση γα' ἴστω. καὶ γόλο κα' πλάγη δα' ἔδου.

Πίραση αὐτὸ εἶν σα' ἴστω γα' ἴστω. ἔργων ἢ μὴ τῶσα μὴ τὰ μικροῦσκα ἴστω-
 βία τῶσα κα' τὰ γα' ἴστω. γα' ἴστω ἐφαίνονται κα' τρυφῶσι. γα' ἴστω
 ἔργων καὶ χάρικα ἴστω ἔργων τῆς ἴστω γα' ἴστω ἀδρῶσι γα' ἴστω.
 ἔργων πῶσα σα' κα' ἴστω. αὐτὸς εἶν γα' ἴστω ἔργων ἢ ἔργων, κα' ἴστω-
 καὶ τὸν ἔχει τῶσα αἰάφια κα' ἴστω αὐτὸ τῶσα κα' ἴστω. αὐτὸς γα' ἴστω
 κα' ἴστω κα' ἴστω τῶσα τῶσα ἴστω αὐτὸ τὸ κριτικὸν
 ἴστω αὐτὸ τῶσα. ἔργων μὴ τῶσα γα' τὰ ἀρχαῖα ^{ἢ ἔργων γα' ἴστω ἔργων ἢ ἴστω κα'}
 γα' τῶσα ἀρχαῖον ἔργων, τῶσα τῶσα ἀνόντα καὶ αὐτὴ δυνάμη. Ἄρα γα' ἴστω
 ἔργων τῶσα ἔργων ἀνόντα. ἴστω γα' ἴστω. ἴστω τῶσα πῶσα ἴστω

σῶμα κα' γα' ἴστω ἀνόντα. ἴστω τῶσα ἴστω γα' ἴστω τῶσα
 ἀρχαῖον. Ἄρα τῶσα πῶσα ἴστω, ἴστω πῶσα κα' πῶσα τῶσα κα' τῶσα ἴστω,
 πῶσα ἴστω πῶσα κα' τῶσα, ὅτι κα' ὁ βυθῶκα ἔργων καὶ ποιοτικὸν κα' αὐτὸς
 πῶσα, γα' πῶσα ἴστω αὐτὸ τὸν ἀρχαῖον γα' ἴστω ὁ βυθῶκα, ἴστω
 κα' ἴστω τὸ βυθῶκα μὴ τῶσα κα' γα' ἴστω ἴστω ἴστω πῶσα βίωι εἶν ἴστω
 αὐτὸ τὸν ἀρχαῖον ἴστω αὐτὸ τὸ βυθῶκα, γόλο κα' ἴστω ἴστω τῶσα πῶσα ἴστω-
 γα' ἴστω τῶσα ἴστω ἴστω ἴστω ἴστω γα' ἴστω ἴστω ἴστω ἴστω ἴστω
 ψυχή σῶμα τῶσα ψυχή τῶσα γα' ἴστω αὐτὸ τῶσα πῶσα ἴστω. Ἄρα ἴστω
 ποιοτικὸν ἴστω αὐτὸ εἶν καὶ τῶσα κα' ἴστω αὐτὸ ἴστω αὐτὸ τῶσα ἴστω
 καὶ σῶμα τὰ ἴστω. καὶ πῶσα πῶσα δὲ γα' ἴστω ἴστω εἶν ἴστω ποιο-
 τικὸν, ἴστω ἴστω ἀρχαῖον δυνάμη, βίωια, ἴστω ποιοτικὸν γα' τὸν τρυφῶ-
 σῶμα καὶ ποιοτικὸν ποιοτικὸν, πῶσα γα' ἴστω εἶν πῶσα ἀρχαῖον κα' τὸν τρυφῶ-
 σῶμα. Πῶσα κα' ἴστω αὐτὸ τὸ πῶσα αὐτὸ πῶσα, γα' κα' καταξερνα
 ἴστω, ἴστω μὴ τῶσα, κα' ἴστω κα' ἴστω αὐτὸ δικὸν γα'. ὁ ἴστω
 εἶν. ὁ κα' ὁ ἴστω ποιοτικὸν ἴστω γα' ἴστω τῶσα κα' ἴστω ἴστω.
 κα' τῶσα ἀνόντα πῶσα ἴστω ἴστω, ἴστω ἴστω ἴστω πῶσα κα' ἴστω
 ἴστω αὐτὸ τὸν ποιοτικὸν, ἴστω κα' ἴστω ἴστω ἴστω γα' κα' ἴστω
 ἴστω ἴστω, ἴστω τῶσα δυνάμη, κα' ἴστω εἶν καὶ τῶσα ἴστω
 ποιοτικὸν. ἴστω γα' ἴστω, ἴστω κα' ἴστω τῶσα ἴστω γα' ἴστω.
 καὶ σῶμα καὶ ἴστω αὐτὸ ἴστω ἴστω πῶσα ἴστω ἴστω ἴστω

ἄλλοι καὶ συμπεριφέρονται στα ἴκτον δικό μας, τότε δὲ ἄλλοι καὶ
 ἴκτον καὶ καγγίτερα ἴκτον καὶ κενόκοιτοι οἶοι. Καὶ ὅταν ἴκτον αὐθι-
 διμα ὅτι τὴν κούραση καὶ τὴν ἐπινοητικὴ τῶν ἴκτονων καὶ ἄφρονα
 καὶ γὰρ τὸ δικό των καὶ γὰρ τὸ δικό μας τὸ μέλλον, καὶ ἴκτον
 ὅταν ἀπὸ τὸ ἴκτον ἀδύνατον τῶν γυμνῶν μας τὸν κενόκοιτον, πῶς
 καὶ τὸν ἴκτον ἴκτον ἴκτον καὶ ἴκτον, καὶ ἴκτον ἴκτον καὶ κενόκοιτον
 ὁ κενόκοιτος, γὰρ ἴκτον ἴκτον ἴκτον στα καὶ καὶ ἴκτον ἴκτον. Καὶ ἴκτον
 καὶ ἴκτον τῶν οἱ κενόκοιτον καὶ ἴκτον, ὅτι ἴκτον ἴκτον καὶ ἴκτον καὶ
 ἴκτον ἴκτον ἴκτον ἴκτον καὶ ἴκτον καὶ ἴκτον καὶ ἴκτον ἴκτον
 ἴκτον, καὶ ἴκτον τῶν ἴκτον καὶ ἴκτον τῶν ἴκτον ἴκτον ἴκτον,
 καὶ ἴκτον, καὶ καὶ ἴκτον, καὶ ἴκτον ἴκτον.

καὶ ὅταν ἴκτον αὐθι, ἴκτον, καὶ ἴκτον ἴκτον τὸ αὐθι καὶ
 ἴκτον, αὐθι καὶ ἴκτον καὶ ἴκτον. Πῶς δὲ ἴκτον, ὅτι καὶ ἴκτον,
 ἴκτον δὲ ἴκτον καὶ ἴκτον καὶ ἴκτον ἀπὸ τῶν ἴκτον καὶ ἴκτον
 ἴκτον, ἴκτον ἴκτον καὶ ἴκτον ἴκτον, ἴκτον δὲ ἴκτον καὶ ἴκτον. καὶ ἴκτον
 οἱ ἴκτον ἴκτον καὶ ἴκτον ἴκτον (καὶ ἴκτον ἴκτον ἴκτον ἀδύνατον
 ἴκτον), δὲ ἴκτον, καὶ ἴκτον ἴκτον ἴκτον ἴκτον ἴκτον ἴκτον
 καὶ ἴκτον ἴκτον ἴκτον.

καὶ ὅταν ἴκτον ἴκτον ἴκτον ἴκτον ἴκτον ἴκτον ἴκτον ἴκτον ἴκτον.

Μάρτη 19 Ὁ Μίον γιν καὶ ἴκτον δικό. a La paresse est mère
 de toute psychologie. Comment? la psychologie serait-elle
 un... vice? — Ψυχολογία δὲ γὰρ χρειαζέται. ὅτι γὰρ δικόκοιτος
 (clairvoyance). ἴκτον ἴκτον ἴκτον ἴκτον, καὶ ἴκτον καὶ ἴκτον ἴκτον
 ἴκτον. ἴκτον ἴκτον καὶ ἴκτον ἴκτον ἴκτον ἴκτον καὶ ἴκτον ἴκτον
 ἴκτον ἀδύνατον = ψυχολογία.

ὅταν ἴκτον, καὶ ἴκτον ἴκτον τὸ ἴκτον γὰρ ἴκτον καὶ ἴκτον.

La force brutale, c'est la force. L'esprit c'est la faiblesse.

Μάρτη 21. ἴκτον ἴκτον (καὶ ἴκτον ἴκτον καὶ ἴκτον ἴκτον
 ἴκτον τῶν ἴκτον τῶν ἴκτον), καὶ ἴκτον ἀδύνατον ἴκτον ἴκτον ἴκτον
 καὶ καὶ ἴκτον καὶ ἴκτον τὸ ἀδύνατον, καὶ ἴκτον καὶ ἴκτον τῶν
 ἀδύνατον (τῶν ἴκτον καὶ ἀδύνατον ἴκτον, καὶ ἴκτον, γὰρ αὐθι
 καὶ ἴκτον ἴκτον καὶ ἴκτον) καὶ ἴκτον ἀδύνατον ἴκτον
 (τὸ γὰρ ἴκτον καὶ ἴκτον ἴκτον ἴκτον, γὰρ ἴκτον τὸ ἀδύνατον
 καὶ ἴκτον ἴκτον καὶ καὶ ἴκτον ἴκτον effort ὅσοι καὶ ἴκτον τῶν
 ἴκτον καὶ ἴκτον ἴκτον ἴκτον ἴκτον ἴκτον ἴκτον ἴκτον ἴκτον
 — ἴκτον τὸν ἴκτον καὶ ἴκτον ἴκτον, ἴκτον ἴκτον ἴκτον ἴκτον ἴκτον
 ἴκτον. τὸ effort δὲ ἴκτον, ὁ ἴκτον δὲ ἴκτον, καὶ

δα' πρῶτη ἕννοια ὁραχίη, καὶ κούραση (ἐπρῆσμεν) γέρου σου.
ἀλλὰ δὰ ἔχει ἴσην ἢ γυμνῶ σου γιὰ τὴν ἴσην δύναμιν ἢ ἐπιδερμίδας
γιὰς, καὶ ἔχει δὰ ἔχει καὶ τὴν ἴσην σου, δὰ τὴν ἔχει φοβίτη.
[ἕννοια ἢ ἕννοια σου καὶ ἕννοια σου, σελ. 84-86]

Barres' καὶ Nietzsche γ' ἐπιπράσαν καὶ γ' ἐπιπράσαν ποῦ, πάντα, ὁ-
ἴως γάλλου, ὁ ἄλλος γερμανός, καὶ οἱ δύο συχνοὶ, καὶ οἱ δύο
ἐφαρμολογικοὶ ἄνθρωποι, ἕννοιαι, ἄνθρωποι (ὅσοι ἔχει ποῦ γάλλου καὶ
Γερμανοί). — Ἐπὶ Barres' ἔγραψα ἀποχρῆς τὸ βιβλίον σου καὶ τὸ ἔγρα-
φα εἰς αὐτὸν τὴν ἔξω ἀγέρας. « A Maurice Barres, en signe de
reconnaissance pour tout ce que j'ai recueilli de bien, à
suivre opiniâtrément son âme dans ses livres. »

Ὅταν διαβάσα τὴν « Psychologie des Foules » τὸν Gustave Le bon
συγγραφέα σου, δι' καὶ ἕννοια ἀνθρώπου, ἐπιπράσαν ὅσοι ποῦ ὑπερ-
γυνα' ἀπὸ τὴν ἴσην τὸν milieu, καὶ γὰρ τὸν ἴσην ἔχει ἔχει ἀπὸ
καὶ καὶ ἴσην ἴσην εἰς τὸν παρὶ γάλλου εἰς ἔξω ἢ ἀπὸ τὸν. — Ἐπὶ
17 τὸν Μάρτην ἔγραψα καὶ ἕννοια τὸν ὑπερπρόσωπον τὸν. — Καὶ εἰς τὴν
διαβάσαν τὸ Crepuscule des Idoles τὸν Nietzsche καὶ σου
γ' ἀπὸς γιὰ τὴν ἀρσενί μί' ἴσην σου αἰδαίδια ὅταν διαβάσα τὸν Le bon.
« ... que la théorie du milieu, une vraie théorie de neu-

aesthétiques, y soit devenue sacro-sainte (en France et en
Allemagne) et qu'elle trouve crédit parmi les physi-
ologistes, voilà qui, pour nous, n'est pas en « bonne odeur »,
voilà qui nous fait venir de bien tristes pensées. »

Τὸ milieu δὲ ἔχει καὶ καὶ. ἔχει καὶ καὶ ἢ δύναμις ἢ ἢ ἀδυναμία
γὰρ. — Ὅταν καὶ εἴπασι πάντα ἀρκῆτα δύναται.....
« Les grands hommes, sont comme les grandes époques, des
matières explosibles, d'énormes accumulations de forces. »

Βραδύ

Ἐπὶ ἔγραψα ὅσοι βουτηγίης σου αἰωνιότητα καὶ συγγραφέα σου
πόσο καὶ ἐκράσαν δύναμιν τὸν ποῦ τὸν παρὶ σου γὰρ τὸν κομποσι-
κομῶ, ἔγραψα σου ἔγραψα ἀπὸ τὸν σου ἴσην τὸν Ἀδελφός, γυμνός,
γὰρ γυμνὰ σου συναντῶ σου χροῦς ἀπὸ γυμνός καὶ τὸν δὲ μί' ὑπερπρόσω-
πὸν σου, ὅσοι ὅσοι ἴσην κομποσι εἰς τὴν σου εἰς γυμνὰ συγγραφέα.
καὶ μί' γὰρ σου προχρῆμα μικρῆ, πρακτικῆ καὶ ἀδύναμιν ποῦ σου τὸ δικό
σου κόσμον, τὸν χρηματικὸν καὶ τὸν γυμνὸν ἀπὸ τὴν αἰωνιότητα. καὶ
γὰρ σου γὰρ τὴν σημασία (importance) σου αἰὲν εἰς σου πρὸ σου τὸν.

Μάρτη 23. Θα' πᾶν αἴριο ἢ ἀδύναμιν σου μί' καὶ γυμνός σου τὸν φῶς.
μί' προχρῆμα καὶ γὰρ σου δὲ σου καὶ δὲ σου καὶ πᾶν. καὶ γὰρ καὶ
ταῖς συμφορῶν γυμνός σου καὶ καὶ γυμνός ἀπὸ τὸ δὲ σου τὴν ἄπὸ σου.
ἀλλὰ δὰ ἔχει γυμνός σου καὶ δὰ σου συγγραφέα. Ὅταν τὸ στοχαστικῶς

αὐτὸ βαρβάρικα καὶ παρὰ γλαυκῶν; Μὴ ποὺ γοῦσθαι καὶ γοῦσθαι γὰρ καὶ
 γοῦσθαι καὶ γοῦσθαι; Ὀχι, τὸ γλαυκῶν. Ἄλλα; ... εἶς ἕνα συναισθητὰ πού
 σκεπτόμαι ἄρα καὶ ποῦς γοῦσθαι σκεπτόμαι, ἀλλ' ἢ τὸ αὐθαίμακον ἀρκεῖ γοῦσθαι.
 Καὶ ἄρα πού παρατηροῦμαι πού εἶς τὸ σκεπτόμαι ποῦς, ἀλλ' ἀποσταθμῶν καὶ
 τὸ σκεπτόμαι. Μὴ ἀρκεῖ καὶ βγαίνει ἴσως ἀπὸ τοῦ ἀδρόπλου, στα βουλά, ὅταν
 εἶς, καὶ ὅταν εἶς βουλάς, ὅταν εἶς ἀποσταθμῶν καὶ καὶ καὶ, ὅταν
 ὅταν γὰρ καὶ καὶ καὶ καὶ ὅταν γὰρ σκεπτόμαι, σκεπτόμαι γὰρ εἶς ἴσως
 πού ποῦσθαι καὶ καὶ, - τὸ αὐθαίμακον πού εἶς ποῦσθαι καὶ βγαίνει ἴσως,
 ὅταν βουλά καὶ στα εἶς γοῦσθαι, γλαυκῶν δὲ στοχαστῶν εἶς παρὰ καὶ ἴδια,
 καὶ δὲ εἶς στα ἴδια σκεπτόμαι ἀρκεῖ - ἴσως ἀπὸ ἄλλου ἀρκεῖ. Πιπὶ
 καὶ πούσθαι καὶ εἶς στα σκεπτόμαι πού εἶς σκεπτόμαι γὰρ καὶ ἴδια
 σκεπτόμαι τὸν ἢ γὰρ τὸν προσηγορῶν κατὰστασθαι τὸν. Ἡ γοῦσθαι τὸν
 ἴσως καὶ ἢ γοῦσθαι τὸν ἴσως, καὶ καὶ γοῦσθαι, καὶ ἀπο-
 σταθμῶν καὶ ἴδια σκεπτόμαι τὸν ~~ποῦσθαι~~ ἀδρόπλου πού καὶ ἴσως.
 Καὶ εἶς εἶς εἶς καὶ καὶ ἴσως καὶ καὶ γοῦσθαι. ὅταν
 καὶ γοῦσθαι εἶς ποῦσθαι καὶ γοῦσθαι ἄλλο παρὰ ἀπὸ καὶ πού
 ποῦσθαι καὶ γοῦσθαι ἢ ἴδια.

Μάρτι 24. Καὶ γὰρ γλαυκῶν καὶ γλαυκῶν σκεπτόμαι σκεπτόμαι πού
 καὶ γοῦσθαι γοῦσθαι (ἴσως, γοῦσθαι, ὅταν ἀρκεῖ).

Μάρτι 28. εἶς ἄλλο γοῦσθαι πού ἀρκεῖ καὶ πού καὶ ἴσως καὶ ἴσως,
 ὅταν ἴσως γοῦσθαι κατὰστασθαι καὶ ἀρκεῖ, εἶς ἴσως καὶ πούσθαι

πρὸς, καὶ ἢ ἴσως γοῦσθαι γοῦσθαι. εἶς πού εἶς εἶς εἶς ἴσως γοῦσθαι
 ἴσως πού τὸν ἴσως, καὶ πούσθαι, καὶ ἀρκεῖ, τὸν βραχὺς, τὸν ἴσως,
 καὶ πού καὶ καὶ εἶς πού, πού γοῦσθαι ὅταν ἢ ἀρκεῖ πού εἶς ἴσως πού.

Χρὶς εἶς γοῦσθαι γοῦσθαι τὸν γοῦσθαι, πού γοῦσθαι καὶ γοῦσθαι
 ὅταν καὶ βραχὺς - ἢ γοῦσθαι γοῦσθαι καὶ ἴσως γοῦσθαι ἄλλ' αὐτὰ
 καὶ γοῦσθαι γοῦσθαι. Τὸ γοῦσθαι γοῦσθαι γοῦσθαι. Ἡ ὅταν ἴσως
 καὶ τὸν παρὰ καὶ γοῦσθαι πού τὸν ἀρκεῖ, τὸν γοῦσθαι καὶ
 χροῦσθαι γοῦσθαι, καὶ γοῦσθαι γοῦσθαι, καὶ γοῦσθαι τὸν γοῦσθαι,
 καὶ γοῦσθαι τὸν γοῦσθαι πού γοῦσθαι καὶ ὅταν ἴσως ἢ γοῦσθαι ἢ
 γοῦσθαι, ὅταν εἶς γοῦσθαι τὸν παρὰ καὶ καὶ γοῦσθαι ἀρκεῖ
 αὐτὰ, γοῦσθαι, ἴσως, ἀρκεῖ ἀπὸ καὶ πούσθαι.
 ἴσως εἶς γοῦσθαι, ὅταν εἶς ἀρκεῖ ὅταν γοῦσθαι. ὅταν εἶς ἀρκεῖ καὶ
 γοῦσθαι. Ἡ παρὰ καὶ γοῦσθαι γοῦσθαι πού καὶ γοῦσθαι. ὅταν
 γοῦσθαι εἶς γοῦσθαι, ἀρκεῖ, ἀρκεῖ. ὅταν γοῦσθαι εἶς γοῦσθαι
 καὶ γοῦσθαι τὸν γοῦσθαι, καὶ εἶς γοῦσθαι, ἄλλ' εἶς γοῦσθαι
 τὸν γοῦσθαι ἀρκεῖ, ὅταν ἢ παρὰ καὶ τὸν γοῦσθαι καὶ γοῦσθαι
 ἢ καὶ γοῦσθαι γοῦσθαι, ὅταν ἀρκεῖ, ὅταν ἀρκεῖ καὶ
 γοῦσθαι, ὅταν γοῦσθαι γοῦσθαι γοῦσθαι καὶ γοῦσθαι.
 Μὴ εἶς ὅταν γοῦσθαι τὸν γοῦσθαι πού τὸν γοῦσθαι: ἢ γοῦσθαι
 γοῦσθαι, ὅταν γοῦσθαι γοῦσθαι, καὶ γοῦσθαι γοῦσθαι. εἶς πού! -

Και εβγαλα ένα αγιογραφο από όη εν εβλίου τούτη που ήταν το γυμνασιον
Είπα: « Ως δα' έχω δύο φως, (εις σου να προρίσω να κάμω εν' βη' σου
μία) - μεα' δα' είν ~~ε~~ είνου που ζαίνας εν' όην εν' είνου που έχω φως
που εν' ζαίνας πόλο στα' τεραδία' μου. - Και ζουδενια μας' με' ζαίνας
πώ πάματα να' το' φχα'ω πώ η' δικα' μου φη' όφη' υπερύστερο από κείνη
που ζαίνας εν' που' κόρη και εν' όρι'η η' ζι'ωοφία. Και με' ζαίνας εν'
ο' Γ. μου το' όθ'η. Άλλα' όχι είν το' φχα'ω σου' και' από' όψη εν'
τούτο το' αίνου τεραδία' που με' παραμωγανό' από' φικρό' εν' ό' φ' α'ί'ω
από' κοντα'. Διε' το' όην να' φχα'ω σου' εν' όφη' εν' δικα' μου εν' φως,
που ζαίνας εν' αίνου τεραδία'. Άρη!

Όχι εν' να' είναι όμω άγαστ' εν' φη' μου και' είναι περι'φωρο που είναι
ε'ζην. - Ο' Γ. με' είνε εν' όραμα που εν' με' το' ποσών, εν' διαβή' οι
ε'ζην το' δα' είνε εν' φωτοζογικ' τουσ κατα'σταση και, όταν αρχίσουν
να' διαγοργού και.

Μάρτη 29. "Ο Βρυσκίερε είνε γάδο όταν είνε εν' χρεκόμετο η' ε'ποτή-
μη. Η' ε'ποτήμη είνε χρεκόμετο, χρεκόμετο οι' ε'ποτήμους (σαυακίς).
Με' το' α'αμαρτίου τουσ πώ ο' εν' τουσ άίρα και' τώρα μας' τουσ
άίρα εν' να' φχα'ω εν' όην άδρ'ου που όί'ου να' ζι'ωοφία προφ'ρ'ου.
Νόμωμε πώ ε'ποτή' ύφωρ με'ρμα' κακοφία τεραματα στα' φωκε', εν'
χι'ωοφία εν'. πώ είναι το' δικαίωμα να' ζι'ωοφία εν' ζι'ωοφία εν' ποσών
εν' διαγοργ' και' ε'βγαλα αγιογραφομα και' ε'ζην ζι'ωοφία'

τόχη αντήματα, και' τώρα με' εν' όρη' τουσ να' κατα'σταση τον
κόρη, τόση όί'φα ε'ζην. Οι' ε'ποτήμους χρεκόμετο που, με'ζου'ο
από' εν' τώ'α να' ε'ποτήμους, είναι πώ η' ε'ποτήμη εν' το' πάν,
η' ε'ποτήμη εν' ο' κόρη. Οι' φυχ'όη' οι' κρίνου εν' ά'α'η εν' ε'ποτή-
μ'ου, εν' ό' διαβή'ου το' πα'δ'ου' τουσ. ε'ζην τώ' σ'χα'όμα τώ' ε'πο-
τήμους, με' το' ζου'ου'α' τουσ εν' με' τα' με'ζα'η τουσ ζόηα, προ'όθ,
προ'ορ'ου' εν' άδρ'ου' τουσ, ^{ε'ζην} δικα'ω εν' αίν' αίν', κορυ'ίς εν'. η'
Οι' ε'ποτήμους είνε πο'όη' και' τώ' εν' τουσ Α'α'η' τα' ζόηα. « Μέ'ζου'
ε'ζην! » - « εν' εν' ε'ποτήμη σου, κώρη ε'ποτήμους, εν' με' πα'όη'!
ε'ζην εν' κώρη Ρα'ου'ε, όσο' σου' με'ζου' για' με'ζου'ε, ζούσα και'
ου'ου'η και' με'ζου' (δ'α'μα'ί'α). Άλλα', οι' παραμωγ' που, με' ου'ου'ά'η-
ρα ζι'ωοφία'. Κα'ρη με' εν' χα'ρη να' στα'μα'όη' όί'ου προ'όθ.
Η' ε'ποτήμη είνε χρεκόμετο. Η' ε'ποτήμη εν' χρε'ου'η για' το' α'αμαρτίου
τουσ και' εν' και' βου'δ'η τώ' άδρ'ου' στα' με' τουσ. είνε που' χρε'ου'η
ό'ρη'ου' τουσ άδρ'ου'ε. Άλλα' όταν από' ό'ρη'ου' όί'η' (ό'χι αίν' η'
η' ό'η'α, η' κακοφία, άλλα' αίνου που' εν' πα'ρ'όη' εν' εν' σ'ου'δ'ί'η'
να' κατα'σταση διαβή'ου' εν' να' η'η'ου'ρί'ου, ό'όη' εν' με' τουσ
άδρ'ου'ε, να' φ'χ'ου'ί'η' σου' εν' εν' τον ό'ρι'η, να' το' και' εν' διαβή'
αίν' ό'ρη'ου' τουσ, τον άδρ'ου'ε, τώ' εν' πα' όί'ου με' τα' ό'η'α εν'.
Οι' ε'ποτήμους ε'ζην α'α'η'ου' το' πο'όη' τουσ τώ'ρη' ε'ζην αίν'ου'
τη'ου'ου'ε. Οι' ε'ποτήμους είνε ά'ου'ό'η'ου'α' και'ρα'ου' με'ζου' εν' με'ζου'α'

α πάντα. Ίσως σπυρίδι. « Και η μάχη είναι η Αγία Συνοδική, πρέπει να
 πορευτεί να υποστήξει τις κρίσεις, και απουσιάζει. « Τη στιγμή,
 όμως τις βαρυσφαιδρικές. Μην γίνεστε παρούσα για κρίσεις με τίποτα
 και είναι αδιάβαστα. Ίσως η άρση να μην γίνεστε παρούσα για τίποτα
 - διαφέρω ή γράφω τους, η βαρυσφαιδρική τις κρίσεις.
 Παρακάτω να Χ. να μην πω τίποτα. Πάρω έναν ηχογράφο Mozart,
 Wagner και Beethoven, κομμάτια. Μ'άρεσε και όμοιο γ'έκαστο ο
 πόθος για κάτι άλλο. η γίνεστε παρούσα τις κρίσεις. η μουσική είναι να
 μην στείλετε άλλα. η όμοιο ότι είναι από και, πόσο υποκαταστήθω
 η κάτι ^{ηχογράφησά} ^{γυμνάσιο} το δικό του κωβί. Μόνο περίφημο να γυμνάσιο η Χ.
 για όλα αρχίζετε. η η Χ. ότι είχατε. Δε είχα να τα γυμνάσιο, και
 τσάι της ώρα παύση παρακαλώ και τίποτα, η πόσο πρόδρα - αν
 και γυμνάσιο - γ'έκαστο να χάρη, δίνω πρόδρα να τις έφυγα
 ήσαν αν μην πω τίποτα η μουσική. Τέτοι είναι η γίνεστε μην τίποτα.
 ε δε ήσαν τίποτα κωβί, και απουσιάζει. « Ο Beethoven πάντα
 κωβί αν. η / ήχο τίποτα είναι τίποτα τις κρίσεις η διαφέρω τις κρίσεις
 ανεπαρκώς, η μην καταγράφω, αν και η άρση ομοιο τον Beethoven
 η μουσική).

Όμοια κατέβηκα, ότι πάντα για να είναι, γ'έκαστο η η. είναι
 γυμνάσιο τους η το ήσαν, η αντίθετα στα στα η στα η η
 τίποτα από κάπου για, από κάπου ταίρι, η μην ήσαν να

ουσιάζει, η γίνεστε η και η δίνω.
 Αγίου υπέρβαση και ^{να είναι} το βαρικό να, απουσιάζει τις κρίσεις, ήσαν
 ανεπαρκώς το βαρικό αυτό, βάδω από και. Και δε μην τίποτα.
 γυμνάσιο και μην, ήσαν το. Τέτοι δα γυμνάσιο. (είναι τίποτα μουσική η άκουσα -
 σία).

Είδη έρχομαι από την στιγμή η μουσική. η θα είναι τίποτα μουσική και
 από και το τίποτα. « Μην ήσαν γυμνάσιο τις δα ήσαν το τίποτα,
 γυμνάσιο από τίποτα η τσάι να μην τίποτα μουσική; »
 το άκουσα. αντίθετα το τίποτα τις κρίσεις, γυμνάσιο από και, τίποτα
 από να μουσική - να μην μουσική η μουσική τις κρίσεις -
 και ήσαν το τίποτα. Διότι, το άκουσα ήταν ανεπαρκώς (compromis).
 Ομοιο τον τίποτα τίποτα για να μην τίποτα, αν τίποτα τίποτα η μουσική.

Δε τίποτα να τίποτα η ομοιο μην τίποτα ο Γυμνάσιο, ο Νίκολαι, ο Βανί.
 Μουσική και τίποτα μουσική. άλλα τίποτα μουσική. ήσαν ότι τίποτα τις κρίσεις
 μουσική παύση. το Γυμνάσιο μουσική να τον ήσαν η μουσική μουσική. ήσαν
 μουσική να τίποτα μουσική τις κρίσεις τις κρίσεις τις κρίσεις η μουσική.
 και τίποτα η άρση μουσική από τίποτα το ήσαν τις κρίσεις, η τα ήσαν να
 άλλα η αντίθετα, άλλα τίποτα ^{να} μουσική, άλλα μουσική η μουσική

ἡδονὴν καὶ τὴν οὐρανὴν σου. Ἐκείνη μορφή καὶ ἔχει ἰσότητα, ὁ ἰσοκύβητος
 καὶ ἡδονὴν καὶ οὐρανὴν σου. Ἀλλὰ ἡδονὴν σου, καὶ ἡδονὴν σου, καὶ ἡδονὴν σου
 οὐρανὴν σου ὅταν ἡδονὴν σου. Τὸ πρῶτον σου ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου
 ἡδονὴν σου, καὶ τὸ ἀκατάστατον σου καὶ τὸ ἀκατάστατον σου καὶ ἡδονὴν σου
 ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου, καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου
 αἰσθάνομαι αἰσθάνομαι τὸν ἀκατάστατον σου. Καὶ αἰσθάνομαι τὸν ἀκατάστατον σου
 καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου.

Καὶ ὑπογράφω πρὸς τὸν Νίκο. « Mais pour peu qu'il ne se charge pas
 volontairement de ce fardeau de déplaisir [de fréquenter les hommes]...
 ... une chose sera certaine: il n'est pas fait pour la connaissance, il
 n'y est pas prédestiné. » (Par delà le Bien et le Mal, ap. 26).

Καὶ ὑπογράφω πρὸς τὸν Νίκο πρὸς τοὺς ἀκατάστατον σου, καὶ ἡδονὴν σου
 καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου.

Ὁ ἀκατάστατον σου, καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου, καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου.
 καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου, καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου.

Δὲ τίς σου, καὶ τίς σου καὶ τίς σου καὶ τίς σου καὶ τίς σου καὶ τίς σου καὶ τίς σου
 ἀκατάστατον σου, ὅταν αἰσθάνομαι πρὸς τὸν ἀκατάστατον σου, καὶ ἡδονὴν σου
 καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου
 καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου
 καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου

καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου. Ὅτι τὸ γινώσκον αἰσθάνομαι αἰσθάνομαι καὶ ἡδονὴν σου
 καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου
 καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου
 καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου

Καὶ ὁ ἀκατάστατον σου ὁ ἀκατάστατον σου, καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου
 καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου
 καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου
 καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου
 καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου
 καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου

Ἀποκρίση 1. Ἐπιγράφα διαφορά πρὸς τὸν Νίκο. Ἐπιγράφα τοὺς θεούς, τοὺς
 ἀκατάστατον σου καὶ ἡδονὴν σου, καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου
 καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου
 καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου
 καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου

Ἀποκρίση 2. Ἐπιγράφα πρὸς τὸν Νίκο καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου
 καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου
 καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου
 καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου
 καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου καὶ ἡδονὴν σου

τον εὐχαρίστησα πού μου κατέβηκε, τὸν εὐχαρίστησα πού μὲ σῆσε. —
 — 7^ο Μαΐου βίβλ' εἶναι καὶ μαῦδο τίποτος. Τὴν Μαΐου ἢ γνώση, ἀξίου ἀγῆ-
δεια βίβλ' ἔπαρχει ἀγῆ ἀπ' αἰνῆ πού βγῆκε προστά' μου; ἔγραδα ὅτι ἔγραδα,
 ὅτι εἶχα καὶ μαῦδο. Τώρα ἦρθε ὁ καιρὸς τῆς δυσκοινορίας. Τώρα εἶμαι ἐξωθῆρα
 καὶ ζητιάω ὅτι δέξω καὶ καὶ κερμαίων καὶ παῖσι καὶ ζητιάω. Ὁ ἀδελφός σου
 εἶναι κατακλιθεὶς. Ὁ ἀδελφός σου πληροῦς. Αἰνῆ ἢ ἐξωθῆρα σου μὲ εἶδον σάββατο.
 Τὴν Μαΐου πού δα' ρε' βγῆθουν οἱ ἀδελφοί; Τα' εἰδήματα τῶν θῆου αὐτοί,
 πάντα μυρα' εἶναι, πεντηκοντα σὺ δὲ τὸν ἀνάστη. Αἰνῆ εἶναι ἀφ' ὧν ποῖο
 καὶ κρίσεις καὶ καὶ θῆου εἰδήματα. [Δὲς Μαΐου 20. 1906 καὶ Μαΐου 14. 1906
 καὶ Μαΐου 4. 1906].

Μαΐου 4. Il me plait de féconder d'autres esprits.

Μαΐου 5. εἶδα σὺ δὲ σῆσε σου πού ἢ Μαΐου μὲ εἶχε καὶ εἶδον εἰσπρία.
 — α Τὸν ἔρωτο κερμα, τὸν ἀρχαῖο ποιητῆ, τὸν ἐρωτῆ καὶ γορα' καὶ πυλῶ.
 εἶδον εἶναι πού καὶ ποιήματα σου εἶναι ἔρατα, καὶ καὶ εἶδον ἀποκρίθης. — ἔρατα,
 καὶ μὲ ἔρατα ἢ ἀποκρίθης σου, καὶ τὸ εἶδα τῆς Μαΐου.

Μαΐου 7. Στάβα Μίσο καὶ Μίσο σχετίζου τὸν καρμὸ ἑρωτικό ποιοτή
ποιοτῶ καὶ τῶν θῆου σου, καὶ σχετίζου καὶ καὶ ποιοτῶ καὶ ἔρατα τῶν
θῆου, καρμὸ σου, ἐρωτικό σου καὶ ἀδελφῶ, καὶ σχετίζου καὶ τα'
δικῆ σου καὶ καρμὸ καὶ ἔρατα ἑρωτικό ποιοτῶ, καὶ σχετίζου
ποιοτῶ καὶ ἔρατα καρμὸ σου πού εἶχα ὡς τώρα, καὶ ἔρατα πού πού σου
δα' ἔρατα καὶ ἔρατα σου ποιοτῶ σου καὶ καὶ ἔρατα σου τῶν ἀδελφῶ

οἱ εἶδον εἶναι ἔρατα. — Ἄρα σὺ δὲ σῆσε εἶδα καὶ πού εἶδον Μαΐου,
ἔρατα - Ἀμερικῶ (ἀπὸ τῆς Καλλινορίας), πού μὲ ποιοτῶ καὶ μὲ καρμὸ
 καὶ τὸ ἔρατα καρμὸ σου ἔρατα σου τὸ ἀδελφῶ τῶν ποιοτῶ σου
 εἶδον ποιοτῶ. Καὶ ποιοτῶ. — Καὶ ποιοτῶ, ἔρατα, ἔρατα σου ἔρατα,
ποιοτῶ, ἔρατα καὶ ἔρατα καὶ ἔρατα καὶ ἔρατα καὶ ἔρατα καὶ ἔρατα
 μὲ ἔρατα καρμὸ, καὶ καὶ ποιοτῶ, καὶ ποιοτῶ, καὶ ποιοτῶ ἀπ' αἰνῆ
 πού καὶ, ποιοτῶ ἀπὸ τῆς ποιοτῶ σου, καὶ ποιοτῶ καὶ ποιοτῶ καὶ καὶ
ποιοτῶ καὶ καὶ εἶμαι ποιοτῶ καὶ τῶν ἀδελφῶ σου ποιοτῶ, καὶ τῶν
ἔρατα τῶν ποιοτῶ, τῶν ποιοτῶ. Με ποιοτῶ πού μὲ ἔρατα σου εἶναι ποιοτῶ
ἔρατα πού ποιοτῶ τῶν ἔρατα σου τῶν ποιοτῶ, καὶ πού ποιοτῶ
ποιοτῶ (μὲ τὸ ποιοτῶ σου ποιοτῶ) πού ποιοτῶ ποιοτῶ καὶ ποιοτῶ
ποιοτῶ. — Καὶ μὲ ποιοτῶ ποιοτῶ ἢ ποιοτῶ αἰνῆ πού ποιοτῶ πού
ἔρατα καὶ ποιοτῶ ἢ ποιοτῶ ποιοτῶ - Ἀμερικῶ, ποιοτῶ ἢ ποιοτῶ πού ποιοτῶ
ποιοτῶ τῶν ποιοτῶ σου, ἀξίου ποιοτῶ τῶν ποιοτῶ, ἢ ποιοτῶ πού
ποιοτῶ σου, μὲ τῆς ποιοτῶ καὶ μὲ τῶν ποιοτῶ σου καὶ τὰ ποιοτῶ σου,
ποιοτῶ καὶ ποιοτῶ καὶ τῶν ποιοτῶ. Ποιοτῶ σου ποιοτῶ, ἢ ποιοτῶ
ποιοτῶ ποιοτῶ καὶ ποιοτῶ τῶν ποιοτῶ.

ἔρατα ἢ ποιοτῶ σου ποιοτῶ εἶναι εἶναι ἔρατα πού ἢ ποιοτῶ σου τῶν ποιοτῶ. ὅτι ποιοτῶ
ποιοτῶ πού πού ἢ ποιοτῶ, ἢ ποιοτῶ, ἢ ποιοτῶ πού ἢ ποιοτῶ οἱ ποιοτῶ
ποιοτῶ. εἶναι εἶναι ποιοτῶ σου τῶν ποιοτῶ, εἶναι ποιοτῶ τῶν ποιοτῶ

1A
ὄχι με' αἰσυχῆ ἢ οὐσίφου σου καὶ ἢ κρίσι σου γιὰ μέγα. Περὶ; ἄλλο
ἢ αἰσυχία (inquietude) με' ἀρροσσίαις, ^{με' ἀδυναμίᾳ, διαγίῃ καὶ δόλαισίν σου, με' σπῆσι} αἰδῶσαι ἕνα υἱαλαίσι, ὁ πῶς-
πορὶ σου - γιὰ μέγα οἱ ἄνθρωποι. Ἐκπρωμωδισία σου, πῶς ὄσο σπῆσι,
κοίφου, χῆρται ἢ ἐγασσῶσαι, καὶ ἐγῆσι κα' πρᾶσι, ὁ γόργα, γιὰ μέγα. Πᾶσι
τὸ μαγγίτρου μου ἔφου. γοῦ ἐγῆσι ἔφου στοχαφῶν. Πρῶσι κα' τὴ χροπῆσι κατα-
υῖαγα. Εὐτυχῶς δὲ με' ἐμφοδῆσι κα' γρῆσι ἐγῆσι, ὅτι στοχαφῶσι, σὸ πρᾶ-
διο σου. Ἄλλα με' ἐμφοδῆσι, με' μαρδῶσι, με' σπαλῶσι σὴν ἐγῆσι μου,
ἢ σὸ δυμοσίεμα τῶν στοχαφῶν σου (σου εἶσι καὶ αἰὸ πρᾶσι, καὶ ἐγῆσι).
Καὶ ἕτερα ἀπὸ τῶν κρίσι τῶν ἀνθρώπων, βγῆσι τῶν ἑαυτῶν σου ὄσι
τὸ βγῆσι ἐνῆσι, τὸ σπαλῶσι, ^{ἀγῆσι καὶ τὴ δόλαισίν σου καὶ τὴ ἀφῆ σου} καὶ ἀρροσσίαις τὸ ἑαυτῶν σου, σὸ κα'
ἕτερον ἀφῆσι πῶς εἶσι ὄσι με' βγῆσι οἱ ἄνθρωποι. Καὶ ὄσι σπαλῶσι
τὸ ἑαυτῶν σου εἶσι αἰάσι γιὰ καὶ πρᾶσι ἢ οὐσίφου. Καὶ αἰάσι
ἢ αἰσυχία καὶ ἢ ἀρροσσία με' πᾶσι ὄσι καὶ ἢ πῶς γιὰ μέγα οἱ ἄνθρωποι,
εἶσι καγὸ δυαθῆ, ἢ κακὸ, - εἶσι ἐπαινωτικὸ ἢ κατακριτικὸ.
Πρῶσι τὰ κρίσι τῶν ἀνθρώπων καὶ γιὰ αἰὸ κριτοῦσι πᾶσι ἀπὸ πῶσι ἀπὸ
γιὰ προσωπῆσι, γιὰ κα' γιὰ με' βγῆσι ὄσι εἶσι. Κριτοῦσι εἶσι, ὄσι
τὸ γῆσι αἰ δυαθῆ κα' με' κριτοῦσι, κα' κριτοῦσι ὄσι ἐγῆσι ἄλλα τὴ πρῶσι
πῆσι πῶς γοῦ, καὶ πῶς γοῦ πῶς δὲ με' πρᾶσι. Μ' ὄσι, αἰσυχίας
γιὰ κριτοῦσι τῶν ἀνθρώπων, κα' πρῶσι κα' γοῦ. «Ναί, γὰ αἰὸ πῶς κριτοῦσι σὴ,
τὸ εἶσι ἐγῆσι, ἢ ἢ προσωπῆσι σου. Ναί, γὰ ἔφου εἶσι διαγορροσσίαις
καὶ δὲ με' γοῦσι, δὲ με' βγῆσι, σὴ, ἐγῆσι.»

Καὶ ὄσι ἔφου κα' πῶσι κριτοῦσι κα' πῶσι τὴ γοῦ γιὰ μέγα οἱ ἄνθρωποι, ὄσι
καὶ ἢ εἶσι βῆσι πῶς δα' πῶσι καὶ γοῦ γοῦ γιὰ μέγα. Ἄλλο κοίφου σου
κοίφου μαγγίτρου τὸ ἑαυτῶν σου ὄσι γοῦ τὴ γοῦ γιὰ αἰὸ καὶ οἱ ἄλλοι.
Ἄλλο δὲ ἔφου ἀρροσσίαις πρῶσι πῶσι κριτοῦσι γιὰ τὴ ἀφῆ σου, καὶ δὲ γοῦ
κα' γοῦ τὴ ἀφῆσι - ὄσι καὶ γοῦ πῶσι πρᾶσι κα' με' πῶσι ἢ ἀφῆσι -
καταγῆσι καὶ σὴ κριτοῦσι τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πῶσι. Ποιᾶ εἶσι ἢ ἀφῆσι
Ποιᾶ τὴ πρῶσι κα' πῶσι γοῦ; τὸ υἱαλαίσι σου αἰδῶσαι σὴ αἰσυχῆ
τὴ κριτοῦσι τῶν ἀνθρώπων; τὴ κριτοῦσι σου κα' γοῦ τὴ κριτοῦσι τῶν
ἀνθρώπων; τὴ ἀρροσσία σου γιὰ τὴ ἀφῆ σου; - Βῆσι τὸ κριτοῦσι,
μαρὶ ἀπῆσι εἶσι ὄσι ἄλλα. τὸ κακὸ σου, ἢ ἀρροσσία σου εἶσι
ἢ ἀρροσσία σου (καὶ κριτοῦσι πῶσι δυαθῆσι). τὰ ἄλλα σου εἶσι
ἀρροσσία σου ἀρροσσίας σου. Πρῶσι κα' εἶσι πρᾶσι καὶ κα' κοίφου
σὴ εἶσι κοιδοῦσι ἐγῆσι.
[Ἄλλα πῶς γρῆσι με' δυγῆσι τὴ κριτοῦσι τῶν ἀρροσσίας αἰσυχῆ ὄσι
ἔφου σὴ ἐγῆσι (Take conscience of your superiority; take your
place among men). τὰ κα' κοιδοῦσι πρῶσι πρῶσι καὶ καταγῆσι πῶς εἶσι
κοιδοῦσι, δυαθῆ δυαθῆ = καγὸ = μαγγίτρου ἀπὸ τῶν πῶσι, ἀρροσσία-
σι, διαγορροσσίαις, καὶ ἄλλοι κα' με' ἢ κριτοῦσι σου εἶσι διαγορροσσίαις
ἀπὸ τῶν πῶσι, πῶς εἶσι κοιδοῦσι. Πρῶσι κα' γοῦ πρῶσι κα' δα' πῶσι
οἱ ἄλλοι γιὰ τὸ κοιδοῦσι σου, γιὰ τῶν πῶσι σου, κα' γοῦ πρῶσι κα' δα' πῶσι
πρῶσι ἢ ὄσι). - Μὲ δυγῆσι καὶ τὴ ἄλλο κριτοῦσι τῶν ἀρροσσίας ὄσι ἔφου

24
παι Αρμενιστίνα, και για άγνη πορτ αρμενιστίνα, όσα έχουν ούτι
Αδύνα, όσα τέρτα, τότε ήταν στα 1899-1900. Με διαφορά η προσηγορία μου
με τη άγνη, με τη Mabel, με τη τόν Barret.]
Με διαφορά τέρτα ο Nietzsche, ο Barret, με ο τόνος μου. Άγνη
κάποις με αναδασίτη η τόδια πη ένας με ο Ν. με ο Β. ηγόσμιαν,
και τα ηγόσμιαν τους έινε τέρτα. Γι' αναδασίτη όφης; έίνας εν bonum compagnie
δι έίνας γαρή τους. Αναδασίτη τόν τέρτα μου τόν Καρπατίω που ούτι τέρτα,
όσα τόν έίνα πη διαδασίτη Nietzsche και η άρση, με έινε η άρση.
οχρα έαη petitionis de principes, - θα πάρε με τόν Gölle ούτι κορπατίω
μου για τα διακρίνω, για τα διακρίνω όσα έίνας άδύνατος. Γιατί
πορτ οχρα τέρτα δι έχο άδύνατος άπό διακρίνω.
θίμη τα ηγίωτίνος τούς άρχαίους έξίμης γίμωστος.
θίμη τα ηγίωτίνος και γωσσογία.
Άπριλι 8. Όταν έίμου στο πορτ πορτ μέσα συγγιόδικα πη ο Γκαίτη
έινε άγίωτίνος πορτίνος τής γωσίνος μου, και με άπό διακρίνω τα έίδη και οι
συγγιόδικα για τα θγίωτίνος πορτίνος τέρτα πορτίνος πορτίνος - τα πορτίνος άδύνατος
πορτίνος πορτίνος σου άρση (έίδη άπό τόν έίμωστος πορτίνος με τόν έίμωστος
βίβατα). Άγνη όταν στοχασίδικα πη δι έίνας πορτίνος πορτίνος τα έίνας ούτι άδύνατος,
έινε τόν έίμωστος. Δίν πορτίνος τα συγγιόδικα πη θα έίνας. Βίβατα ο άδύνατος
όσο πορτίνος, διακρίνω, άγίωτίνος και ηγίωτίνος ην, δι έινε πορτίνος
πορτίνος, άγνη άπό δι πορτίνος τα η άρση και τα πορτίνος τα πορτίνος τα πορτίνος

ηγίωτίνος και τα άγνη όσο πορτίνος, όσο πορτίνος τόν πορτίνος μου, διακρίνω.
- Όταν έίμου στο διακρίνω τόν πορτίνος όσο έίμωστος πορτίνος πορτίνος
άδύνατος και κίρτα πορτίνος και βίβατα πορτίνος άδύνατος, συγγιόδικα
πορτίνος πορτίνος, όσο πορτίνος πορτίνος τα πορτίνος τα πορτίνος, πορτίνος τα
πορτίνος πορτίνος και τόν άγνη τόν πορτίνος, όσο και τα πορτίνος, έινε άγίωτίνος
άδύνατος. Γιατί έινε άγίωτίνος άδύνατος και πορτίνος τόν άδύνατος τόν πορτίνος.
Άγνη πορτίνος τόν, πορτίνος και καρπατίω τόν πορτίνος με τα έίμωστος, και
έίμωστος τόν άδύνατος.
- Όταν άδύνατος τα πορτίνος τόν πορτίνος έίμωστος πορτίνος πη δι έινε άγνη
και τα πορτίνος τα πορτίνος διακρίνω, πορτίνος πορτίνος έίνας. Μόιο πορτίνος
τα πορτίνος, τα πορτίνος, τα άγνη όσο πορτίνος, διακρίνω όσο πορτίνος
τό πορτίνος μου. έίνας και πορτίνος διακρίνω και πορτίνος τα πορτίνος, τα πορτίνος.
έίνας καρπατίω όταν δι συγγιόδικα τόν καρπατίω μου, διακρίνω όσο δι συγγιό-
δικα, όσο δι έχο στο τόν μου και πορτίνος έινε άδύνατος άπό τα διακρίνω.
έίμω δι πορτίνος, έίμω άγνη άγνη. ο άδύνατος πορτίνος (il devient), η
πορτίνος διακρίνω η άδύνατος, και όχι έίνας άγνη.
Άπριλι 9. Τό δι άγνη και τα έίνας πορτίνος τόν πορτίνος έίνας για
πορτίνος η η πορτίνος έινε άδύνατος η πορτίνος τα έίνας άδύνατος.
πορτίνος τα άγνη τόν πορτίνος μου με τα πορτίνος μου με έίμωστος οι
άδύνατος η η άγνη, άγνη δι πορτίνος. πορτίνος άπό πορτίνος. έίνας
πορτίνος άπό τα πορτίνος μου, καρπατίω τα τα πορτίνος τα πορτίνος

Family

μύθος... Κριτίσματα δυνατά στον κόσμο μου υπ' αὐτὴν εἶσα - αὐτὰ ἀνὰ ἀπο-
-δείχνουν πόσο περίεργα εἶναι καὶ ἐμφανίζονται καλῶς. „Καὶ ὕστερα δὲν
εἶσα τίποτα, καὶ δὲν ἔχω ὄρεφι καὶ ἀποχρῶ καὶ οἱ κάρδια.

ἔγω δὲ καὶ μὴν διαφορετικὸς ἀπὸ ὅσων τῶν ἐξ ἡμῶν. Μόνο ἐκείνο πο-
-ρῶ καὶ τὸν ἐπιχειρῶν, καὶ δὲν γ' ἀρῶν καὶ γίω σαὶ κινῶν.

Ἀπρίλι 12 εἶδα τὴν μυρία μου, ἡ ὅλη συνάντησι ἀπὸ τοῦ κρεβάτι καὶ ἦσαν
αἰσθητὰ καὶ μάλα τὴν μικρὰ ἀπὸ τὸν ὄμο, καὶ τὰ μαλλιά τὴν τὰ ἄσπρα καὶ
φαρὰ ἦσαν ἔφορα. τὴν γίγνωσκα δυνατὰ καὶ μὴ γίγνωσκα πογγίς φορῆς καὶ μὴ εἶπε
μὴ συγκίνησι πῶς ὁ πατέρας μου φασιδῶναι χθὲς τῶν εἶσε πῶς ποιάφω
τοῦ πατρὸς μου (τῶν πατέρων τῶν), καὶ πῶς ἦσαν ἐνχυριστικῶς τῶν κατὰ
στοὺς κρεμπουρτζὸ καὶ τῶν γίγνωσκα γὰρ τὴν δὲν μου. Δὲν ποτὲρα οὕτως ἀφῆ καὶ πῶ
ἔλασεν ὡς ἡ ἀγαπημένη καὶ τὴν μύρια μου, καὶ γίγνωσκα ποιάφω καὶ φέρουσι εἶσα
καὶ καίριον καὶ μαγαλῶ, καὶ ἀναστήσασθε γαυρὸ εἶσα πῶς καὶ αὐτῶν καὶ ὁ πατέρας
μου καὶ ὅσοι οἱ φίλοι μου χαίρουσι τὸς διαφορετικὰ ἀπὸ γίω. Τὸ ὅτι εἶδα
τοὺς κρεμπουρτζὸ δὲν εἶχε γὰρ μὴ καμία σιγασιὰ, οὕτως γὰρ μὴ οὕτως γὰρ
τὴν ἰστορία τῶν ἀδελφοποιῶν. Λίγο χάρικα τῶν ποιάφω τῶν πατρὸς μου. μ' ἀ-
ρίστη καὶ αἰσθάνουσι πῶς τὸν ἐφασιδῶναι. παρατίω ἔστω τὴν μικρὰ μόνον μου,
καὶ τὴν δὲ καὶ τὸν καὶ μὴ. "Ὅσον αὐτῶν εἶσα ἡ ἀδελφότης τῶν ψυχῶν."

Ὁς τελευτῶν ἀνδρῶν

Οἱ γυναῖκες καὶ πῶς πρὸς τὴν ἀνδρῶν δὲ δὲ κάποιον ἄλλον ἄλλον, παρὰ
δαὶ παρατῶν ἀδελφότης τῶν μὴ ἔστω, ὅσοι τῶν. Θαὶ εἶσα τὸς γίγνωσκα

ὡς ταπεινὰ

τοῦ οὕτως ποῖχα δὲ ἔχουν ἀνάγκη (ὡς σιδεροδρομῶν, ὡς ἀερόπλοια,
ὡς πλοῖα, καὶ τὰ ἄλλα δὲ ἔχουν φορτῶν ὅσα, πρηνῆρα, καὶ τὰ γαϊδάρια.
Οἱ γυναῖκες ἀδελφοὶ ὅσοι καὶ δὲν ποτὲρα, ἀκράτιστα καὶ ἀτακτῆρα,
ὅσοι καὶ δὲν καὶ τῶν, γίγνωσκα. Οὕτως δὲν γράφου, οὕτως δὲν διαβάθου,
οὕτως δὲν δουλεύου, οὕτως δὲν γράφου, οὕτως δὲν σκοτίζου γὰρ τίποτα
παρα πογγί, ^{ὡς καὶ δὲν πογγί,} ποιάφω δὲν καὶ τῶν γαυρῶ. Θαὶ ἀγαπητῶν μὴ τίποτα
γυαίτες οὕτως δὲν εἶσα ἀνάγκη γὰρ καὶ γυαίτες παρὰ, γιὰρ πρὸς
καὶ διακρίθου τὸ ἀδελφότης μὴ. εἶσα ἔστω, ὁ πρῶτος, ὁ πρὸς κατῶν,
καὶ ὁ πρὸς δυνατῶν γυαίτες. Δὲν ποτὲρα καὶ τὸν ποιάφω, καὶ καὶ δὲν.
Θαὶ εἶσα τὸς γίγνωσκα τῶν δὲν ὀρεφικὰ καὶ χόρτα χυρὸς γαυρῶ
καὶ ἀνὰ γὰρ ἀγάθι δὲν ποτὲρα δάσασα, ἔστω δὲ κατὰ τὴν βροδὸν καὶ
καὶ μὴ μὴ πογγί ἀγάθι ὀρεφικῶ. Ἄν εἶσα καὶ γίγνωσκα πρηνῆρα χροῖα,
- γιὰρ τὸς τῶν χροῖα γὰρ καὶ δὲν οἱ γυναῖκες ἀδελφοὶ τὰ
ἐγκόσκα καὶ ὑπερκόσκα καὶ ὑποκόσκα - τὰ σαρῶν δὲ τὰ πρῶτον
περιπατῶν καὶ περιδιαβάθου, ὅπως τὰ γυαίτες ὅσα καὶ γυαίτες τῶν
μυαίτες περιπατῶν, καὶ ποιάφω τὰ δὲ καὶ χροῖα δὲ τὰ πρῶτον κατῶν,
καὶ πρηνῆρα. Καὶ οὕτως δὲν γυαίτες ἀρρῶν καὶ δὲν ἀρρῶν αἰσθῶν
ἀρρῶν χυρὸς γυαίτες γαυρῶ, δὲν σκοτίζου μὴ τῶν πογγί τῶν
μὴ ὅτι κατῶν καὶ ὅτι δάσασα, ὅπως προτιμῶ ὁ κατῶν.
Οἱ γυναῖκες ἀδελφοὶ δὲ ἔχουν γὰρ παρῶν καὶ μὴ. καὶ ὅσοι δὲν εἶσα πογγί
κουρῶν, δάσασα πογγί γίγνωσκα, δὲ δὲ γαυρῶ ἀγαπητῶν.

Αργόμυρα. Διαβάσε με ἀνεκράσει καὶ παρηγοῦ αὐτὸν γὰρ καὶ τὰ ἐξουσιάζει
 εἰς νόημα τῶν γένων μου τῶν Γιαννοῦργων. α' δια' κα' ἰδὲς, Νίς μου, γίνου
 γάρτα σου τὸ δῖρατον, ἄριτον κα' εἶσαι πόσον ἀνεκράσει τῶν παρὸς τῶν
 Ἀγροδίου. Διότι ἀγα ἀρχὸν κα' γίνουαι ὑπερὸς ζῶσός, ἀρτίως ἀρχίμω
 κα' κα' ἀγροδίου. Δι' αὐτὸ καὶ ἔγω γράψω καὶ φάρι μὴ γοῦ γράψω κα'
 κατανήτων σοφός. Ἦνας εἶναι, Νίσι, ὁ ἀρτίως πρὸς τὸ δῖρατον, κα' Φιγύματα
 καὶ δι' αὐτὸ, Νίσι, Φιγύμα, Βυσίμα, Γραμμάρι. Καὶ ἀξίως τὸν σοφός
 καὶ οὐκ ἀχρημάτων. Διότι ὅσα κα' ἄλλα ἀνεκράσει εἶναι: Ἐχόμια.
 Τι ἔργον σου εἶναι τοῦτο! Μ' ἀρτίως.

Δι' εἶμαι κριτικὸς οὗτος τῶν δεικνύοντων ἔργων. Γράψω.
 Δι' εἶμαι γινόμενος οὗτος τῶν δεικνύοντων πρᾶξων. Πράξω.
 Τὸ φῆμα εἶναι κα' ἴω κα' κοινωνία. Ὅσα κα' ἄλλα, εἶναι δεικνύον
 μὴ εἶναι τῶν ἄλλων, εἶναι: Ἐχόμια
 ὅσα εἶναι βασιλεύοντες αὐτὸ τῶν κριτικῶν ὅσα καὶ ὁμοίως ^{γὰρ} γράψω. "Ὅσα εἶναι
 ἄριτον κα' βασιλεύοντες αὐτὸ τῶν οὐκίτων ποίησόν μου, γὰρ κα' ἔγω κα' τὸ
 εἶναι οὐκίτων κα' τὸ εἶναι οὐκίτων. Ἄριτον κα' καὶ οὐκίτων ὁμοίως
 μὴ ἔργων κα' τὸ ἄριτον ἔχον ἀνεκράσει ὁμοίως (instinctive-
 ment). Δι' ἔργων κα' εἶναι οὐκίτων. Θα' εἶναι οὐκίτων μὴ γίνουαι, κα'
 δι' εἶναι οὐκίτων αὐτὸ οὐκίτων κριτικῶν.
 Τὸν γινόμενος κα' τὸν γινόμενος, ἀγα μ' ἀρτίως, ἄλλα εἶναι ἄριτον κα'

προσπαθεῖ κα' ἀγατῶ τὸν εἶναι σου εἶναι αὐτὸν ^{ἴω} γίνουαι εἶναι οὐκίτων
 κα' εἶναι εἶναι οὐκίτων. Ἡ τρίτη προσπαθεῖ εἶναι οὐκίτων κα' εἶναι
 καὶ χαρτίων καρπός.

Ἀπρίλι 15. Μὴ γίνουαι κα' εἶναι ἔγω εἶναι αὐτὸν τῶν κοινῶν - κοι-
 νῶν. Ζῶ βίβλου, ἀγατῶ αἰώνια, ἡ οὐκίτων σου εἶναι οὐκίτων, εἶναι
 εἶναι οὐκίτων, εἶναι οὐκίτων γίνουαι οὐκίτων τῶν ἴστων κα' τῶν χρόνων μου,
 τῶν καρπῶν μου. Ἐγὼ εἶναι ἀρτίως κα' εἶναι αἰώνια, καὶ εἶναι ἀγατῶ τῶν
 τῶν οὐκίτων ἡ εἶναι, καὶ εἶναι οὐκίτων γὰρ αὐτὸν κα' εἶναι καὶ γίνουαι
 μου κατὰ τῶν κοινῶν ἴστων, καὶ εἶναι ἔργων τοῦτο τὸ γίνουαι τῶν
 εἶναι μου, κα' εἶναι οὐκίτων κατὰ τῶν ἴστων τῶν καρπῶν μου, κα' εἶναι
 μου εἶναι ἡ κοινῶν καὶ οὐκίτων εἶναι (γὰρ εἶναι κα' εἶναι, ἡ κοινῶν τῶν
 κατὰ τῶν γίνουαι καὶ οὐκίτων εἶναι, κα' εἶναι ἔγω τῶν κοινῶν αὐτὸν, elle
 le classe) - ὅσα αὐτὸ εἶναι ἀνεκράσει καὶ ἀνεκράσει καὶ οὐκίτων,
 γὰρ εἶναι εἶναι αἰώνια, ὅσα τῶν ἴστων κα' εἶναι τῶν καρπῶν, κα' εἶναι
 εἶναι αὐτὸ τῶν κοινῶν, οὐκίτων καὶ αὐτὸν μὴ εἶναι μὴ οὐκίτων, εἶναι
 οὐκίτων κα' εἶναι γὰρ ἔργων, γὰρ ἔργων ἀνεκράσει, κα' εἶναι ἔργων
 ἔργων, ἔργων, οὐκίτων, ἡ γίνουαι, ἡ ἔργων ἀρτίως, αἰώνια,
 οὐκίτων, ἡ ἔργων.

Μ' ἀρτίως εἶναι ἔγω, ἡ εἶναι οὐκίτων, ἔγω ἡ εἶναι, κα' γίνουαι κατὰ τῶν
 γίνουαι οὐκίτων ἀνεκράσει, κα' ἀνεκράσει μὴ οὐκίτων, κα' κατὰ τῶν γίνουαι
 κα' κα' εἶναι ἀνεκράσει, μ' ἀρτίως εἶναι οὐκίτων κα' κα' εἶναι οὐκίτων ἀνεκράσει

που φοβόταν πρασινάκι, φοβόταν που θα γαράδαει με δά μ. δαίμον, έρω
απόγειο γυναίκας με πύλο υδουικαί τό χυμό του, μερίση μερίφίλι και
ρόδα και ρόντα τήν πονή τους όχη, και άγκυριάζω ναός γιαζαρό.
"έτσι παίρνω και γέ μερο σήν φαί, με τόση με γυναίκας, τα ρόδα
με όχη τα γιαζαρά με κορίφου με ρ' έχου για άδερφο, ~~αυτά είναι~~
ρ' έχου για πράγματα διαβαζήκω με προσημείω σάε κι άλλα. Μα
πόσο γρηγορεύει!

Απρίλι 16, Αγόρου η Μάτα είδα πως όχη με κα' ουίστορας σάν όχη τή
υόμο, η' έως με είμαι η' με γαίωμα σάν όχη τή κόμο, δέ προση
πια με τή πύλο γυαλα'. "έχου σάν τόν άγγου του σποισού, με τή με
πυράφι. Άλλα και αλώ θα πράση. η' θα γένη καγια' έμμεση, η' θα
συνιδίω με τή βίση σάν τόν άγγου, τήρα όχη γυοσύρα.

Τή άγγου φοβό που γυρίω από τα τμήθια μου, δέ έμια άμυρόν καρο
σάν Άρτουή για με παρανοώση γυαλα' τήν καγγουί του, με κα' δε
φορά που ρ' άρφη ο ύμνοό σηγύονμου με τή δέμου με τή λουγγία
για τόν καιρό που έμια σάν Άρτουή με φαίνα σάν πυράφια μου.
Τήρα άρχίση πα' με με έμια τό ύμνοό χυρί δέμου με χυρί λουγγί
για, και τόν έμια τήρα διαμώρα, σερβώρα με έμμεση, τή
έμμεση! Χδύ, έμμεση καθάρα' τό γυγαρί που σκευωσαν από σέω από
τη γένη του βουού με τή χείθε όχη. Η γραφή του κατάρου.

που βουού έμια καθάρα και σχεδόν έχη. σερβή καθόλου!

όχη, πως με ο' φαίνο, που γυναίκας σάν και σία δέ βήθωσται εύχα,
σάν γή τήν όχη; Αε δέ έμια σπάρια, προση με ο' μεσημείον.

Φαίνεται πώ άκόρα θα με κρατήσουν άρρο τή ο' κύριο του ύμνοόρου.
Δι με με' με και πο' με. Τή σάν Άρτουή και ουίστορας. Άλλα δέ και
έμια προσηματάκι για με θυρομαί ~~τι~~ όχη με και αλώ τή με,
όση καιρό με έμια έμια. Βήμ. α' Na διαβάω διαμώρα' τραγούδια.
(πρίση με άγοράση τή σερβή του Ρασου με του Fauriel, τή "Παρα
δούρα" με τή "Παροίση", τή Πόλη, με όχη άγγου σερβή - αν
έχου πράματα) - β') Na άγγράφη τή σερβή του που σάν Σαρδραίικη.
γ') Na τήν έμια με με σάν τή "Νομα", έμια άρρο που σάν με
έμμεση "αί έμμεση". - δ') Na διαβάω έμια άρχιό έμμεση,
α' που με τή "Άρτουή", η' με τή του Αίχου, καθόμου στο
δίαρο του Διόμου. Άλλα πρίση με και έμια κακοκέρια βήχα με με γόρια
φαίλω σκεδίο, γιατί έμια πο' με ο' άμμεση έμια έμια στο διάρο,
- άλλα πράματα δέ έχου.

Αε έχου πράματα θα έμια πο' με καγγύρα έμια, διαμώ θα έμμεση
με βήθια μου με με γένη διαμώ με με έμμεση, θα έμμεση
σάν έμμεση, τή Τουρωό, σάν έμμεση, σάν δύο βουά (έμια έμμεση

Handwritten symbols or initials at the top of the page, including a triangle and some illegible characters.

για τα 1897, οι κάρτες μου του Αλφειού, στο Μουσείο,
 στην Ουγγαρία με όποιον άξιου. Μα' χρέματα δεν έχω.
 Αν είχα χρέματα θα παγώνα να δω να βίγη ίσως πορταί τέρρα.

Η ύλη του ήλιου σίγαρα, η αλυσίδα του διαγώνη, σίμας στον Όρμητο
 ήταν δραματικά σκηνή. Μερικά αλυσίδα γιατ' απ' διαρίας συνταξια,
 είχαν κρέμα τον ήλιο προτοσ γέρου. Το είδα σίμας στον Όρμητο γιατί
 σκορπίωσα με έφημος άγνωσ. Όσορα διάβαφα στο βιβλίο μου - έμπερα
 φαυμύτταφα από το κωμικόδωρο - ο Όρμητος ήταν φαυταχέρης, όξόξυτος,
 στα κίτρινα - ριανταγυγία' ενυμύτος, με μάχιψι με μια' άρροτα φέσημα
 μέτα μου. Και γέρουα στο βιβλίο μου με διαβαση για 'ερα'ται. Ζυμασιόκωρα
 τό μαζαί - ο Όρμητος, ήταν οδυρπύτος, ότασ πράτα.

Απρίλι 18. Έβας άραφας, έγοργος υέος, σκορπύκωρα χείρ' από τον άδρα
 της έρμύκωρα του. Μα' άρτοα ατόρ' ο δάλατος, ο υέος για τό ζυγ' του
 γυναικάς φέχουα ναδ' κίβουα της φέης του. Ο άδρας της γυναικάς σκό-
 ρωα τον έρμύκωρα άγύττωα, άρα τον έπασα σπύρι του. Ένα αλυσά' έχουα des
 couleurs franches, υποχρημύτος με αρβιβατορ' όχι. Μα' άρτοα άρτίος
 μετ' τη γυγκα του έφουα, άρτίος μετ' τη γυγκα του έφουα,
 προτοσ κρυόση η άρακαία της γυναικάς με τ' χείμη της, από τό κορμί με
 από τ' ζυγ' του έρμύκωρα της, να τον χείμη για πάρα. Μα' άρτοα με
 ο έρμύκωρα να πδάιμη με μεγαλήτορη γυγκα' του. Γέροα δάλατος άρτίμη

του κείρ' υέος. Μα' άρτοα ναί' ο άδρας τον σκορπύκωρα τον έρμύκωρα με
 γυναικάς του, ένα από ζυγορπία, ένα από άρα'ται με φέημα. Μίμη έφου
 η γυναικά με τον πόρο της. Τι δα' κείμη αίτη; Όσο για τον άδρα,
 να τον σιάση ο κ. υέοαγγίος.

Απρίλι 20. Χείρ' σκορπύκωρα για παντορπία γυναικάς με φέουα για
 ποτούς ζόγους - γίε τ' έφου υέορπία' με μεγαλήτορη ναί' σοκίμωρ ζόγος
 μια' ζορα' να σκορπύκωρα. Άλλα έίνα τόσο άόριστο πράγμα ο υέορπύκωρα!

Απρίλι 21. Άγίγωα, άκορα, άνατόκωρα, άναγκίωα, άναπαχα, σπυρπύ
 τα πράγματα στίκωα ταν γέρου μου χείρ' ναί' με υέορπία' η έφουα άδιδ
 ζορα. Μα' έφουα η φραίγια τουσ - ότα σπουτα' ότα γυγκα δέ είχα. Και
 υέτα - α' έτα δα' κερπύκωρα - αν έχω δέιαρη δα' κερπύκωρα, δα' υέορπύκωρα
 να σκυρπύκωρα με τ' η φραίγια, δέ δα' υέος, δέ δα' παραδεδί, β' δα'
 σκορπύκωρα. Θα πάμη σίμα Τόση με άναπαφία με δα' έφουα ναί' με σκυρπύ
 για τ' ότα άγίγωα άδιδεδί, με άδιδεδί. Και γ' έτα κερπύ δα' τ' ότα
 υέορπύκωρα - άλλα τι δα' βέορπία - δέ άρτίμη να' βέορπία για τ' ότα,
 για τ' υέορπύκωρα δέ άρτίμη άραφια για να τό άποχίωσ. Και τ' έτα
 τό κείμη υέος τό άποχίωσ; Και με άρτοα να πδάιμη. Δέ τ' έφου
 να κείμη υέορπύκωρα δικό μου - τι σκυρπύκωρα τό έφουα, τι σκυρπύκωρα
 τό κερπύκωρα μου; Δέ έχω κερπύκωρα υέορπύκωρα ως άόρο, με έίνα άδιδεδί
 αν υέορπύκωρα από τ' άδιδεδί της φέης, που έίνα γάρα με με υέορπύκωρα.
 - Γέροα ναί' άλλα κερπύκωρα έφουα.

Βράδυ. Και τέρη είσαι νουρασιος από κάθε σκιάη ην κάθε προστά-
 θια, και δι' δέησέ σίποτα. Τι είαιήθη μηχανή σου είσαι! Γιατί να
 γύμ είσαι αβήρεια; Γιατί να μη σπασών το κροβάλλον; Δι' κραίε
 ενόθ. Έγώ γυμίο που θέν είσαι άρκου' δυνατός. Τι σχαρίνη γυμίο
 - τωη ειη γύρω μου! Τι άναχούζα μη' ενόθ. Και θέν έχω χρήματα.

Toute ma vie je me suis senti comme un prisonnier.

Je suis fatigué de l'amour idéal, de la politique, de la
 conscience nationale, de la societé des hommes et des femmes,
 de la solitude. Et l'éternel ennemi me touche.

Πρωτομαρτιά. 5 1/4 το κρούι. Καιτοις άφηνάκεός, ποχαγός του υπερκου, μη' ειημ χείρ-
 « Και ου' ην' ο πατήρας σου εγκληματίη άνομιαν ηνς Μακεδονίας. Έθ, η
 έκκαθα οι Κρυτακοί για' να' ήνωθέρθουν το νοσί' τους, αθού' γυμίο να'
 ανέστει ην' οι Μακεδόνις για' ην Μακεδονία. »
 Τά έφρα αίζα, ην' όρη η' έκκαθα αίθουση. Το είδα ⁺καθαρίζερα άκόρη
 τω είσαι ανδρίκιος ή το δάταρο και ~~μη'~~ μη' το είδος που όθ, άλλα η-
 χηρωτά μη' ην Μακεδονία. Και' ένωθ' σα' κρηα' χροία η Μακεδονία
 βρίομαι οθη' πρώην γραφην, ανδυμίο ην' πογοαίν, δα' βρπονημα
 ην' μη', άναχουζα σόη' σπώη γραφην, δα' ανδυμίο ην' δα' πογοη. Αίζα

τα έφρα, άλλα' ενόθ πο' είδα χείρ καθαρα' ην' πο' το φηχουσα πρίη,
 αριστα' αυρα', ηνς ότε, ένωθ' είσαι Μακεδονίης έχω όχι μόνο χρφο
 άλλα' και δικαίωμα να' άναχουζομαι όποια ην' όθη ην' όσο δέησ
 στα μακεδονικα' ηνωθ'ατα. Και' δέησ πο' να' άναχουζομαι ταίρια, άλλα'
 καιτοις, ένωθ' ην' ην' πώ η' ένωθ'η κυβερνηση, ην' ην'κοί' άλλοι άνθρωποι,
 είν' τους άρτίον να' άναχουζομαι τήν σκαρίνη' μας στα μακεδονικα', πο'η
 γοβούμαι ην' έκπροθ' μια' σκαρίνημα σόη' τόπο ενόθ, ην' γοβούμαι ην'
 τους Τούρκους (είν' έκπροθ' έσα' έσα' να' χαιρομαι πο' βρπονημα για'
 σωτη' μακεδονικη' σκαρίνημα, ην' να' εκπροθ'ηθώμα τήν έκπροθ' ην'
 για' να' κα'ρον για' μακεδονικη' πογοηκη' //). Είν' τους άρτίον όρη' είη
 είν' τους άρτίον, το' ένω' καιη, το' αίζα ην' δι' πίζεμα, ην' Μακε-
 δονίησ και' ην'ειθούση πο'η' άπό' μία' οι Μακεδονίησ, και' προ-
 παύεμα η' άρτίον η' ην' αυ'η η' πογοηκη', και' βαρυσμα ην'η'α' τήν
 κοινουμην' ην' πο' άπό' τήν σκαρίνημα' ην' ην' τήν όθη που άναχουζομαι
 να' κάω. Άλλα'.....άλλα' χρήματα είν' έχω. Αίζα μη' χαντακόθη, αίζα
 ην' έν' έν' άηη' βογη ην' ην' τήν άναχουζομικουμην να' σάησ άρτίον τήν
 ποη' Μακεδονία. Είν'ηη' το' δέησ.
2 Μαίον ⁺ Μ' άρτίον άπό' τους Γάγγουσ ο Montaigne, ο Pascal, ο
 La Rochefoucault (αίζα' ο' τούρ, σόη' ην' ^{μη' ην' άρτίον} για' ην' είν' τήν είδίαθησα ένωθ'η-
 πο) ο Barrés. - Αίζα' είν' ην' για' ην' ην' ην'. Και' ο Henri Beyle, η' ο
 Taine.

Από τους Γερμανούς δέξω να διαβάσω περισσότερο Göthe, μ'αρίστη ο Nietzsche
δέξω να διαβάσω περισσότερο Schopenhauer, Heine.

Θέλω να διαβάσω με αίσθησι τον Έβραιο Περιγραφο των μινθών και Όργαν
δία, τον Ιμπινοζα γίν. Άλλα τότε με αίσθησι τον Γάλλο δέξω να διαβάσω
με γίνου Descartes, ή ίση με τον δύο αίσθησι να γράψω τους διαβάω
μαδόνου / α ή και δα ή γ ή δ ή ε ή ζ ή η ή θ ή ι ή κ ή λ ή μ ή ν ή ξ ή ο ή π ή ρ ή σ ή τ ή υ ή φ ή χ ή ψ ή ω ή
παρα' να υστερήσω στο χειριστικό γράφο που έχω, ή στη ιστορία των
χειριστίας, πώς ήσαν ή διαφέρουν τους.

Από τους Άγγλο-Αμερικάνους μ'αρίστη ο Shakespeare, ο Locke, ο Humboldt,
ο Emerson, (ο Byron) ο Stevenson.

Ήτοι δέ διαβάω πολλούς - μ'αρίστη ο Dante, ο Μακιαβέλις. Η διαβάω
ιστορικά δα' μουρτα με άγνη να γράψω, ήνω. Και για τους θύλους το ίδιο.

Κάποιο διαβάω με διαμα' διαδίκη, το Κοράι. Θέλω να διαβάω το Βαίδα.

Τίποτα αίσθησι αίσθησι δέ διαβάω συστηματικά. Όσα αίσθησι με μισά, ήτοι
μ'αρίστη για γι' για γίνα ή αίσθησι, ^{ή κρητοποίηση} των βιβλίων ήτοι πομπή άρξίβουη. Τα έχω
για' προσάλαρα τα βιβλία, για' κωφί με κάποιο για' βουδεια με σκίψω
μου. Περισσότερο διάλασα Barris και Nietzsche. διαμα' με περισσότερο ήτοι
πομπή με από συστηματικά.

Ο καθένας ή πρίστη, φαί ήτοι άφει, να καίη για' δική του χειριστία
ή πρίστη να άκορονή με να υπακούη στις ίδιες με κοινωνίας που ή.

Λοιπόν τα βιβλία ήτοι άχρηστα. - Ο άνθρωπος ή πρίστη να καίη με κα'
μικη' με πωδαρχία που να υπακούη σ'αίτη ο ίδιος, ή πρίστη
να υπακούη στη πωδαρχία με κοινωνίας του. - Τα βιβλία ήτοι διαμα'
ροκα' χάσρα, ήτοι ά ή πομπή ο άνθρωπος να πωδαρχία τα στοιχεία του,
με κα' άφομοσίη, ήτοι πομπή με ταρπία ήτοι ίδιουσχηματα του, με
κα' δίσχη, ήτοι δέ πομπή ή άφομοσίη, διαμα' ήτοι δέ ταρπία ήτοι ίδιου-
σχηματα του. Πρίστη να πομπή κα' αναγαβαίη με πομπή με ή δέ πομπή
ή άφομοσίη γράφ του. Είληρα δέ πρίστη να διαβάω βιβλία.

Αύτα υπαγορεύη το ήγυρο αίσθησι με αίσθησι χειριστίας!

Διαβάω, μικρότερο, με πομπή άγνη βιβλία, διαβάω καίη με άρχαία ήτοι
μικα' βιβλία, με παραπομπή τα υστερητικά, άταχτα καίη - άγνη πομπή
άριστα, καίη με κριτή μου).

Για το σχηματισμό με χειριστίας μου, με χειριστίας ή φυσιογνωσία. Κε' ήτοι
πομπή δέ με μινθών συστηματικά, παρα' πομπή κομματα, ήτοι.

Είχεν άρξίβουη με για' με χειριστίας καίη χειριστίας. Είη πομπή, ήτοι πομπή
δύο με αίσθησι πομπή ήτοι με ή τίσχη - διαμα' με ήτοι με
ήτοι ήτοι άρξίβουη, ή άσκοπο. (Όποι ή με, ήτοι με ή χειριστίας δέ
έχεν σκοπό, με αίσθησι ήτοι πομπή ή γράση. * ή χειριστίας ήτοι άσκοπο,
ήτοι ήτοι με ή γράση ή χειριστίας ήτοι άχρηστα. Το ήτοι, ή χειριστίας
ήτοι πομπή χριτή με καίη ήτοι ήτοι με ήτοι με για' ήτοι ήτοι

αίματα πράγματα. Άλλοι γάρτοι το διουρίου δέχεται να 'χει έχω
ακούραπιαρα στο τον να είδα τον θάλατον, που με γρηίση αίνω-
ταρα (όραμα τον αίνουον παραίτατος).

Μαΐη 10. Δι' έχω τόσο το έδωτο που αλάγη για' είνρημα (για' τον είνρ-
μα' μα) στο έχω έχω αλάγη να' είνρησον - γιατί να' βιβία με' είν-
τονται φώτακα.

Μαΐη 22 Πόρο-Μαΐος. δι' έγγυος είν διαγορητικοί από τον' έβραϊον χασόν
πράγματα προπαύτων, που τον με' αίνω' είναι χαρυνίμος που βίν μπορεί οι
έγγυος να' γίνουον πορ' έβραϊοί: οι έγγυος αγαπούν τον γη τον, τον περιέχ-
τον, και οι έγγυος πορ' βίν έπαινον να' έχουον κάποια στρατιωτικά παραίτα.
Και' άμπαρ οι έγγυος την περιέχουον τον γίνουον, όσο να' είναι πικρύνουον
και' έχουον οι έγγυος και' στρατιωτικά προπαύτα, όσο να' είναι με' τα χειρίστηκα
αχίον πάλτα οι' κρηστοποιήσον μελάχα. Αύτο το είναι χείρ τον Μαυραδία, να' είναι
δώνουον από τον θουατοική πρό, τον Καβαΐα, με' τον ηοίτο.

Σήμερα αίνουον έγγυος με' το πορ' από τον Καβαΐα παραίτατος κουρα' οτίο ίαβουον
τον Νίτουον, είναι το σκαυτό έαρτοαριάν άριστορα' να' είναι τον φυγη' να' τον
δουοηγη θάουον. Πιράταρ αλάγη σ' είναι υιοάου (ποι' γίνουον, δουρ, θασο-
πούα) και' οτι' σερτα'. είναι να' γρηίση βουα' τον είνουον να' τον Πιρην-
γίλια, παραρτήματα τον μεγάλου Ροδίου. είναι να' τον Πιρηνίο. Το Άμιο' έβρα-
ναίκα τον γρηίση τον φυγα', πορ' φυγα', είναι πορ, να' είνουον χείνουον

ματί' κρηίθουον οτίο από τον θάουον. είναι αίνουον πορ' όρα είναι οτίο Πιρ-
το' έβρα, άγγα' είνουον γάρα από τον άγγα' με' τον θάουον. Η θάουον είνουον
σκαυτήουον οτι' Ροδίου και' σερταρηίου από του πορ' με' του δόλουον,
Πίρα είναι είναι είναι, το Άμιο' έβρα. είναι είναι άγγα' τον, να' άκρη τον
κόρτου τον Πορηνίου. Τα' γάρα που κουρα' είναι να' όμο κουρα' είναι. δι'
χερταίονον. το είναι, είνουον τον "λογαρο άριστορα' οτι' σερτα', να' είναι να'
είνουον είνουον γήουον δ' αίνουον, να' βουα' κρηστοποιήσον από τον γη τον άριστο-
ρηίον, να' ό σκαυτό είναι είνουον από τον. Από τον 2 πορ' το γρηίση
είνουον τον είνουον. είναι 5 1/2 είναι είναι, σκαυτήουον άριστορα' που, σερταρηίον
να' φυγη' οτι' τον Νίκα. Τουρην να' είναι τον Λίκο, να' είναι είνουον. οτίο
τον κρηίθουον οι' άγροι' μα' το' ό άγροι' είναι τον πορ' διαίτατος σερταρηίον.

(Μ' άριστορα' να' γραίση είναι βιβίο για' τον είνουον είνουον, οτίο πορ' είνουον
έγγυος είνουον, και' κουρα' τον είνουον είνουον, να' δουρα' το βιβίο που.

Άλλα πορ' πορ' άρ πορ' είναι να' γραίση είνουον οτίο είνουον είνουον να' είνουον
βιβίο; έχω είνουον να' είνουον είνουον το γραίση τον βιβίου τον άρχουον
(για' τον είνουον) να' το κρηίση που είναι είνουον σερταρηίον. είναι πορ' πορ'
και' είνουον το πορ' άρ που είναι είναι να' είναι. ο' πορ' άρχουον οτίο είνουον (είνουον
πορ' άρ) με' γίνουον με' είνουον να' είνουον και' άκρη. να' είναι είνουον σερτα-
ρηίον το πορ'. ο' πορ' άρχουον είνουον.
- οι' έγγυος άριστουον τον είνουον είνουον
- και' άγγα' πορ', οτίο είνουον.

τη γυναικα. Βιβλα το διην και υμιν, αλλα δε το υδρις ην αινα' οσο το
διην ο υδρας τοις δε' τοις ε'ταυρις αινα', πρῆμα που υπβαιν μα'ουσι,
οιαν η γυναικα ειη πογι' ε'ρωτικη'.

Το ψευτα αιτο' ην η' υμινουα που διημι τον Αντροπαχην που υποστηριξε
αι' αινα' μια' βραδια' ην παρασην ε'δομαδα ^{στο} πογι' ην, (τοις Αδρια) που το
κοριτσι ημεις α'ιαπυχδι', διην ου' το' α'γορι, τον ε'ρωτα ην ποιοτε' δε
ην διημι κα' ημιν διασφα' ηταφι' κοριτσιων ην α'γοριων, ην ε'λα υπο'ρια
διημι ε'λα' χρωσε' πρῆμα κα' υπαδ'ιουα οσο' ε'ρωτα οση' τοι' το' α'γορι
την ε'λα' ην ην κ'ιαν.

Διη' ημιν. Μιροπι ο' ηγο'ταρχη ην η' Αντροπαχην κα' ε'χου' δικαιο (δουραχης)
δι' ημιν διημι ε' κοριτσι ην κα' ημιν κα' υπαδ'ιουα τον α'γορι'οτικο ην τον
κοριτσι'οτικο ποδο ην ε'ρωτα), ηα' ο' ηαδ'ιαν ην η' καδ'ιη' α' αινα,
ο' ην διημι, οση' διημι, η' οση' ποροπι. Α' ην ε'λα' ^{ηαδ'ι} το' α'γορι κα' ο'ροπογι'οι,
οση' ε'λα' αινα' ην α'γορα ην γυναικα, α' υπο'στηριξη ημινουα χρωσε', η'
α' αινα' υμινουα οση' ποροπι. Ε'ρωτα ο' ε'ρωτικος ποδος διη' ποροπι κα' ημιν
ημινουα οση' ην ην ην ην, ην ε'ρωτα η' α'γορι κα' ε'ρωτα αινα' ημινουα α'γο
ημινουα ημινουα, οση' ποδο, η' α'γορι κα' ε'ρωτα ην τον ποδο που ηα' κα'
τον ημινουα, κα' ημινουα, ην κα' ημινουα ημινουα, οση' ημινουα, ηα'
ημινουα ηα' οση' α'γο η' α'γορι. Κα' ε'ρωτα ε'ρωτα πογι' ο' τον ημινουα,
ην οση' η' ημινουα ημινουα α'γο ην τον ημινουα ημινουα ημινουα τον
ε'ρωτικος ποδος. Η' ην (ηαδ'ι ην ην ην) ημινουα τον ε'ρωτα

ποδο α'γο ην τον παραχρησ' ο'ροπο (η' ο'ροπο ο'ροπο) οση' οση' ημινουα
τον ημινουα ημινουα. Η' ην (α' ην ημινουα ημινουα ημινουα ημινουα)
τον ημινουα ημινουα οση' οση' ημινουα ημινουα ημινουα ημινουα οση'
κα' ημινουα ημινουα οση' οση' ημινουα ημινουα ημινουα ημινουα οση'
τον ημινουα ημινουα ημινουα ημινουα ημινουα ημινουα ημινουα ημινουα

Et j'ai déprécié l'amour — et l'instinct sexuel.
Διη' ημινουα ημινουα οση' οση' ημινουα ημινουα ημινουα ημινουα ημινουα

En mer, le 23 Mai 1907 (En vue de mont-Tamaros). J'aime à me
débrouiller afin de pouvoir me donner des conseils, ou plutôt des
ordres. Il me plaît de pouvoir me dire: « Tu feras ceci ou
cela », les conseils m'ennuient, mais les ordres je les accepte et
m'y soumetts. —

Ο' ημινουα ημινουα οση' οση' ημινουα ημινουα ημινουα ημινουα ημινουα
οση' οση' ημινουα ημινουα οση' οση' ημινουα ημινουα ημινουα ημινουα

24 Μα'ιου. Δαρδανελ'η. Σταχιδ' ο' οση' ημινουα ημινουα ημινουα ημινουα
οση' οση' ημινουα ημινουα οση' οση' ημινουα ημινουα ημινουα ημινουα

Ο' ημινουα ημινουα οση' οση' ημινουα ημινουα ημινουα ημινουα ημινουα
οση' οση' ημινουα ημινουα οση' οση' ημινουα ημινουα ημινουα ημινουα

Μαΐη 28. Δι' δα' πάλιν αὐτὸ σκεπτικὸν γινώσκω δι' δα' μὲν γινώσκω τὴν
 τῆς κοινότητος, τὴν προσωπικῆς, τὴν ἀποστολικῆς τῶν γένων δὲ. Δι' δ' ἀκόλου-
 θῶν ἀνδράσιους μικρότεροις μου ποῦ μοῦ γινώσκω εἶναι καὶ γὰρ
 ἄλλοι. Θι' ἀκόλουθον τῆς γενεᾶς σου, αἰετὶς ποῦ γινώσκω τὸν ἄλλον, γινώσκω
 γενεᾶς σου, γινώσκω φανὰ, εἶναι, οὐκ εἶναι, καὶ ὅτι τὸν ἄλλον.
 Βίβλου τὴν ἀποστολικὴν ἐπισημαίνω γινώσκω εἶναι τὴν πορφύραν χειρὶ ἀνδρῶ-
νων, καὶ προσάγει οἱ ἄλλοι τοῦ μισθοῦ καὶ γινώσκω. Ἦτος γινώσκω
 συγγενεῖς. Ἀλλὰ καὶ γινώσκω ἄλλοι ἐπισημαίνω ἔχοντες τὴν ἀρίστην, ~~καὶ~~
 τὴν πορφύραν γινώσκω ἀνδράσιους, τὴν ἄλλοι τοῦ τῶν ὀρίων. Ἦτος
 γινώσκω τὸν ἄλλον. Οἱ ἀνδράσιους οἱ ἄλλοι ἔχοντες ἀλλοι καὶ
 γινώσκω καὶ τὸν ὀρίων ἄλλοι.

Δι' αἰναιότητα καὶ τὴν εἰδουσιαντὸν τῆς Πόλεως. ^{καὶ εἶναι τὴν Πόλην} Οὐκ εἶναι τὴν εἰδουσιαντὸν τῆς Πόλεως.
 κα. τὴν εἰδουσιαντὸν τῆς Πόλεως, γινώσκω οὐκ εἶναι τὴν εἰδουσιαντὸν τῆς Πόλεως
 καὶ ὅτι τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον. Τώρα δὲ ἔχοντες οὐκ εἶναι τὴν
 γινώσκω. Ἐπισημαίνω φανὰ καὶ γινώσκω εἶναι ἀλλοι καὶ καὶ τὸν ἄλλον, ὅσο
 δὲ τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον. Καὶ εἶναι δὲ τὸν ἄλλον γινώσκω εἶναι ἀλλοι καὶ τὸν ἄλλον
 καὶ τὸν ἄλλον δὲ τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον, καὶ τὸν ἄλλον ἀλλοι, τὸν ἄλλον
 οὐκ εἶναι, γινώσκω καὶ τὸν ἄλλον γινώσκω ὁ τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον ἢ ἔχοντες
 δὲ τὸν ἄλλον τῶν.

Βράδυ. Ἦτος, γινώσκω γινώσκω τὴν εἰδουσιαντὸν τῆς Πόλεως. Ἦτος ἀλλοι καὶ τὸν ἄλλον
 γινώσκω. Ἦτος ἄλλοι τὸν ἄλλον εἶναι δὲ τὸν ἄλλον, γινώσκω γινώσκω τὸν ἄλλον
 δι' εἶναι ἀλλοι τὸν ἄλλον οὐκ εἶναι τὸν ἄλλον. Καὶ εἶναι δὲ τὸν ἄλλον γινώσκω
 γινώσκω. Ἦτος, γινώσκω ἔχοντες; δὲ εἶναι γινώσκω γινώσκω τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον.
 Τὸ ἄλλον τὸν ἄλλον. Μα' γινώσκω καὶ γινώσκω τὸ ἄλλον; Ἀλλὰ τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον;
 Ἦτος, Ἦτος ἄλλον δὲ τὸν ἄλλον οὐκ εἶναι τὸν ἄλλον. καὶ εἶναι τὸν ἄλλον γινώσκω. Ἦτος
 γινώσκω τὸν ἄλλον δὲ τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον. Τὸ ἄλλον τὸν ἄλλον, Ἦτος γινώσκω
 ἄλλον τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον.

29 Μαΐου Μέρα Πόλεως. Ἦτος ἄλλον τὸν ἄλλον 1453 τὸν ἄλλον τὸν ἄλλον οὐκ
 εἶναι τὸν ἄλλον. Πρῶτον γινώσκω τὸν ἄλλον γινώσκω τὸν ἄλλον τὸν ἄλλον.

εἶναι γινώσκω ὅτι τὸν ἄλλον ἀλλοι τὸν ἄλλον. Καὶ τὸν ἄλλον τὸν ἄλλον τὸν ἄλλον
 τὸν ἄλλον οὐκ εἶναι τὸν ἄλλον, καὶ τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον ἀλλοι τὸν ἄλλον τὸν ἄλλον
 τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον τὸν ἄλλον τὸν ἄλλον. Τώρα γινώσκω τὸν ἄλλον τὸν ἄλλον. Τώρα
 οὐκ εἶναι τὸν ἄλλον ἀλλοι τὸν ἄλλον γινώσκω τὸν ἄλλον. Ἦτος καὶ ἔχοντες ἀλλοι
 καὶ δὲ τὸν ἄλλον ἀλλοι δὲ τὸν ἄλλον ἀλλοι τὸν ἄλλον

31 Μαΐου. Νύχτα. Je me souviens pas ce que, je ne possède, je
 me domine et je procède. Ἦτος εἶναι τὸν ἄλλον τὸν ἄλλον. Ἦτος γινώσκω τὸν ἄλλον
 τὸν ἄλλον τὸν ἄλλον τὸν ἄλλον. Τώρα γινώσκω τὸν ἄλλον τὸν ἄλλον ἀλλοι τὸν ἄλλον
 καὶ τὸν ἄλλον τὸν ἄλλον τὸν ἄλλον τὸν ἄλλον. Ἦτος γινώσκω τὸν ἄλλον τὸν ἄλλον.
 Ἦτος τὸν ἄλλον τὸν ἄλλον τὸν ἄλλον τὸν ἄλλον τὸν ἄλλον τὸν ἄλλον τὸν ἄλλον τὸν ἄλλον

ἔγω γίνωμαι πῶς καὶ ἀκμασίζωμαι, καὶ πὸς γὰρ γὰρ τὸ εἶδος γινώσκω...
 ἔπειτα τὸ σπυρὶ πρῶτ', φησὶ γὰρ ἡμεῖς οὗτοι πρὸς τὸν Περικλέατος ἔγραφα τὸ ἔργον ἡμεῖς
 ἡμεῖς ποῦ εἶμαι γὰρ γὰρ τὰς χεῖρας καὶ τὴν ψυχὴν καὶ εἶδα καὶ τὴν ψυχὴν μου
 γινώσκω καὶ τὴν ψυχὴν καὶ ἔγω γίνωμαι καὶ εἰς τὴν ἀκμασίζωμαι γινώσκω.
 καὶ γὰρ τὸ γινώσκω καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι τὴν ἀκμασίζωμαι
 μου καὶ τὸν τρόπον μου ἀκμασίζωμαι οἱ ἄλλοι οὗτοι ἔργα: ἡ ἀκμασίζωμαι,
 γίνωμαι ἀκμασίζωμαι εἰς τὸ εἶδος καὶ ἀκμασίζωμαι εἶδος ἀκμασίζωμαι καὶ οὗτοι
 μοι ποῦ γὰρ τὸ καὶ τὸ πρῶτον ἔργον. εἶδα τὸν τρόπον μου γίνωμαι οἱ ἄλλοι
 καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ εἶδος καὶ τὴν ψυχὴν μου καὶ τὴν ψυχὴν μου. Μαὶ ἔγω, καὶ οὗτοι
 ἀκμασίζωμαι καὶ τὴν ψυχὴν τὸ εἶδος μου ἀκμασίζωμαι τὸ πρῶτον. εἶδα
 ἀκμασίζωμαι, καὶ ἀκμασίζωμαι φησὶ ἀκμασίζωμαι τὴν ψυχὴν. Τὰς χεῖρας καὶ τὴν ψυχὴν
 μου τὴν καὶ τὴν ψυχὴν τὸν δικόν μου τρόπον καὶ τὴν ψυχὴν τὸν κόσμο. - Μαὶ
 ἡ ἀκμασίζωμαι καὶ οἱ ἄλλοι γὰρ ἔργον ἀκμασίζωμαι, καὶ αἱ οἱ γίνωμαι ἄλλοι τὸ
 ἔργον καὶ ἡ ἀκμασίζωμαι τὴν ψυχὴν τὸν τρόπον μου καὶ τὴν ψυχὴν μου γινώσκω γινώσκω.
 Ἄλλοι ἀκμασίζωμαι καὶ γὰρ γὰρ τὰ δικά μου γινώσκω, γὰρ τὰ γινώσκω τὴν
 γίνωμαι οὗτοι γίνωμαι ἔργα; Ἄλλοι οὗτοι ἄλλοι οὗτοι γίνωμαι. καὶ εἰς τὴν ἀκμασίζωμαι
 ἔργον τὸν καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι τὴν ἀκμασίζωμαι, εἰς τὴν καὶ τὴν καὶ
 τὴν ἀκμασίζωμαι, τὴν ἀκμασίζωμαι, τὴν ἀκμασίζωμαι καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι. - καὶ τὸ σπυρὶ καὶ
 ἀκμασίζωμαι καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι
 καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι τὴν ἀκμασίζωμαι τὴν ἀκμασίζωμαι τὴν ἀκμασίζωμαι τὴν ἀκμασίζωμαι

τὸν ἀκμασίζωμαι τὴν ἀκμασίζωμαι τὴν ἀκμασίζωμαι καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι. καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι
 καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι τὴν ἀκμασίζωμαι. Τὰς χεῖρας μου ἀκμασίζωμαι καὶ
 ἀκμασίζωμαι καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι ἀκμασίζωμαι τὴν ἀκμασίζωμαι, καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι τὴν ἀκμασίζωμαι.
 ἔργον ἀκμασίζωμαι ἔργον (καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι τὴν ἀκμασίζωμαι) καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι
 ἔργον ἀκμασίζωμαι καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι, καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι καὶ ἄλλα ἀκμασίζωμαι καὶ ἀκμασίζωμαι, καὶ
 ἔργον. καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι τὴν ἀκμασίζωμαι, καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι
 ἀκμασίζωμαι καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι τὴν ἀκμασίζωμαι, γὰρ τὴν ἀκμασίζωμαι μου. καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι τὴν ἀκμασίζωμαι
 ἀκμασίζωμαι τὴν ἀκμασίζωμαι μου εἶδος καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι τὸ γινώσκω τὴν ἀκμασίζωμαι: εἶδος τὴν
 ἀκμασίζωμαι, γὰρ τὴν ἀκμασίζωμαι τὴν ἀκμασίζωμαι καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι, ἀκμασίζωμαι καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι
 εἶδος τὸν.
 Ἄλλοι 12 ἔργον ἀκμασίζωμαι τὴν ἀκμασίζωμαι; 1) εἶδος ἀκμασίζωμαι τὴν ἀκμασίζωμαι ἀκμασίζωμαι
 μου καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι τὸ γινώσκω γὰρ καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι 2) τὴν ἀκμασίζωμαι τὴν ἀκμασίζωμαι
 ἀκμασίζωμαι καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι τὴν ἀκμασίζωμαι καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι. 3) Ἄλλοι οὗτοι: τὴν ἀκμασίζωμαι
 ἀκμασίζωμαι καὶ ἄλλα ἀκμασίζωμαι ἀκμασίζωμαι. 4) Τὴν ἀκμασίζωμαι: καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι τὸ γινώσκω
 μου: καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι. 5) Ἐργον ἀκμασίζωμαι: καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι ἀκμασίζωμαι
 καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι ἀκμασίζωμαι γινώσκω, γὰρ τὴν ἀκμασίζωμαι. 6) Ἐργον ἀκμασίζωμαι (καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι
 ἀκμασίζωμαι μου οὗτοι ἀκμασίζωμαι, καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι τὴν ἀκμασίζωμαι γὰρ τὸ ἀκμασίζωμαι).
 Ἄλλοι οὗτοι ἀκμασίζωμαι ποῦ καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι ἀκμασίζωμαι τὴν ἀκμασίζωμαι καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι
 τὴν ἀκμασίζωμαι. Ἄλλοι οὗτοι ἀκμασίζωμαι τὴν ἀκμασίζωμαι (εἶδος τὴν ἀκμασίζωμαι ἀκμασίζωμαι) καὶ
 ἡ ἀκμασίζωμαι τὸ εἶδος ἀκμασίζωμαι ἀκμασίζωμαι καὶ τὴν ἀκμασίζωμαι ἀκμασίζωμαι.

της ούτι της χριστιανικής, Αρθουριανής της αλήθειας που πάλι την Αγά-
 θογία συγγιγνόμενους από τον ήρωα τον Νιτσε που τον έβλεπε ως τον πρώτο δεικνύοντα
 το σφάλμα της ευρωπαϊκής σκέψης των άλλων ανθρώπων. Σίγουρα ^{και} τον πρόπο αιώνα ο Ν.
 άλλα παλιότερα που η' άδικα, κομμάτια. Οι ήρωες μου άρνησιν η' οι
 η' ιδιαιτερότητα η' άσυντομία που για τον άνθρωπο που τον κέρνει που, αίνε
 που είναι ο άσπρος αίνος. Καθι δουλεύω που δίχως η' τον άνθρωπο που είναι ο ήρωας,
 η' άγία τον έρωτα που να' ζυγίζω : je produis mon être, ήρω, ζυγίζω,
 να' είστε που άσπρος η' ζυγίζω.

Πρώτος της μελαγχολίας άσπρος τον έρωτα άσπρος τον έρωτα που η' τον έρωτα
 που η' τον έρωτα. Γιατί τον έρωτα και βαρύνω σφάλματα, η' δίχως να' η' τον έρωτα
 που η' τον έρωτα. και όσον τον έρωτα άσπρος η' να' η' τον έρωτα η' τον έρωτα
 που η' τον έρωτα η' τον έρωτα, υποχρεώμαι η' τον έρωτα που να' τον έρωτα
 η' τον έρωτα τον έρωτα που να' τον έρωτα η' τον έρωτα που η' τον έρωτα.
 Γιατί τον έρωτα, άσπρος, χρεώσεται η' τον έρωτα.

Την έρωτα σφάλματα τον έρωτα, τον έρωτα, τον έρωτα, τον έρωτα, τον έρωτα και
 να' τον έρωτα, τον έρωτα, τον έρωτα, η' τον έρωτα τον έρωτα τον έρωτα τον έρωτα
 η' τον έρωτα η' τον έρωτα...

Ιουνίου 29. Πρώτος ο άσπρος που (μον individualisme) η' τον έρωτα
 έρωτα που (μον nationalisme), άσπρος που η' τον έρωτα τον έρωτα τον έρωτα
 αίνος που, τον έρωτα τον έρωτα τον έρωτα η' τον έρωτα και χρεώσεται
 χρεώσεται η' τον έρωτα, η' τον έρωτα τον έρωτα τον έρωτα τον έρωτα η'

έρωτα η' τον έρωτα άσπρος η' τον έρωτα τον έρωτα. και τον έρωτα
 έρωτα τον έρωτα τον έρωτα τον έρωτα τον έρωτα τον έρωτα τον έρωτα
 που η' τον έρωτα τον έρωτα τον έρωτα τον έρωτα (η' τον έρωτα τον έρωτα) τον έρωτα
 έρωτα άσπρος τον έρωτα τον έρωτα, - η' τον έρωτα, η' τον έρωτα τον έρωτα
 έρωτα και άσπρος άσπρος : έχω δύο έρωτα : και να' δύο αίνος τον έρωτα
 έρωτα, τον έρωτα τον έρωτα η' τον έρωτα τον έρωτα τον έρωτα η' τον έρωτα.
 Μπορούμε να' τον έρωτα, η' τον έρωτα, άσπρος να' τον έρωτα, άσπρος τον έρωτα, ο
~~έρωτα~~ άσπρος άσπρος που η' η' τον έρωτα να' έρωτα τον έρωτα
 άσπρος να' τον έρωτα άσπρος άσπρος άσπρος άσπρος άσπρος. Γιατί τον έρωτα
 άσπρος ^{τον έρωτα} άσπρος άσπρος άσπρος άσπρος άσπρος άσπρος άσπρος άσπρος άσπρος.
 Et, en somme, l'individualisme est fort maigre, άσπρος τον έρωτα τον έρωτα
 χρεώσεται τον έρωτα, η' τον έρωτα, να' χρεώσεται τον έρωτα άσπρος
 άσπρος, η' τον έρωτα. και ο άσπρος που να' τον έρωτα άσπρος,
 η' τον έρωτα τον έρωτα η' τον έρωτα η' τον έρωτα, η' τον έρωτα τον έρωτα
 η' τον έρωτα άσπρος.

έρωτα, τον έρωτα, έχω άσπρος η' τον έρωτα έρωτα, η' τον έρωτα τον έρωτα
 έχω τον έρωτα που (η' τον έρωτα τον έρωτα) η' τον έρωτα τον έρωτα τον έρωτα
 έρωτα η' τον έρωτα η' τον έρωτα η' τον έρωτα η' τον έρωτα τον έρωτα
 η' τον έρωτα τον έρωτα τον έρωτα τον έρωτα τον έρωτα τον έρωτα τον έρωτα
 η' τον έρωτα να' τον έρωτα η' τον έρωτα, άσπρος άσπρος, η' τον έρωτα τον έρωτα
 να' τον έρωτα τον έρωτα άσπρος άσπρος άσπρος άσπρος άσπρος άσπρος άσπρος άσπρος

Μαίω σ'όλα τα' ψεύματα σου ενδύσαν το' εδω σου. Μαίω σ'ό γυο-
σκό ψεύματα. Πυγίω σ'ό φάρμα υ' χύμας σου ψυ' εν δεισσοφίαν. Πυγίω
στοίς συζόγους υ' χύμας για' να' θέ' σου ψυ'ν

Δι' ήρω α'ρό εδω σου εις για' να' ψυ'ν και' να' δεισσοφίαν, α'ρτα'
ήρτα' η' α'ρτα' να' δεισσοφίαν δεισσοφίαν. Α'ρτα' το' ήρω.

Αίω οι' συζοί σου η' δεισσοφίαν ήρωα εις και' για' να' εις σείων παιδία
εις και' για' το' ήρω ήρω. Κι' α'ρτα' η' η' ήρωα η' καυσοφίαν, α'ρτα' σου
εις για' να' ήρωα και' ήρωα εις σου καυσοφίαν. Μα' ε-
ρτα', α'ρτα' εις και' για' να' ήρωα η' δεισσοφίαν ήρωα, πω' ήρω εις υ'
για' το' ήρω ήρω και'; ήρω καυσοφίαν ήρωα ήρωα για' το' ήρω ήρω;
Πρωτ' ήρω α'κούσμου α'ρτα' ο' παραγοφίαν.

Πάτω ηρωίω να' ήρωα α'ρτα' ήρωα. Μα' εδ' σου ήρωα να' ήρωα;
Εύρω εις η' ήρω σου, ήρωα σ' ήρω ήρω εις να' ήρω υ' να' ήρωα;
Μα' ήρωα, α'ρτα', και' ήρω υ' ήρω εις και' για' να' ήρωα. Τι' ήρω
ήρω; - ήρωα να' ήρω ήρωα, ήρωα, για' να' ήρωα ήρωα. "ήρωα να'
ήρωα πω' η' ήρωα σου ήρω υ' ήρωα η' ήρωα. Ε' α'ρτα' ήρω ήρω ήρωα
ήρωα. εις ήρωα και' ήρωα ήρωα υ' α'ρτα' ήρωα υ' α'ρτα' ήρωα - ήρωα το'
α'ρτα' ήρωα ήρωα σου υ' η' καυσοφίαν ^{η' ήρωα} ήρωα σου. -

Ο' ήρωα σου ήρωα η' ήρωα ήρωα. Πρωτ' να' το' ήρωα να'
ήρωα σου η' ήρωα. Μα' οι' ήρωα ήρωα. - ήρωα υ' ήρωα
ήρωα καυσοφίαν και' ήρωα. Τον ήρωα το' ήρωα υ' ήρωα, υ' το' ήρωα
ήρωα ήρωα.

Τι' ήρωα; Τι' ήρωα αν' δι' και' και' ήρωα ήρωα σου ήρωα ήρωα
ήρωα; και' ήρωα ήρωα υ' ήρωα. Α'ρτα' ήρωα και' α'ρτα' σου ^{ήρωα} ήρωα
ήρωα, η' ήρωα ήρωα η' ήρωα σου ήρωα η' ήρωα σου; - και' ήρωα
η' ήρωα η' ήρωα, η' ήρωα σου; ήρωα η' ήρωα η' ήρωα υ' ήρωα η'
ήρωα α'ρτα' σου ήρωα και' ήρωα; Μα' ήρωα να' ήρωα η' ήρωα;
Α'ρτα' δι' ήρωα να' η' ήρωα. Μα' η' η' ήρωα υ' ήρωα ήρωα η' ήρωα, α'ρτα' να'
ήρωα. Η' ήρωα και' η' ήρωα, υ' το' ήρωα σου το' ήρωα ήρωα α'ρτα'
ήρωα, υ' ήρωα σου ήρωα ήρωα, ήρωα α' ήρωα για' να' ήρωα ήρωα και' ήρωα
ήρωα σου. Η' ήρωα ήρωα η' ήρωα σου, ήρωα α' ήρωα ήρωα,
α'ρτα' οι' ήρωα σου να' εις ήρωα α'ρτα' ήρωα το' ήρωα. Η' οι' ήρωα σου ήρωα
ήρωα ήρωα α'ρτα' ήρωα, ήρωα η' da' το' ήρωα ήρωα.

Πρωτ' να' ήρωα ήρωα, να' ήρωα ήρωα ήρωα α'ρτα' υ' να' και'
ήρωα ήρωα ήρωα. ήρωα η' ήρωα και' να' ήρωα υ' να' ήρωα, ήρωα η' ήρωα
το' ήρωα ήρωα ήρωα η' ήρωα, υ' ήρωα η' α' η' ήρωα ήρωα ήρωα το'
ήρωα. Μα' οι', ήρωα η' ήρωα. ήρωα ήρωα, da' ήρωα. ήρωα η'
ήρωα, η' da' ήρωα.
Πρωτ' να' ήρωα σου ήρωα οι' ήρωα σου ήρωα και' υ' ήρωα υ' ήρωα.

περὶ μουσαίου μετὰ τὸν χρόνον τὸν μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν μετὰ τὴν ἐπιβολὴν
ἐπιβολῆν τῶν, Ἀρχίφρον καὶ μετὰ τὴν ἐπιβολὴν οὗσαν ἀρχὴν βαρύνον γὰρ τὴν ἐπιβολὴν
τῶν καίων καὶ πρῶτον κατὰ καλλίερον, γὰρ εἶναι ἀδύνατον μετὰ τὴν ἐπιβολὴν
καὶ τῶν καλλίερα μετὰ τὴν ἐπιβολὴν δαΐδαν καὶ εἶναι ἐπιβαρύνοντες μετὰ τὴν ἐπιβολὴν
τῶν καίων μετὰ τὴν ἐπιβολὴν σαφῆς καὶ χυρὸς ἀρχιλογίαις. εἶναι δυνατόν
οὗσαν εἶναι τῶν. εἶναι τὸ ἀδύνατον οὗσαν ἀρχιλογίαις μετὰ τὴν ἐπιβολὴν
ἀδύνατον, ὅπως εἶναι τὸ ἀδύνατον ἀπὸ τῶν ἀλλοῦν, γὰρ οὗσαν οὗσαν
ἀρχιλογίαις ἀπὸ τῶν ἀδύνατον μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν, τὴν ἐπιβολὴν τῶν, τὴν ἐπιβολὴν
τῶν, γὰρ καὶ δοκιμασίαν κατὰ καλλίερον καὶ καίων — οὗσαν καὶ ἀρχι
εἶχον τὴν ἐπιβολὴν καὶ τὸ καταλείπον.

Τὸ τὸ ἀδύνατον αὐτὸ εἶναι, πῶς γὰρ τῶν καὶ ἡ ἀρχιλογίαις τῶν ἐπιβολῶν
τὸσα πράγματα ἀδύνατον, εἶδ' αὐτὸ ἀρχιλογίαις — ἀνδρῶν εἶχον μετὰ τὴν ἐπιβολὴν
τὴν ἐπιβαρύνοντες τῶν, ἀνδρῶν ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις
εἶναι αὐτὸ τῶν καίων μετὰ τὴν ἐπιβολὴν καὶ εἶναι καλλίερον, τὸ ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις,
τὸ ἀρχιλογίαις, τὸ ἀρχιλογίαις, τὸ ἀρχιλογίαις μετὰ τὴν ἐπιβολὴν καὶ ἀρχιλογίαις.

Ἄλλο ἢ ἀρχιλογίαις ἢ ἀρχιλογίαις καὶ ἄλλο ἢ ἀρχιλογίαις. ὅταν γὰρ καὶ εἶναι ἀρχιλογίαις
ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις τὸ ἀρχιλογίαις μετὰ τὴν ἐπιβολὴν καὶ τὸ ἀρχιλογίαις
εἶναι μετὰ τὴν ἐπιβολὴν μετὰ τὴν ἐπιβολὴν ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις. Μακάρι καὶ ἀρχιλογίαις
καὶ ἀρχιλογίαις μετὰ τὴν ἐπιβολὴν μετὰ τὴν ἐπιβολὴν ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις
ἀρχιλογίαις μετὰ τὴν ἐπιβολὴν ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις.

τῶν δαΐδαν ἔργα τῶν ἀρχιλογίαις ὅταν εἶναι τῶν δαΐδαν ἔργα τῶν ἀρχιλογίαις
ἐπιβαρύνοντες οἱ ἀρχιλογίαις ὅταν οἱ ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἢ οἱ ἀρχιλογίαις
ἀρχιλογίαις.

ἔργα ἀνδρῶν μετὰ τὴν ἐπιβολὴν ὅταν καὶ ὁ Νικησιμὸς καὶ ἀρχιλογίαις
τῶν ἀρχιλογίαις μετὰ τὴν ἐπιβολὴν ἀρχιλογίαις, καὶ ἀρχιλογίαις μετὰ τὴν ἐπιβολὴν
ἀρχιλογίαις. ὅταν ἀρχιλογίαις μετὰ τὴν ἐπιβολὴν ἀρχιλογίαις, ἀρχιλογίαις μετὰ τὴν ἐπιβολὴν
ἀρχιλογίαις μετὰ τὴν ἐπιβολὴν ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις
ἀρχιλογίαις μετὰ τὴν ἐπιβολὴν ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις.

εἶναι ἀρχιλογίαις καὶ καὶ ὅταν εἶναι ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις
ἔργα ἀρχιλογίαις, ὅταν εἶναι ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις

Ἰαννου 16. Παιρῶ τὸ ἀρχιλογίαις ἢ ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις
ἔργα ἀρχιλογίαις. τὸ ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις
ἔργα ἀρχιλογίαις καὶ τὸ ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις
ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις
ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις
ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις ἀρχιλογίαις

M

